

ΠΑ.Δ.Α. | ΤΜΗΜΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΣΟΥΒΕΝΙΡ

DESIGN OBJECTS

ΧΑΤΖΗΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2024

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ UNIVERSITY OF WEST ATTICA

ΤΜΗΜΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ & ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΣΟΥΒΕΝΙΡ

DESIGN OBJECTS

Χατζητριανταφύλλου Χαρίκλεια

A.M. 519 16064

Επιβλεποντες:

Άρτεμις Ποταμιάνου

Σεπτέμβρης 2024, Αθήνα

Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής
Σχολή Εφαρμοσμένων Τεχνών και Πολιτισμού
Τμήμα Εσωτερικής Αρχιτεκτονικής

Εξεταστική Επιτροπή

ΟΝΟΜΑ/ΕΠΩΝΥΜΟ	ΨΗΦΙΑΚΗ ΥΠΟΓΡΑΦΗ
ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ ΑΡΤΕΜΙΣ	
ΑΓΑΘΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	
ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	

Δήλωση Συγγραφέα Πτυχιακής Εργασίας

Η κάτωθι υπογεγραμμένη Χαρίκλεια Χατζητριανταφύλλου του Νικολάου, με αριθμό μητρώου 51916064 φοιτήτρια του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής της Σχολής Εφαρμοσμένων Τεχνών και Πολιτισμού του Τμήματος Εσωτερικής Αρχιτεκτονικής,

Βεβαιώνω ότι είμαι η συγγραφέας αυτής της πτυχιακής εργασίας και ότι κάθε βοήθεια που προσφέρθηκε στην εκπόνησή της αναγνωρίζεται και αναφέρεται στο κείμενο. Επιπλέον, αναφέρονται όλες οι βιβλιογραφικές πηγές που αξιοποιήθηκαν, πρωτογενείς και δευτερογενείς, είτε η συμβολή τους παρατίθεται επακριβώς ως απόσπασμα είτε ως παράφραση.

Η Δηλούσα

Περιεχόμενα

Πρόλογος.....	8
Εισαγωγή.....	9
1. Μουσεία και Πωλητήρια.....	10
1.1. Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης	11
Ιστορία.....	11
Συλλογές.....	11
Οπτική Ταυτότητα	11
Λογότυπο.....	11
Ιστοσελίδα	12
Διαδικτυακό Κατάστημα	12
Πωλητήριο.....	12
Καταγραφή Αντικειμένων	13
1.2. Μουσείο Ακρόπολης	20
Ιστορία.....	20
Συλλογές.....	20
Οπτική Ταυτότητα	21
Λογότυπο.....	21
Ιστοσελίδα	21
Πωλητήριο.....	21
Καταγραφή Αντικειμένων	22
1.3. Μουσείο Μπενάκη	27
Ιστορία.....	27
Συλλογές.....	27
Οπτική Ταυτότητα	28
Λογότυπο.....	28
Ιστοσελίδα	28
Διαδικτυακό Κατάστημα	28
Καταγραφή Αντικειμένων	29
1.4. Ίδρυμα Βασίλη & Ελίζας Γουλανδρή Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης	33
Ιστορία.....	33
Συλλογές.....	33
Οπτική Ταυτότητα	34
Λογότυπο.....	34
Ιστοσελίδα	34

		34
		35
		35
1.5.	Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης	39
	Ιστορία	39
	Συλλογές	39
	Οπτική Ταυτότητα	40
	Λογότυπο	40
	Ιστοσελίδα	40
	Διαδικτυακό κατάστημα	41
	Πωλητήριο	41
	Καταγραφή Αντικειμένων	42
2.	Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο	44
2.1.	Ιστορική Αναδρομή	44
2.2.	Φιλοσοφία Μουσείου	44
2.3.	Κτιριακές Εγκαταστάσεις	45
2.4.	Συλλογές του Μουσείου	47
2.5.	Οπτική Ταυτότητα	48
	2.5.α. Λογότυπο	48
	2.5.β. Ιστοσελίδα	48
2.6.	Πωλητήριο	49
2.7.	Καταγραφή Αντικειμένων	51
2.8.	Συμπεράσματα	55
3.	Τα Χρώματα στον Αρχαίο Κόσμο	56
3.1.	Πηγές χρωστικών ουσιών	56
3.2.	Χρήση των χρωμάτων στις τέχνες	56
	3.2.α. Γλυπτική	56
	3.2.β. Αγγειογραφία	57
	3.2.γ. Ζωγραφική	59
3.3.	Κοινωνικοί και θρησκευτικοί συμβολισμοί	60
3.4.	Φιλοσοφικές θεωρίες για τα χρώματα	60
4.	Σχεδίαση Σειράς Προϊόντων	61
4.1.	Απλοποίηση Μορφών	63
	4.1.α. Αγάλματα – Αγαλματίδια - Προτομές	63
	4.1.β. Αγγεία - Σκεύη	66
	4.1.γ. Διακοσμητικά	70

4.1.δ. Ζώα	75
4.1.ε. Φυτά	76
4.2. Σύνθεση Μονάδων και Επανάληψη.....	82
4.3. Χρωματικές Παλέτες	99
4.4. Χρωματισμένα Μοτίβα	100
4.5. Νέα Σειρά Προϊόντων.....	115
4.5.α. Αναμνηστικά.....	115
4.5.β. Αξεσουάρ.....	117
4.5.γ. Διακοσμητικά.....	124
4.5.δ. Είδη Γραφείου	131
4.5.ε. Είδη Σπιτιού	134
4.5.ζ. Παιδικά Είδη.....	138
Επίλογος.....	140

Πρόλογος

Η παρούσα πτυχιακή δημιουργήθηκε με αφορμή το μάθημα των διακοσμητικών εφαρμογών που παρακολούθησα κατά το τρίτο εξάμηνο της σχολής και σε συνέχεια της διάλεξης μου με τίτλο «Συγκριτική μελέτη των πωλητηρίων, έξι μουσείων της Αττικής».

Στην εργασία αυτή ξεκίνησα μελετώντας πέντε από τα σημαντικότερα μουσεία της Αττικής, εστιάζοντας στην εικόνα των πωλητηρίων τους, με σκοπό να επανασχεδιάσω τα προϊόντα του πωλητηρίου του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου.

Η μελέτη θα επικεντρωθεί στα χαρακτηριστικά στοιχεία των μουσείων αυτών, δίνοντας έμφαση στα πωλητήρια τους και αξιολογώντας τη λειτουργικότητά τους με βάση τον σχεδιασμό των χώρων και των προϊόντων που προσφέρονται θεωρώντας ότι είναι σημαντικό τα πωλητήρια να δημιουργούν έναν δεσμό ανάμεσα στο μουσείο και τους επισκέπτες του. Η μεθοδολογία που ακολουθήθηκε, στηρίχθηκε στην συγκριτική μελέτη των μουσείων, στη συνέπειά των πωλητηρίων τους ως προς την εταιρική ταυτότητα αυτών και στις κύριες κατηγορίες των προϊόντων τους. Στη συνέχεια μετά από έρευνα για τα χρώματα στον αρχαίο κόσμο και παρατήρηση στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, ξεκίνησε η μελέτη του σχεδιασμού της νέας σειράς προϊόντων.

Γι αυτό το λόγο γίνεται μια ανάλυση του ορισμού του μουσείου και της εταιρικής ταυτότητας, καθώς και η σύνδεσή τους με το πωλητήριο και τα σουβενίρ.

Στο κυρίως μέρος της πτυχιακής εργασίας μελετούνται πέντε παραδείγματα μουσείων της Αττικής μέσω της ιστορικής τους αναδρομής, την διερεύνηση της φιλοσοφία τους, τις κτιριακές τους εγκαταστάσεις, τις συλλογές τους, την οπτική τους ταυτότητα, το πωλητήριο και τις κατηγορίες των προϊόντων τους. Στη συνέχεια λαμβάνοντας υπόψη της πληροφορίες που αντλήσαμε, συγκεντρώνονται αντίστοιχες πληροφορίες για το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο. Ακόμα μελετήθηκε το χρώμα και η σημασία του για την αρχαιότητα αναλύοντας τις πηγές χρωστικών, τη δημιουργία, τη χρήση και τις έννοιες που προσέδιδε. Βασιζόμενη στα στοιχεία που συλλέχτηκαν κατά την έρευνα ξεκίνησε η μελέτη για τον επανασχεδιασμό των προϊόντων που χωρίζεται στην παρατήρηση, την κατηγοριοποίηση και φωτογράφιση των επιλεγμένων εκθεμάτων, την επιλογή της σχεδιαστικής προσέγγισης, τον χρωματισμό, και τέλος την εφαρμογή στα προϊόντα που επιλέχθηκαν με βάση τις κατηγορίες που υπήρχαν και στα πέντε μουσεία μελέτης.

Εισαγωγή

Θέλοντας να μελετήσουμε τα προϊόντα ενός πωλητηρίου και να επιλέξουμε τα ιδανικότερα για το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο ξεκινήσαμε μια σύντομη έρευνα στους βασικούς όρους που θα χρειαστούν. Αυτή η αρχική φάση είναι καθοριστική, καθώς διασφαλίζει τη σωστή κατανόηση των βασικών εννοιών και εργαλείων και αποφεύγει τυχόν παρερμηνείες, θέτοντας τις βάσεις για μια ουσιαστική και συνεκτική προσέγγιση του θέματος.

Ο όρος εταιρική ταυτότητα αναφέρεται στα στοιχεία και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που προσδιορίζουν τη φιλοσοφία και το προφίλ μιας επιχείρησης, διαφοροποιώντας την από τους ανταγωνιστές της. Στην επιχειρηματική πρακτική, η εταιρική ταυτότητα ορίζεται ως η κεντρική στρατηγική της επιχείρησης, λειτουργώντας ως καθοδηγητικό και κατευθυντήριο πρότυπο. Περιλαμβάνει την οπτική ταυτότητα, αλλά επεκτείνεται στη συνολική εικόνα του οργανισμού, ενσωματώνοντας τις αξίες, την αποστολή, την κουλτούρα και την επικοινωνιακή στρατηγική του. Διαμορφώνει τη συνολική αντίληψη του οργανισμού από το κοινό, καλύπτοντας όλες τις πτυχές της λειτουργίας και της επικοινωνίας του, δημιουργώντας έναν ενοποιημένο χαρακτήρα που αντικατοπτρίζει την ουσία του οργανισμού. (Μήλιος 2006).

«Εταιρική ταυτότητα είναι η στρατηγικά σχεδιασμένη και λειτουργικά εφαρμοζόμενη αυτό-παρουσίαση και συμπεριφορά της επιχείρησης που βασίζεται στην ύπαρξη μιας προ υπάρχουσας εταιρικής φιλοσοφίας, μιας μακροπρόθεσμης στοχοθέτησης και μιας σαφώς προσδιορισμένης παραστατικής εταιρικής εικόνας και που έχει ως αποστολή το συντονισμό όλων των ενδό-επιχειρησιακών και έξω-επιχειρησιακών δραστηριοτήτων της.» (Birkigt, Stadler, Funck 1993).

Η οπτική ταυτότητα, από την άλλη πλευρά, επικεντρώνεται στα οπτικά στοιχεία που χρησιμοποιούνται για να αναγνωρίζεται και να διακρίνεται ένας οργανισμός, μια επιχείρηση ή ένα προϊόν. Περιλαμβάνει το λογότυπο, τα χρώματα, τις γραμματοσειρές, τα γραφικά μοτίβα και το συνολικό σχεδιαστικό ύφος. Ο στόχος της είναι να ενισχύσει την αναγνωρισιμότητα και να δημιουργήσει μια συναισθηματική σύνδεση με το κοινό, μεταφέροντας παράλληλα τις αξίες και την αποστολή του οργανισμού.

Η εταιρική ταυτότητα ενός μουσείου ενσωματώνει τις αξίες, την αποστολή και την κουλτούρα του, ενώ η οπτική ταυτότητα περιλαμβάνει τα οπτικά στοιχεία όπως το λογότυπο και τα χρώματα, δημιουργώντας μια συνεκτική και αναγνωρίσιμη εικόνα. Μαζί, ενισχύουν την αναγνωρισιμότητα του μουσείου και δημιουργούν μια συναισθηματική σύνδεση με τους επισκέπτες, μεταφέροντας την ουσία και τον χαρακτήρα του μουσείου.

Το πωλητήριο δεν είναι απλώς ένας εμπορικός χώρος, αλλά αναπόσπαστο κομμάτι της μουσειακής εμπειρίας, που ενισχύει την εταιρική ταυτότητα του μουσείου και την αλληλεπίδρασή του με το κοινό, ενώ η συνδυασμένη χρήση της εταιρικής και οπτικής ταυτότητας στον σχεδιασμό και την παρουσίαση των προϊόντων διασφαλίζει ότι η αισθητική και η αναγνωρίσιμη εικόνα του μουσείου μεταφέρεται συνεκτικά στον χώρο και στα προϊόντα του, ενισχύοντας έτσι την εμπειρία των επισκεπτών.

1. Μουσεία και Πωλητήρια

Η έννοια του μουσείου προσδιορίστηκε για πρώτη φορά το 1889 στην Αμερική, από τον Georges Brown Goode, (Ορφανίδη Λ. 2003).

«Το μουσείο είναι ένας οργανισμός που διαφυλάσσει όσα αντικείμενα απεικονίζουν καλύτερα τα φυσικά φαινόμενα, τις τέχνες και τον πολιτισμό του ανθρώπου με σκοπό τον πλουτισμό των γνώσεων, τον διαφωτισμό και την πολιτισμική του ανύψωση»

Georges Brown Goode 1895

Στην Ευρώπη, ο ορισμός του μουσείου απασχολεί μετά το τέλος του Β' παγκοσμίου πολέμου (Ορφανίδη Λ. 2003). Το 1975 διατυπώθηκε ο τελικός ορισμός :

«Μουσείο είναι ένα μόνιμο ίδρυμα, μη κερδοσκοπικό, για την υπηρεσία και την εξέλιξη της κοινωνίας, ανοικτό στο κοινό, που ασχολείται με έρευνες σχετικά με τα υλικά κατάλοιπα του ανθρώπου και του περιβάλλοντός του, τα οποία αποκτά, συντηρεί, κοινοποιεί και βασικά εκθέτει, με σκοπό τη μελέτη, τη μόρφωση και την απόλαυση. Στον ορισμό αυτόν ανταποκρίνονται, εκτός των μουσείων, τα ινστιτούτα συντήρησης και οι galleries εκθέσεων που εξαρτώνται από βιβλιοθήκες και αρχαιακά κέντρα, οι χώροι και τα μνημεία που χαρακτηρίζονται ως αρχαιολογικοί, εθνογραφικοί ή φυσικού κάλλους, καθώς και οι ιστορικές θέσεις και μνημεία που έχουν τη φύση μουσείων λόγω του τρόπου απόκτησης και συντήρησής τους, τέλος οι οργανισμοί που παρουσιάζουν ζώντα δείγματα ζωικών και φυτικών ειδών όπως ζωολογικοί και βοτανικοί κήποι, ενυδρεία, κτλ. 6 καθώς επίσης τα φυσικά πάρκα, τα επιστημονικά κέντρα και τα πλανητάρια »

ICOM News 1975

Πλέον τα μουσεία δεν αποτελούν μόνο χώρους προβολής της πολιτιστικής κληρονομιάς, αλλά έχουν εξελιχθεί και σε σημαντικούς οικονομικούς φορείς. Εκτός από την εκπαιδευτική και ψυχαγωγική αξία που προσφέρουν, ενισχύουν τη βιωσιμότητά τους μέσω των μουσειακών καταστημάτων. Αυτά τα καταστήματα προσφέρουν προϊόντα και αναμνηστικά που αντανakλούν το χαρακτήρα του μουσείου, συμβάλλοντας οικονομικά, καθώς συχνά καλύπτουν πάνω από το 10% του ετήσιου προϋπολογισμού σε μια εποχή όπου οι κρατικές χρηματοδοτήσεις συνεχώς μειώνονται. (Δέσσου, Ν. 2019)

1.1. Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης

Ιστορία

Το Μουσείο ιδρύθηκε το 1986 από τη Ντόλλη και το Νικόλαο Γουλανδρή με σκοπό να προβληθούν αντικείμενα Αρχαίων Πολιτισμών των Κυκλάδων και της Κύπρου.

Αρχικά στεγάστηκε εκεί η ιδιωτική τους συλλογή, και σταδιακά εμπλουτιζόταν από δωρεές συλλεκτών. Το 2002 ο Θάνος Ζιντίλης δώρισε στο μουσείο μια από τις μεγαλύτερες μέχρι σήμερα συλλογές Κυπριακών Αρχαιοτήτων (Δέσσου, Ν. 2019).

Σήμερα το μουσείο στεγάζεται σε δυο κτίρια όπου συνδέονται μεταξύ τους στο ισόγειο. Το κτίριο των μόνιμων συλλογών βρίσκεται στην οδό Νεόφυτου Δούκα, και σχεδιάστηκε από τον Ιωάννη Βικέλα το 1985. (VIKELAS ARCHITECTS χ.χ.). Το Μέγαρο Σταθάτου βρίσκεται στη συμβολή των οδών Βασιλίσσης Σοφίας και Ηροδότου 1. Έχει σχεδιαστεί από τον αρχιτέκτονα Ernest Ziller το 1895 και από το 1991 φιλοξενεί τις περιοδικές εκθέσεις του μουσείου (Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης. χ.χ.- γ).

Συλλογές

Η μόνιμη συλλογή του Κεντρικού κτιρίου αποτελείται από τρεις μεγάλες πολιτισμικές ενότητες:

- Κυκλαδική Τέχνη (3200 - 2000 π.Χ.)
- Αρχαία Ελληνική Τέχνη (2000 π.Χ. - 395 μ.Χ.)
- Αρχαία Κυπριακή Τέχνη (3900 π.Χ. - 6ος αιώνας μ.Χ.)

(Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού 2012).

Οπτική Ταυτότητα

Λογότυπο

Το λογότυπο του μουσείου αποτελείται από τη στιλιζαρισμένη μορφή ενός κυκλαδίτικου ειδωλίου και πιο συγκεκριμένα του γυναικείου ειδωλίου. Στα δεξιά είναι ο τίτλος του μουσείου καθώς και ο δεύτερος τίτλος με κεφαλαία γράμματα και σε γραμματοσειρά τύπου Arial, ενώ

Κεντρική είσοδος του Μουσείου Κυκλαδικής Τέχνης.

Μέγαρο Σταθάτου.

Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης - 3ος Όροφος: Αρχαία κυπριακή τέχνη.

Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης - 4ος Όροφος: Σκηνές από την καθημερινή ζωή στην αρχαιότητα.

ενδιάμεσα υπάρχει μια κάθετη γραμμή για να δέσουν οι δύο αυτές πλευρές.

Τα χρώματα που το αποτελούν είναι το μαύρο (Pantone Neutral Black C) για το ειδώλιο τη κάθετη διαχωριστική γραμμή και τον βασικό τίτλο του μουσείου, ενώ ακόμα χρησιμοποιείται και το γαλάζιο (Pantone 298C) για την υποσημείωση του ιδρύματος.

Ιστοσελίδα

Ο σχεδιασμός της ιστοσελίδας είναι απλός. Τα χρώματα που χρησιμοποιούνται είναι το μαύρο (Pantone Neutral Black C) για τα γράμματα και τα εικονίδια και το λευκό (Pantone 663 C) για το φόντο. Η γραμματοσειρά είναι απλή τύπου Arial. (Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης. χ.χ. -η)

Διαδικτυακό Κατάστημα

Το διαδικτυακό κατάστημα ακολουθεί τα σχεδιαστικά πρότυπα την ιστοσελίδας και στιλιστικά και χρωματικά. (Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης. χ.χ. -θ)

Πωλητήριο

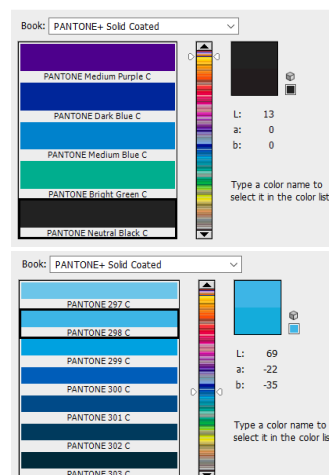
Το πωλητήριο του μουσείου βρίσκεται στο κεντρικό κτίριο της οδού Νεόφυτου Δούκα και είναι ένα έργο του αρχιτεκτονικού γραφείου Kois Associated Architects.

Ο χώρος σχεδιάστηκε με μίνιμαλ αισθητική, ενσωματώνοντας κατασκευές σε διαφορετικά επίπεδα με κρυφούς φωτισμούς. (Μπαλλιάν, Ν. 2017). Κυριαρχούν το ξύλο και το τσιμέντο, ενώ εξίσου σημαντική είναι η παρουσία των λευκών τοίχων που σε συνδυασμό με τους καθρέφτες δημιουργούν την αίσθηση ενός άνετου χώρου.

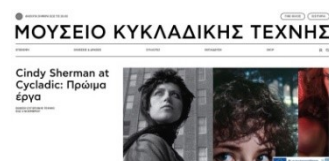
Το πωλητήριο διαθέτει μεγάλη συλλογή πιστών αντιγράφων από την Κυκλαδική και την Αρχαία Ελληνική συλλογή που προβάλλονται στο Μουσείο. Ακόμα υπάρχουν κοσμήματα, επιχειρηματικά δώρα, χρηστικά και διακοσμητικά αντικείμενα, σχεδιασμένα από σύγχρονους Έλληνες και ξένους σχεδιαστές, που εμπνέονται από την αφηρημένη απλότητα των κυκλαδίτικων ειδωλίων και «μεταμορφώνουν» τα μαρμάρινα γλυπτά σε σύγχρονα χρηστικά και διακοσμητικά αντικείμενα. Διατίθενται επίσης κατάλογοι του Μουσείου, εκδόσεις από διεθνείς εκδοτικούς οίκους και παιχνίδια (Χρυσικού, Ν. 2019). Τα έσοδα του Cycladic Art Shop

Λογότυπο Μουσείου Κυκλαδικής

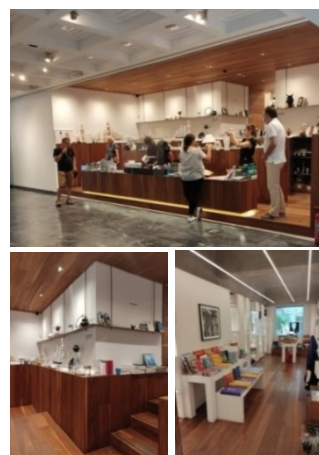
Χρωματικές επιλογές λογότυπου.

Αρχική Σελίδα της ιστοσελίδας του Μουσείου Κυκλαδικής Τέχνης.

Αρχική σελίδα διαδικτυακού καταστήματος του Μουσείου Κυκλαδικής Τέχνης.

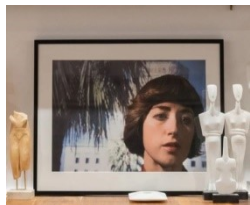
Πωλητήριο Μουσείου Κυκλαδικής

υποστηρίζουν τα εκπαιδευτικά και κοινωνικά προγράμματα του Μουσείου. (Travel.gr. 2022)

Καταγραφή Αντικειμένων

❖ Συλλογές του Μουσείου

○ Έκθεση «Cindy Sherman at Cycladic: Πρώιμα Έργα»

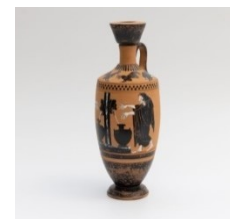
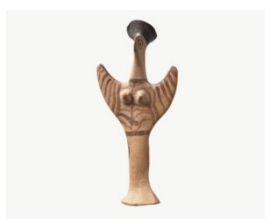
1. Αφίσα Μεγάλη – Cindy Sherman
2. Μαύρο T-shirt – Cindy Sherman
3. Τσαντάκι Μεγάλο – Cindy Sherman

○ Κυκλαδική τέχνη

1. Ζωομορφικό Κουτί Φύλαξης
2. Γυναικείο Ειδώλιο
3. Βιολόσχημο Ειδώλιο

○ Αρχαία Ελληνική Τέχνη

1. Ταναγραία
2. Μυκηναϊκό Ειδώλιο «τύπου Ψ»
3. Μελανόμορφη Λήκυθος

○ Ελεύθερες δημιουργίες

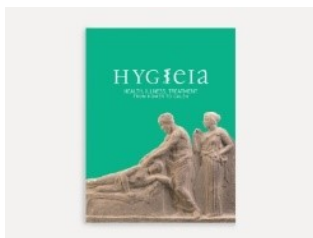
1. Γλυπτό «Κρίκοι»
2. Πιάτο
3. Δίσκος με Σπείρα

ο Περιοδικές Εκθέσεις

1. Κολιέ με Στεφάνι Βελανιδιάς
2. Μαντήλι Μεταξωτό «Βεντάλια» σε Μαύρο Φόντο
3. Μανικετόκουμπα με τον Αλέξανδρο

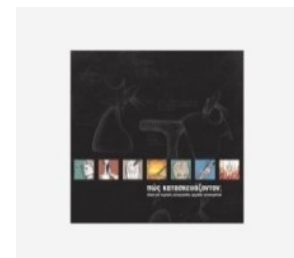
❖ Βιβλία

ο Κατάλογοι Εκθέσεων

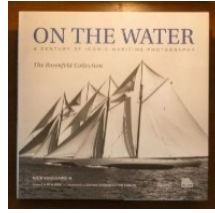
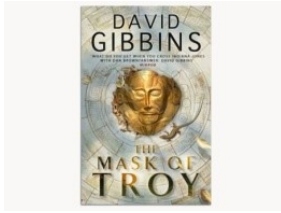
1. «Ίασις. Υγεία, Νόσος, Θεραπεία από τον Όμηρο στον Γαληνό» Κατάλογος Έκθεσης – Αγγλική Έκδοση
2. «Ai Weiwei at Cycladic» Κατάλογος Έκθεσης – Δίγλωσση Έκδοση
3. «Πικάσσο και Αρχαιότητα. Γραμμή και Πηλός» Κατάλογος Έκθεσης – Δίγλωσση Έκδοση

ο Εκδόσεις Μουσείου

1. Αρχαία Κύπρος – Πρόσφατες Εξελίξεις στην Αρχαιολογία της Ανατολικής Μεσογείου
2. «Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης. Επιλογές» – Ελληνική Έκδοση
3. Πως Κατασκευάζονταν. Υλικά και Τεχνικές Κατασκευής Αρχαίων Αντικειμένων – Ελληνική Έκδοση

ο Βιβλία

1. The Mask of Troy
2. On the Water – Αγγλική Έκδοση
3. The Self Portrait – Αγγλική Έκδοση

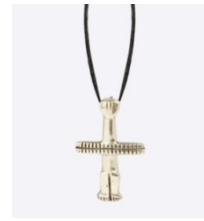
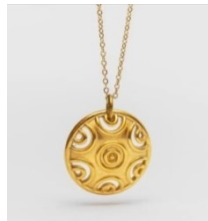
ο Βιβλία για Παιδιά

1. Ταξίδι στο Χρόνο – Ελληνική Έκδοση
2. Το Παιχνίδι στην Αρχαία Ελλάδα – Ελληνική Έκδοση
3. Φρίντα Κάλο – Μικροί Οδηγοί Σπουδαίοι Άνθρωποι

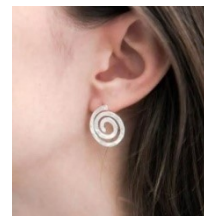
❖ Κοσμήματα

ο Κολιέ

1. Κολιέ «Ασπίδα»
2. Κρεμαστό – Δίας και Αετός
3. Κολιέ – Σταυρόσχημο Ειδώλιο

ο Σκουλαρίκια

1. Σκουλαρίκια με Κυκλαδικό Κεφάλι
2. Σκουλαρίκια «Βιολόσχημο Ειδώλιο»
3. Σκουλαρίκια με Σπείρες

ο Δαχτυλίδια

1. Δαχτυλίδι με Κουκουβάγια
2. Δαχτυλίδι με Διαμάντι
3. Δαχτυλίδι με Νόμισμα – Large

ο Βραχιόλια

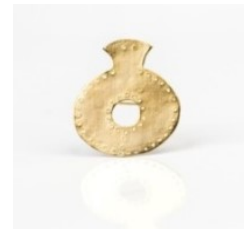
1. Βραχιόλι Julie Faber
2. Βραχιόλι Lapis
3. Βραχιόλι με Φύλλα Βελανιδιάς

ο Μανικετόκουμπα

1. Μανικετόκουμπα με Βοιωτική Ασπίδα
2. Μανικετόκουμπα «Ζωή Φως»
3. Μανικετόκουμπα με τον Μ. Αλέξανδρο

ο Καρφίτσες

1. Καρφίτσα – Ύδρα
2. Καρφίτσα με Άλφα και Ωμέγα
3. Νεολιθική Καρφίτσα

❖ Σπίτι & Ζωή

○ Διακόσμηση

1. Γλυπτό με Τάματα
2. Κεραμικό Μπωλ
3. Ορθογώνιο Μαξιλάρι με Μπλε Κουνελάκια

○ A La Table

1. Sous Verre με Ήλιο
2. Πιατέλα με Λεμόνια
3. Πιάτο με Μάτια

○ Light Reflections

1. Καθρέπτης – The Ultimate Beauty
2. Δίσκος με Ήλιο και Ψάρια
3. Φωτιστικό Βιβλίο

○ Outdoors

1. Φούτερ – Have a Cycladic Day
2. T-Shirt με Κεφαλή Ειδωλίου – Large
3. Πάνινη Τσάντα

❖ Παιδί

- Βιβλία
- Παιχνίδια

1. Κυκλαδούπολη – Επιτραπέζιο Παιχνίδι
2. Κεραμικό Γουρουνάκι
3. Σετ Σκάκι – Πράσινο

○ NewBorn

1. Παραμάννα – Μέλισσα
2. Παιδική Κουδουνίστρα
3. Κουδουνίστρα «Γουρουνάκι»

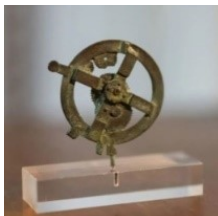
❖ Δώρα

○ Ξεχωριστές Στιγμές

1. Κρεμαστό Σφραγιδόλιθος - Ζωή Φως
2. Σταυρός με Διαμάντια
3. Άλμπουμ Φωτογραφιών – Happy Days

○ Επαγγελματικά Δώρα

1. Διακοσμητικό – Μηχανισμός των Αντικυθήρων
2. Κλειδοθήκη «Ασπίδα»
3. Press Papier – Καράβι

ο Άνοιξη

1. Μαρμάρινο Γλυπτό
2. Κεραμικό με Κορνίζα – Καράβι
3. Σφραγιδόλιθος «Μούσα»

ο Ποσειδώνια 2024

1. Καρτοθήκη Καράβι
2. Κεραμικό Πιάτο με Παράσταση Καραβιού
3. Κεραμικό Πλακίδιο με Παράσταση Καραβιού και Δελφίνια

ο Δώρα έως 100€

1. Κρεμαστό Φύλλο
2. Ληκύθιο με Ψάρια
3. Στρογγυλό Κουτί

(Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης. χ.χ. - θ)

1.2. Μουσείο Ακρόπολης

Ιστορία

Το πρώτο κτίριο για τα ευρήματα της Ακρόπολης κατασκευάστηκε το 1874 νοτιοανατολικά του Παρθενώνα.

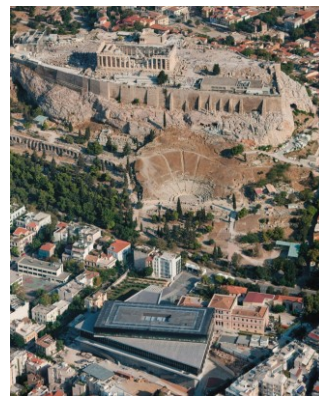
Μετά από πολλές ανακαινίσεις επεκτάσεις και ανακατασκευές το 1974 ξεκίνησε η συζήτηση για τον εκσυγχρονισμό του μουσείου και την επιστροφή των μαρμάρων του Παρθενώνα από το Βρετανικό Μουσείο. Μετά από αρχιτεκτονικούς διαγωνισμούς, το νέο κτήριο του μουσείου σχεδιάστηκε από τους Bernard Tschumi και Μιχάλη Φωτιάδη και άνοιξε για το κοινό το 2009. (Κόκκου, Α. 1977). Το κτίριο κατασκευασμένο απότσιμέντο, ατσάλι και γυαλί, εκμεταλλεύεται το φυσικό φως και έχει διαιρεθεί σε τρία επίπεδα: τη βάση, το μέσο, και την κορυφή. Κάθε επίπεδο έχει σχεδιαστεί διαφορετικά, λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες του μέρους της έκθεσης που θα προβληθεί σε αυτό. (Tschumi Architects. χ.χ.)

Συλλογές

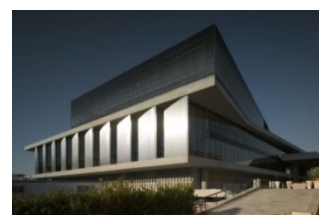
Οι συλλογές του μουσείου έχουν χωριστεί σε τέσσερις βασικές ενότητες μια για κάθε επίπεδο του, ενώ ακόμα φιλοξενεί κατά καιρούς και περιοδικές εκθέσεις με πολύπλευρα θέματα της αρχαιότητας από διάφορους τόπους και πολιτισμούς.

- Στο ισόγειο εκτίθενται ευρήματα από τα ιερά και τον οικισμό που αναπτύχθηκε στις πλαγιές της Ακρόπολης σε διάφορες ιστορικές περιόδους.
- Στον πρώτο όροφο, παρουσιάζεται η ιστορία της κορυφής του βράχου, από τη 2η χιλιετία π.Χ. έως το τέλος της αρχαιότητας.
- Στον τρίτο όροφο, εκτίθεται ο γλυπτός διάκοσμος του Παρθενώνα, του σημαντικότερου ναού της Ακρόπολης.
- Στη βάση του κτηρίου βρίσκονται τα ερείπια της αρχαίας αθηναϊκής συνοικίας, που αποκαλύφθηκαν από τις αρχαιολογικές ανασκαφές.

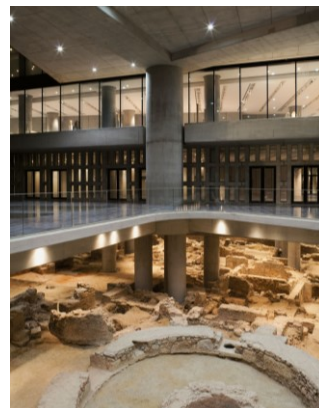
(Μουσείο Ακρόπολης. χ.χ. - β).

Το νέο μουσείο και ο ιερός βράχος της Ακρόπολης, Φωτογραφία Studio Kontos, Νίκος Δανηλίδης.

Φωτογραφία μουσείου Ακρόπολης, Studio Kontos, Νίκος Δανηλίδης.

Η είσοδος του μουσείου της Ακρόπολης, Φωτογραφίες Studio Kontos, Νίκος Δανηλίδης

Καρυάτιδες, Μουσείο Ακρόπολης.

Οπτική Ταυτότητα

Λογότυπο

Το λογότυπο του Μουσείου Ακρόπολης έχει σχεδιαστεί από τη Λουκία Κατζουράκη με στόχο να υποδηλώνει την πλούσια κληρονομιά και τη μελλοντική προοπτική του. Αποτελείται σε πρώτο επίπεδο, το γράμμα Α σε παραδοσιακή χάραξη, εξεικονίζει την μεγάλη, κλασική σημασία του μνημείου. Σε δεύτερο επίπεδο, το γράμμα Μ σε μοντέρνα γραμμή και πλάγια, κινητική θέση, υποδηλώνει το νέο Μουσείο και τον δυναμισμό του (Designmag 2011).

Το χρώμα που επιλέχθηκε για το “Α” είναι το PANTONE 7766 C, ενώ για το γράμμα “Μ” χρησιμοποιείται το PANTONE 663. Για φόντο χρησιμοποιείται ένα μπλε χρώμα PANTONE 287 C. Το λογότυπο μπορεί να χρησιμοποιηθεί από μόνο του, ενώ μπορεί επίσης να συνδυαστεί με την επεξήγηση "ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ" γραμμένη είτε στα Ελληνικά είτε στα Αγγλικά με μαύρο χρώμα (PANTONE Black 6 C).

Ιστοσελίδα

Στην ιστοσελίδα του μουσείου το λογότυπο χρησιμοποιείται σε ασπρόμαυρους τόνους και τοποθετείται πάνω αριστερά. Με κομψό και λιτό σχεδιασμό έχουν τοποθετηθεί δεξιά και επάνω στην ιστοσελίδα νοητές μπάρες με επιλογές για τον χρήστη (Μουσείο Ακρόπολης. χ.χ. - δ)

Πωλητήριο

Το Μουσείο Ακρόπολης έχει δύο πωλητήρια: Το κατάστημα δώρων που βρίσκεται στο ισόγειο και το βιβλιοπωλείο που είναι στον δεύτερο όροφο. (Μουσείο Ακρόπολης. χ.χ - γ).

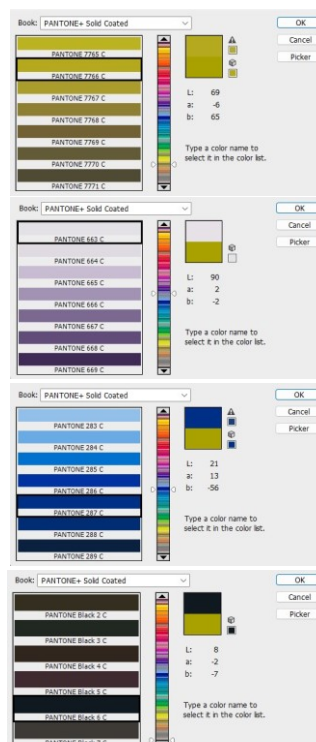
Στο κατάστημα δώρων ο χώρος είναι ευρύχωρος και λειτουργικός, καταλαμβάνοντας περίπου 125 τετραγωνικά μέτρα. (Μελικίδου, Β. 2020). Τα όρια του πωλητηρίου δημιουργούνται από την επίπλωση, που αποτελείται από ντουλάπια, βιβλιοθήκες και γυάλινες προθήκες με μαύρες λακαριστές βάσεις. Για το δάπεδο έχει χρησιμοποιηθεί μαύρο σατινέ πλακάκι, ενώ οι τοίχοι και οι κολώνες που περιβάλλουν τον χώρο είναι σε γκρι χρώμα.

Τα σουβενίρ του πωλητηρίου αντλούν την έμπνευση τους από τα εκθέματα του μουσείου και τοποθετούνται με καλαίσθητο τρόπο, παρουσιάζοντας την σύνδεση τους με το εκάστοτε εύρημα. Το κατάστημα προσφέρει μια πλούσια

ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ

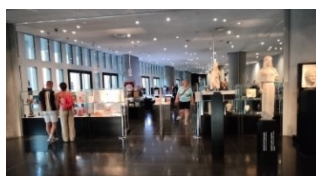
Λογότυπο του Μουσείου Ακρόπολης.

Χρωματικές επιλογές για το λογότυπο του Μουσείου Ακρόπολης.

Αρχική σελίδα της ιστοσελίδας του Μουσείου Ακρόπολης.

Πωλητήριο- Κατάστημα δώρων στο ισόγειο του Μουσείου Ακρόπολης.

ποικιλία αντικειμένων, όπως κοσμήματα, είδη ένδυσης, αναμνηστικά και γνήσια χειροποίητα αντικείμενα. (Κανελλοπούλου, Ι. 2015). Τα αντίγραφα είναι αποκλειστικότητα των καταστημάτων του, αφού παράγονται στα εργαστήρια του Μουσείου τόσο σε φυσικό μέγεθος, όσο και σε μικρότερη κλίμακα.

Πωλητήριο-βιβλιοπωλείο, στον δεύτερο όροφο του Μουσείου Ακρόπολης.

Το βιβλιοπωλείο βρίσκεται στον δεύτερο όροφο του Μουσείου και προσφέρει μια ευρεία γκάμα προϊόντων δίνοντας έμφαση στις εκδόσεις με αντίτυπα σε διάφορες γλώσσες. Οι επισκέπτες εκτός από βιβλία και καταλόγους μπορούν να βρουν ακόμα και γραφική ύλη διακοσμημένη με αναπαραστάσεις αρχαίων έργων καθώς και μικρά αναμνηστικά.

Πωλητήριο-βιβλιοπωλείο, στον δεύτερο όροφο του Μουσείου Ακρόπολης, Φωτογραφίες Ρανβος Inglesis

Ο χώρος του βιβλιοπωλείου είναι λειτουργικός και καταλαμβάνει περίπου 125 τετραγωνικά μέτρα (Μελικίδου, Β. 2020). Ο χώρος οργανώνεται με μια κεντρική χαμηλή βιβλιοθήκη που περιβάλλεται από ντουλάπια και προθήκες με βιβλία και εκθέματα σε διάφορες θέσεις. Τα υλικά που έχουν χρησιμοποιηθεί είναι αντίστοιχα με αυτά στο κατάστημα του ισογείου.

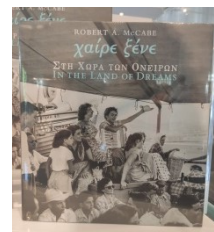
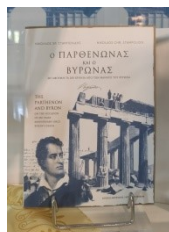
Καταγραφή Αντικειμένων

❖ Αντίγραφα

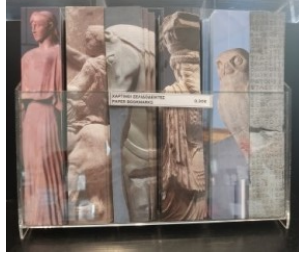
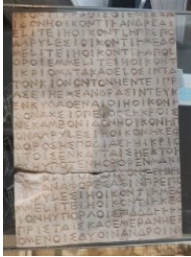
1. Αντίγραφο πορτραίτου του Μεγάλου Αλεξάνδρου.
2. Αντίγραφο κεφαλής της Άρτεμις
3. Αντίγραφο της «Σκεπτόμενης Αθηνάς»

❖ Βιβλία

1. Ο Παρθενώνας και ο Βύρωνας
2. Οδηγός «Μουσείο Ακρόπολης»
3. Λεύκωμα έκθεσης «Χαίρε ξένη στη χώρα των ονείρων»

❖ Γραφική Γλη

1. Μεγάλο σημειωματάριο «Επιγραφή»
2. Χάρτινοι σελιδοδείκτες
3. Δερμάτινη κασετίνα «Επιγραφή»

❖ Είδη Ένδυσης

1. Καπέλο Bucket «Ανασκαφή»
2. Μεταξωτό μαντίλι «Υδρόβιο Πτηνό»
3. Μπλουζάκι «Παρθενώνας»

❖ Κοσμήματα

○ Μανικετόκουμπα

1. Μανικετόκουμπα εμπνευσμένα από αργυρό αττικό τετράδραχμο
2. Μανικετόκουμπα εμπνευσμένα από τον ρόδακα που διακοσμεί τη λαβή χάλκινης λεκάνης
3. Μανικετόκουμπα εμπνευσμένα από το ανθέμιο του κεντρικού ακρωτηρίου της στέγης του Παρθενώνα

ο Σκουλαρίκια

1. Σκουλαρίκια εμπνευσμένα από το ανθέμιο του κεντρικού ακρωτηρίου της στέγης του Παρθενώνα
2. Σκουλαρίκια εμπνευσμένα από το σκουλαρίκι της Κόρης με τα αμυγδαλωτά μάτια
3. Σκουλαρίκια εμπνευσμένα από τη ζωγραφιστή διακόσμηση του ενδύματος της «Χιώτισσας»

ο Κολιέ

1. Κολιέ εμπνευσμένο από μαρμάρινη κουκουβάγια, αφιέρωμα στο Ιερό της Ακρόπολης
2. Κολιέ εμπνευσμένο από τα φτερά των μικρών Ερώτων που διακοσμούν το πήλινο κάλυμμα κοσμηματοθήκης (λεκανίδα)
3. Κολιέ εμπνευσμένο από τον ρόδακα που διακοσμεί τη λαβή χάλκινης λεκάνης

ο Βραχιόλια

1. Βραχιόλι εμπνευσμένο από το σκουλαρίκι της Κόρης με τα αμυγδαλωτά μάτια
2. Βραχιόλι εμπνευσμένο από χάλκινο ειδώλιο αλόγου, που διακοσμούσε τη λαβή αγγείου
3. Βραχιόλι εμπνευσμένο από τα φίδια χάλκινου κηρυκείου (ραβδί που κρατούσαν οι κήρυκες αλλά και έμβλημα του θεού Ερμή)

○ Δαχτυλίδια

1. Δαχτυλίδι εμπνευσμένο από διακόσμηση πρωτογεωμετρικής ληκύθου
2. Δαχτυλίδι εμπνευσμένο από το σκουλαρίκι της Κόρης με τα αμυγδαλωτά μάτια
3. Δαχτυλίδι εμπνευσμένα από τα φίδια χάλκινου κηρυκείου (ραβδί που κρατούσαν οι κήρυκες αλλά και έμβλημα του θεού Ερμή)

❖ Διακοσμητικά

1. Μεγάλη κουκουβάγια – «Νόμισμα»
2. Μεταλλικό κοκοράκι
3. Χειροποίητο κεραμικό διακοσμητικό – αναπαραγωγή εκθέματος του μουσείου

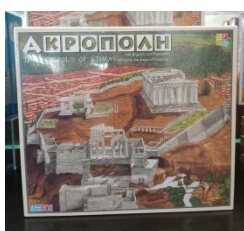
❖ Παιδικά

○ Είδη ένδυσης

1. Βρεφικό κορμάκι «Αλογάκια»
2. Παιδικό καπέλο Jockey
3. Βρεφική Σαλιάρα

○ Επιτραπέζια

1. Επιτραπέζιο παιχνίδι «Ακρόπολη»
2. Πλακίδιο ζωγραφικής
3. Παιχνίδι μνήμης «Έλληνες Θεοί»

❖ Τσάντες

1. Τσαντάκι «Χιώτισσα»
2. Τσάντα «Άλογο – Ζωφόρος»
3. Νεσεσέρ «Νομίσματα»

❖ Κούπες

1. Κούπα «Αθηνά»
2. Σετ από 2 φλιτζάνια Espresso
3. Κούπα «Μαινάδες»

❖ Αναμνηστικά

1. Σελιδοδείκτης «Παρθενώνας»
2. Ταχυδρομική κάρτα
3. Συλλογή Pin μουσείου

1.3. Μουσείο Μπενάκη

Ιστορία

Το Μουσείο Μπενάκη ιδρύθηκε το 1930, με δωρεά του Αντώνη Μπενάκη προς το Ελληνικό Δημόσιο, στη μνήμη του πατέρα του, Εμμανουήλ Μπενάκη. Ο Μπενάκης κατέβαλε σημαντικές προσπάθειες για να δημιουργήσει ένα μουσείο που θα φιλοξενούσε την ελληνική πολιτιστική κληρονομιά. Το μουσείο στεγάστηκε στη νεοκλασική αρχοντική οικία της οικογένειας Μπενάκη. Από το 2000, οι συλλογές του μουσείου διαχωρίστηκαν θεματικά, με την δημιουργία άλλων εννιά περιφερειακών μουσείων. (Μουσείο Μπενάκη. χ.χ - α)

Το κτίριο στην οδό Πειραιώς 138 στην Αθήνα, λειτουργεί ως πολιτιστικό κέντρο του μουσείου. Προέκυψε από την ανάπλαση ενός υπάρχοντος κτιρίου που ανέλαβε το αρχιτεκτονικό γραφείο Κοκκίνου Κούρκουλα. (Μουσείο Μπενάκη. χ.χ - γ)

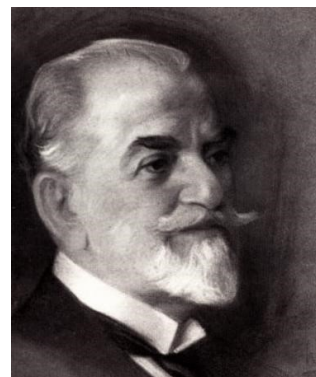
Ο σχεδιασμός βασίζεται στην ιδέα ενός εσωστρεφούς κτηρίου με προσβάσεις προς το αίθριο, που φιλοξενεί εκθέσεις, μουσικές εκδηλώσεις και άλλες δραστηριότητες και προσφέρει άνετη παραμονή στους επισκέπτες όλη την ημέρα. (DOMA Architects χ.χ.).

Συλλογές

Οι μόνιμες συλλογές του κτιρίου Πειραιώς 138, χωρίζονται σε δύο ενότητες:

- Τα Αρχεία Νεοελληνικής Αρχιτεκτονικής ιδρύθηκαν το 1995 με σκοπό την συγκέντρωση και προβολή σχεδίων, φωτογραφιών και προπλασμάτων που αφορούν την αρχιτεκτονική και την πολεοδομία στην Ελλάδα.
- Τα Φωτογραφικά Αρχεία ιδρύθηκαν το 1973 με στόχο να συγκεντρωθούν και να διαφυλαχθούν φωτογραφίες μνημείων και αντικειμένων παλαιοχριστιανικής, βυζαντινής και μεταβυζαντινής τέχνης. (Μουσείο Μπενάκη. χ.χ - β)

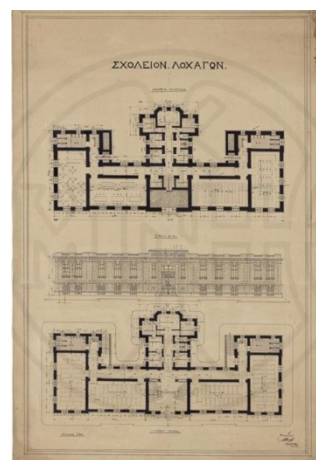
Το κτίριο φιλοξενεί περιοδικές εκθέσεις και εκδηλώσεις, χρησιμοποιώντας φωτογραφίες και βίντεο ως μέσα προσέγγισης, με σκοπό να διεγείρει τη δημιουργικότητα των επισκεπτών και να τους εντάξει στους προβληματισμούς της σύγχρονης τέχνης.

Πορτραίτο του Εμμανουήλ Μπενάκη.

Πειραιώς 138, κτίριο του Μουσείου Μπενάκη.

Συλλογή Κώστα Μπίρη, Το σχολείο των Λοχαγών 1900, έκθεμα του Μουσείου Μπενάκη στο κτίριο Πειραιώς 138.

Οπτική Ταυτότητα

Λογότυπο

Το λογότυπο του μουσείου αποτελείται από το μονόγραμμα της οικογένειας και τον τίτλο του μουσείου.

Το μονόγραμμα σχεδιάστηκε από τον Κωνσταντίνο Μπενάκη, τον γιο του ιδρυτή του Μουσείου, το 1931 (το έτος ίδρυσης του Μουσείου), και αναπαριστά το όνομα «Μπενάκης» σε βυζαντινή γραφή (Benaki Shop. χ.χ. - α).

Ο τίτλος του μουσείου αναγράφεται με κεφαλαία γράμματα σε απλή γραμματοσειρά τύπου “Arial” μαύρου χρώματος (PANTONE Neutral Black C) στα ελληνικά και στα αγγλικά.

Ιστοσελίδα

Η ιστοσελίδα του μουσείου είναι οριοθετημένη και εύκολη στη χρήση. Αποτελείται από μια λευκή μπάρα στο πάνω μέρος που περιέχει το μενού και το λογότυπο στην αριστερή πλευρά της, ενώ στα δεξιά υπάρχουν επιλογές για τον επισκέπτη. Στο κάτω μέρος της αρχικής σελίδας υπάρχει μια ακόμα μπάρα που δίνει την επιλογή στον επισκέπτη να αναζητήσει πιο εξειδικευμένα πληροφορίες για τα επιμέρους κτίρια (Μουσείο Μπενάκη. χ.χ - δ).

Διαδικτυακό Κατάστημα

Το διαδικτυακό κατάστημα του μουσείου αποτελείται από τρεις οριζόντιες μπάρες εργαλείων και ένα κεντρικό πλαίσιο που εναλλάσσονται εξώφυλλα από συλλογές αντικειμένων. (Benaki Shop. χ.χ. - β).

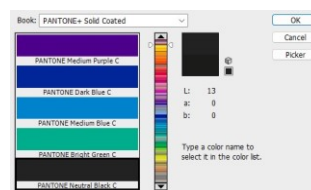
Πωλητήριο

Το πωλητήριο του μουσείου στο κτίριο Πειραιώς 138, βρίσκεται δεξιά της εισόδου. Ο χώρος είναι φωτεινός με λευκούς τοίχους και ξύλινο δάπεδο. Η μία πλευρά του χώρου είναι κομμάτι της πρόσοψης του μουσείου, έτσι ένα μέρος τους χρησιμοποιείται ως βιτρίνα. Η επίπλωση αποτελείται κυρίως από ντουλάπια λευκά, με γυάλινες προθήκες και μαύρες λεπτομέρειες. Οι εσοχές που δημιουργούνται στον τοίχο και χρησιμοποιούνται ως ράφια είναι βαμμένες είτε σε κίτρινο (για το σημείο που εκθέτει τα αντικείμενα για τις πιο μικρές ηλικίες), είτε σε μαύρο χρώμα.

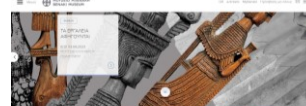
Στο κατάστημα μπορεί κανείς να βρει σπάνιες εκδόσεις, καταλόγους, αντίγραφα έργων τέχνης, κεραμικά και άλλα αναμνηστικά αντικείμενα με

Λογότυπο του μουσείου Μπενάκη.

Χρώμα του λογότυπου του μουσείου Μπενάκη.

Η αρχική σελίδα της ιστοσελίδας του μουσείου.

Αρχική σελίδα διαδικτυακού καταστήματος του Μουσείου Μπενάκη.

Ο χώρος του πωλητηρίου, στο κτίριο Πειραιώς 138 του μουσείου Μπενάκη.

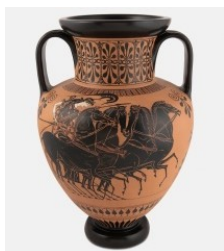
ιδιαίτερη έμφαση να έχει δοθεί στο κόσμημα (iefimerida 2014). Στόχος του πωλητηρίου είναι να λειτουργήσει ως πλατφόρμα δικτύωσης μεταξύ παλιών τεχνιτών και νέων σχεδιαστών (Κανελλοπούλου, Ι. 2015). Μέσω συνεργασίας με 150 εργαστήρια σε όλη την Ελλάδα συνδυάζει παράδοση και μέλλον και συμβάλλει στην επιβίωση των παραδοσιακών τεχνικών. (Δέσσου, Ν. 2019).

Ο χώρος του πωλητηρίου, στο κτίριο Πειραιώς 138 του μουσείου Μπενάκη.

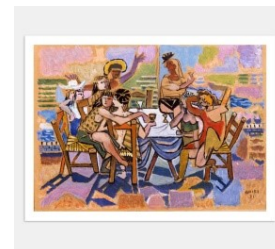
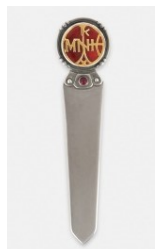
Καταγραφή Αντικειμένων

❖ Αντίγραφα

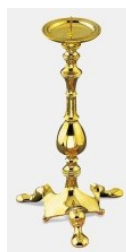
1. Συλλεκτικό αντίγραφο – Αμφορέας
2. Κουδουνίστρα
3. Παναγία Γλυκοφιλούσα

❖ Δώρα

1. Πιατέλα – Χορεύτρια
2. Χαρτοκόπτης με λογότυπο του Μουσείου Μπενάκη
3. Χρωμοτυπία - Ν. Χ.Γκίκας, Γλέντι στην ακρογιαλιά

❖ Για το σπίτι

1. Φωτιστικό - διακοσμητικό «Γάτα»

2. Λυχνοστάτης από την ανατολική Μεσόγειο
3. Πιατέλα με σχέδιο από ύφασμα της Προύσας

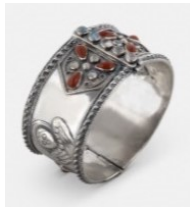
❖ Για το γραφείο

1. Presse-parier - Μεγεθυντικός φακός με θέματα του Ν.Χ.Γκικά
2. Καρτοθήκη – Καράβι
3. Διακοσμητικό καράβι

❖ Κοσμήματα

○ Βραχιόλια

1. Βραχιόλι από τη Σαφράμπολη
2. Βραχιόλι Ελληνιστικών χρόνων
3. Βραχιόλι - Σημαία της Φιλικής Εταιρείας

❖ Δαχτυλίδια

1. Δαχτυλίδι - Verum Amo Verum Volo
2. Δαχτυλίδι – Κύβος
3. Δαχτυλίδι με αχάτη

❖ Κολιέ

1. Μενταγιόν – Παπαγάλος
2. Περιδέραιο - Καθρέφτης με παραλληλόγραμμα στοιχεία
3. Περιδέραιο-Κυβιστικό μοτίβο

❖ Μανικετόκουμπα

1. Μανικετόκουμπα – Πυξίδα
2. Μανικετόκουμπα σε σχήμα χαρταετού
3. Μανικετόκουμπα – Αμόνια

❖ Σκουλαρίκια

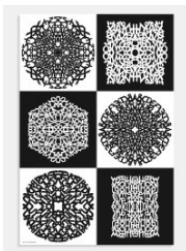
1. Σκουλαρίκια – Σχήματα
2. Σκουλαρίκια με κρεμαστά περιστέρια
3. Σκουλαρίκια – Φτερό

❖ Αξεσουάρ

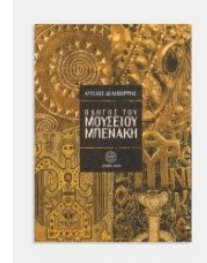
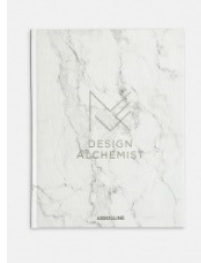
1. Τote τσάντα
2. Μεταξωτό μαντήλι
3. Μαγιό – Γκίκας

❖ Εκτυπώσεις

1. Αφίσα της Ζωής Κεραμέα, Έξι Αλφάβητα
2. Χρωμοτυπία - Ηλίας Καφούρος, Give me one
3. Έλλη Σουγιουλτζόγλου-Σεραϊδάρη (Nelly's), Μαμαρογλύπτης

❖ Εκδόσεις

1. Κατάλογος ελληνικών χειρογράφων του Μουσείου Μπενάκη (10ος-16ος αι.)
2. MKV Design Alchemist
3. Οδηγός του Μουσείου Μπενάκη

❖ ΝΗ.Μ.Α

1. Κλειδοθήκη κρεμαστή - ΝΗ.Μ.Α.
2. Πλεχτός φάκελος - ΝΗ.Μ.Α.
3. Κοριτσίστικο Φέσι

1.4. Ίδρυμα Βασίλη & Ελίζας Γουλανδρή Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης

Ιστορία

Το Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης Γουλανδρή ιδρύθηκε το 1991 από τους Βασίλη και Ελίζα Γουλανδρή. Ο σκοπός τους ήταν η δημιουργία ενός πολιτιστικού χώρου, που θα φιλοξενούσε και προωθούσε τη σύγχρονη τέχνη στην Ελλάδα. Οι ιδρυτές, με τη δωρεά τους, δημιούργησαν μια σημαντική συλλογή έργων τέχνης, περιλαμβάνοντας έργα διεθνών και Ελλήνων καλλιτεχνών, με σκοπό να προσφέρουν στο κοινό τη δυνατότητα να ανακαλύψει και να ενημερωθεί για τις σύγχρονες εξελίξεις της τέχνης. (Λαΐου, Χ.Γ. 2021)

Το 1979, το Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης του Ιδρύματος Βασίλη και Ελίζας Γουλανδρή ξεκίνησε τη λειτουργία του στη Χώρα της Άνδρου και το 2012 ξεκίνησε η κατασκευή του νέου μουσείου Σύγχρονης Τέχνης στην Αθήνα. Το νέο μουσείο, που ολοκληρώθηκε το 2018, βρίσκεται σε ένα νεοκλασικό κτίριο του 1920, στην Πλατεία Αγ. Σπυρίδωνα, Ερατοσθένους 13, Παγκράτι. (Triantafyllou, G. 2021).

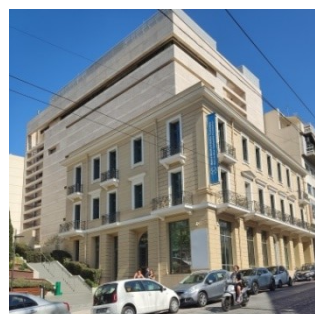
Η αρχιτεκτονική μελέτη για το νέο κτίριο του μουσείου έγινε από τον Ιωάννη Βικέλα. Το κτίριο έχει υποστεί μια επταετή διαδικασία ανακαίνισης και ανακατασκευής με σκοπό την αποκατάσταση και ανάδειξη του υφιστάμενου διατηρητέου κελύφους. Παράλληλα, πραγματοποιήθηκε η δημιουργία μιας σύγχρονης προσθήκης, προσδίδοντας έναν σύγχρονο χαρακτήρα στο συνολικό αρχιτεκτονικό σύνολο (Archisearch. 2019).

Συλλογές

Οι μόνιμες συλλογές του μουσείου αντανακλούν την προσήλωσή του στην προώθηση και την ανάδειξη της σύγχρονης τέχνης, προσφέροντας στο κοινό μια εμπειρία πλούσια σε διαφορετικές αισθητικές καλλιτεχνών και προοπτικές έργων και κινημάτων. Επιπλέον, οι περιοδικές εκθέσεις και οι εκδηλώσεις εμπλουτίζουν την εμπειρία των επισκεπτών παρουσιάζοντας αφιερώματα σε κινήματα ή καλλιτέχνες, καθώς και διαφορετικές τεχνικές και προσεγγίσεις, προάγοντας την ανταλλαγή απόψεων και συζητήσεις για τη σύγχρονη τέχνη.

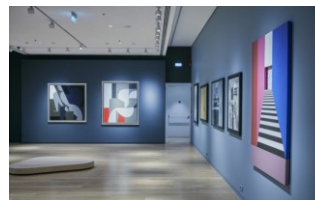
Ο Βασίλης και η Ελίζα Γουλανδρή στη Νέα Υόρκη, αρχές της δεκαετίας του 1950, Φωτογραφία από το αρχείο του ιδρύματος.

Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης Γουλανδρή.

Νυχτερινή λήψη του Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης Γουλανδρή, Φωτογραφία Χριστόφορος Δουλγέρης.

Εκθεσιακοί Χώροι του Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης Γουλανδρή, Φωτογραφίες Γιώργος Τριανταφύλλου.

- Πρώτο υπόγειο: Περιοδικές εκθέσεις.
- Πρώτος όροφος: Μοντέρνα τέχνη
- Δεύτερος όροφος: Ματιές στον 19ο και 20ό αιώνα
- Τρίτος όροφος: Διεθνής και Νεοελληνική τέχνη
- Τέταρτος όροφος: Σύγχρονη ελληνική τέχνη

Λογότυπο του Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης Γουλανδρή.

Οπτική Ταυτότητα

Η νέα οπτική ταυτότητα σχεδιάστηκε από τις εταιρείες Μικρή Άρκτος και Focalinteractive, συνδυάζοντας μοντέρνες σχεδιαστικές προσεγγίσεις (Andros Science, 2019).

Λογότυπο

Το λογότυπο του Ιδρύματος χαρακτηρίζεται από λιτότητα και γεωμετρική αρμονία, ακολουθώντας τη χρυσή τομή. Αποτελείται από έναν κύκλο, με τα αρχικά των ιδρυτών, Β και Ε Γουλανδρή, τοποθετημένα στον κύκλο με συμμετρικό τρόπο - το Β στην αριστερή πλευρά και το Ε στη δεξιά. Το σύμβολο "&" στο κέντρο του κύκλου διακόπτει τη συμμετρία, διατηρώντας όμως την ισορροπία (Andros Science. 2019). Τα χρώματα που χρησιμοποιούνται είναι το μπλε (PANTONE 660 C) και το λευκό (PANTONE 663 C) και στα δεξιά εμφανίζεται ο τίτλος του Ιδρύματος, με γραμματοσειρά CF Asty Pro.

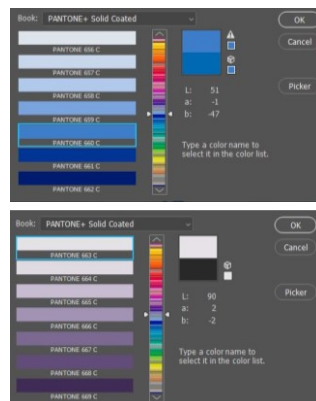
Ιστοσελίδα

Στο πάνω μέρος της αρχικής σελίδα υπάρχει μια νοητή μπάρα με το λογότυπο σε λευκό χρώμα (Pantone 663) στα αριστερά και όλα τα απαραίτητα εργαλεία και πληροφορίες για τον επισκέπτη, στα δεξιά. (Ίδρυμα Βασίλη και Ελίζας Γουλανδρή. χ.χ. - ε)

Καθώς εξετάζουμε την αρχική σελίδα συνολικά, παρατηρούμε ότι ο συνδυασμός του λευκού χρώματος στις γραμματοσειρές, τα σύμβολα και το λογότυπο, με τα πολύχρωμα banners, μπορεί να προκαλέσει μια αίσθηση σύγχυσης ως προς τις πληροφορίες που παρουσιάζονται.

Διαδικτυακό Κατάστημα

Το διαδικτυακό κατάστημα ακολουθεί τα σχεδιαστικά πρότυπα της ιστοσελίδας. Η πάνω μπάρα που περιέχει τα εργαλεία της ιστοσελίδας διατηρείται. Κάτω από αυτήν, υπάρχει μια λευκή γραμμή καθ' όλο το μήκος της σελίδας και στη συνέχεια αναπτύσσονται νέες επιλογές για τον χρήστη που

Επιλεγμένα χρώματα για το λογότυπο του Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης Γουλανδρή.

Αρχική σελίδα της ιστοσελίδας του Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης Γουλανδρή.

Αρχική σελίδα του διαδικτυακού καταστήματος του Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης Γουλανδρή.

“Αποψη Πωλητηρίου”, Εικόνα Χριστόφορος Δουλγέρης.

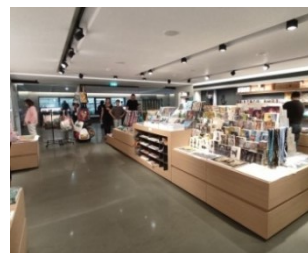
αφορούν το διαδικτυακό κατάστημα

Πωλητήριο

Το πωλητήριο του μουσείου Γουλανδρή σχεδιάστηκε από τον Κώστα Στάικο και βρίσκεται στο ισόγειο, αριστερά από την είσοδο. (Εφημερίδα των Συντακτών. 2019).

Η πρόσοψη είναι από γυαλί έτσι ο επισκέπτης έχει οπτική επαφή με τον χώρο και πριν να εισέλθει. Τα χρώματα των τοίχων του πωλητηρίου που έχουν χρησιμοποιηθεί είναι ανθρακί και λευκό. Για το δάπεδο έχει επιλεγθεί γκρι μάρμαρο ενώ για τα έπιπλα και τα ράφια ξύλο ανοιχτού χρώματος. Τα προϊόντα είναι τοποθετημένα σε ξύλινα βάθρα και σε ράφια περιμετρικά του χώρου.

Το πωλητήριο προσφέρει μια ευρεία ποικιλία προϊόντων, καλύπτοντας διάφορες κατηγορίες όπως βιβλία, περιοδικά, αναμνηστικά, κοσμήματα και πολλά άλλα. Ενώ στα πωλητήρια άλλων μουσείων ενδεχομένως να επικεντρώνονται στην κατηγορία του κοσμήματος, σε αυτό δίνεται έμφαση σε μια ευρύτερη ποικιλία προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων και πρακτικών καθημερινών αντικειμένων όπως σημειωματάρια, mouserpad, θήκες για laptop, τσάντες, κούπες, thermos και άλλα. Τα προϊόντα του καταστήματος έχουν δημιουργηθεί από Έλληνες σχεδιαστές, με σκοπό την προώθηση και στήριξη της ελληνικής παραγωγής. Τα περισσότερα αντικείμενα είναι εμπνευσμένα από τα έργα που φιλοξενεί το μουσείο. (Athens Voice. 2020).

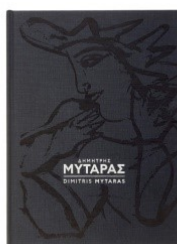
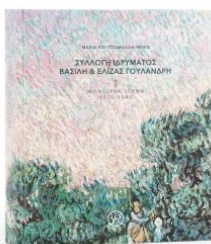
Ο χώρος του πωλητηρίου του Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης Γουλανδρή.

Προϊόντα του πωλητηρίου του Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης Γουλανδρή.

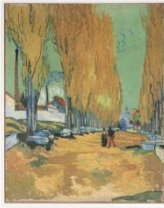
Καταγραφή Αντικειμένων

❖ Εκδόσεις

1. Συλλογή Ιδρύματος Βασίλη & Ελίζας Γουλανδρή Τόμος Ι - Μοντέρνα Τέχνη (1870-1945)
2. Συλλογή Ιδρύματος Βασίλη & Ελίζας Γουλανδρή Τόμος Ι - Μοντέρνα Τέχνη (1870-1945)
3. Ο Νεοϊμπρεσιονισμός στα χρώματα της Μεσογείου-Κατάλογος έκθεσης 2024

❖ Αφίσες

1. Vincent van Gogh, Τα Αλυσκάν, 1888
2. Paul Klee, Δυναμική κεφαλιού, 1934
3. Γιάννης Τσαρούχης, Ναύτης που κάθεται στο τραπεζάκι, φόντο ροζ, 1980

❖ Αναμνηστικά

1. Μαγνητάκι ψυγείου-Edgar Degas, Μικρή χορεύτρια δεκατεσσάρων ετών, π. 1878-1881
2. Ιμάντας για κλειδιά-Wassily Kandinsky, Και τα δύο ριγέ, 1932
3. Μπρελόκ από ρεξίγκλας-Vincent van Gogh, Νεκρή φύση με καφετιέρα, 1888

❖ Για το σπίτι

1. Πορσελάνινη κούπα-Paul Gauguin, Νεκρή φύση με γκρέιπ φρουτ, 1901 ή 1902
2. Βαμβακερή μαξιλαροθήκη
3. Αριθμημένο πορσελάνινο πιάτο-Γιάννης Μόραλης, Ψάρια Α, 1960

❖ Αξεσουάρ

1. Βαμβακερή τσάντα χειρός-Προσαρμογή σχεδίου του Γιάννη Μόραλη
2. Κοντομάνικο t-shirt ανδρικό-Δομήνικος Θεοτοκόπουλος (El Greco), Η Θεία Μορφή, αρχές δεκαετίας 1580
3. Πετσέτα θαλάσσης-Εμπνευσμένη από το λογότυπο του Ιδρύματος Β&Ε Γουλανδρή

❖ Γραφείο

1. Mousepad Kandinsky-Wassily Kandinsky, Και τα δύο ριγέ, 1932
2. Κασετίνα «Χορεύτρια»-Edgar Degas, Μικρή χορεύτρια δεκατεσσάρων ετών, π. 1878-1881
3. Σχολικό σετ Paul Klee-Δυναμική κεφαλιού, 1934

❖ Αριθμημένα έργα & εκτυπώσεις

1. Γιώργος Ρόρρης, Μεγάλη σπουδή στο κόκκινο του καδμίου, 1987-1988 - Αριθμημένη εκτύπωση υψηλής ποιότητας με υπογραφή
2. Όπυ Ζούνη, Ορίζοντες, 1986-Αριθμημένη εκτύπωση σε plexiglass
3. Χριστόφορος Δουλγέρης, Λεπτομέρεια, τιμεντένιος σκελετός σκάλας Ι, 2017-Αριθμημένη εκτύπωση υψηλής ποιότητας με υπογραφή

❖ Κοσμήματα

1. Ασημένια σκουλαρίκια με ζευγάρι παπουτσάκια πουέντ-Εμπνευσμένα από το γλυπτό του Edgar Degas «Μικρή χορεύτρια δεκατεσσάρων ετών», π. 1878-1881
2. Κολιέ με ξύλινες χάντρες
3. Μπρούντζινα σκουλαρίκια με μαύρη πατίνα και aquamarina

❖ Παιδί

1. Η Συλλογή του Ιδρύματος Β&Ε Γουλανδρή σε αυτοκόλλητα
2. 3D puzzle Ελιά-Εμπνευσμένο από το έργο του Vincent van Gogh «Η συγκομιδή της ελιάς», 1889
3. Ξύλινη φιγούρα puzzle Toulouse-Lautrec

❖ Επαγγελματικά δώρα

1. Ασημένια μανικετόκουμπα με πατίνα
2. Presse-papier από plexiglass-Pierre Bonnard, Βγαίνοντας από την μπανιέρα, π. 1926-1930
3. Αρωματικό κερί «Κίτρο»-Paul Gauguin, Νεκρή φύση με γκρέιπ φρουτ, 1901 ή 1902

❖ Δωροκάρτες

1. Δωροκάρτα-Wassily Kandinsky, Και τα δύο ριγέ, 1932
2. Δωροκάρτα-Vincent van Gogh, Η συγκομιδή της ελιάς, Δεκέμβριος 1889
3. Δωροκάρτα-Vincent van Gogh, Νεκρή φύση με καφετιέρα, 1888

(Ίδρυμα Βασίλη & Ελίζας Γουλανδρή. χ.χ. - στ)

1.5. Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης

Ιστορία

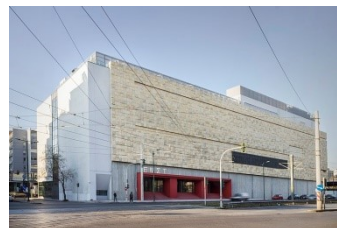
Το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (ΕΜΣΤ), ιδρύθηκε το 2000 και στεγάζεται στο ανακαινισμένο εργοστάσιο Φιξ από το 2014. (Κοκκίνου, Β. 2021). Το κτίριο σχεδιάστηκε από τον αρχιτέκτονα Τάκη Ζενέτο. Το 2002 μετά από αρχιτεκτονικό διαγωνισμό, τα γραφεία 3SK Στυλιανίδης Αρχιτέκτονες και Tim Ronalds Architects, ανέλαβαν τη μελέτη για την ανάπλαση του κτηρίου. (Κτίριο. χ.χ. - δ). Σύμφωνα με τους αρχιτέκτονες που εκπόνησαν τη νέα μελέτη, οι όψεις του κτηρίου που έχουν κριθεί διατηρητέες (επί της Λεωφόρου Συγγρού και της οδού Αμβροσίου Φραντζή), αποτελούν τον βασικό άξονα της ανάπλασης, ενώ η όψη της Λεωφόρου Καλλιρρόης με την κεντρική είσοδο σηματοδοτεί το νέο μουσείο (Archisearch.gr. 2020).

Συλλογές

Η συλλογή του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης (ΕΜΣΤ) περιλαμβάνει έργα ελληνικής και διεθνούς σύγχρονης τέχνης, επικεντρωμένα στον 21ο αιώνα. Κυρίως εστιάζει σε έργα με εννοιολογικό και κοινωνικοπολιτικό προσανατολισμό.

Η συλλογή αποτελείται από ποικίλα εκφραστικά μέσα, όπως ζωγραφική, γλυπτική, κατασκευές, εγκαταστάσεις, σχέδια, χαρακτηριστικά, φωτογραφία, βίντεο τέχνη, και έργα με σύγχρονα οπτικοακουστικά και άλλα τεχνολογικά μέσα. Περιλαμβάνει έργα από ελληνικούς δημιουργούς από τη δεκαετία του 1960 και μετά, ενώ ταυτόχρονα υποστηρίζει νεότερους καλλιτέχνες που συνθέτουν το παρόν της ελληνικής τέχνης. Επιπλέον, επικεντρώνεται στη διεθνή τέχνη, αντανακλώντας τη στρατηγική θέση της Ελλάδας ως γεωγραφική γέφυρα προς τη Μέση Ανατολή, τα Βαλκάνια και τη Βόρεια Αφρική, προσφέροντας πολυπολιτισμική και ιστορική εμβέλεια. (Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης. χ.χ. - β)

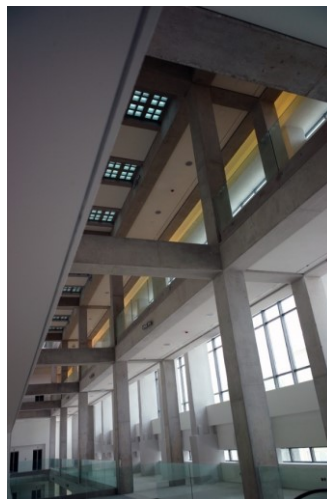
Το μουσείο πέραν από τις μόνιμες συλλογές, φιλοξενεί και πολλές περιοδικές εκθέσεις. Η πλειοψηφία των εκθέσεων εστιάζει στην παρουσίαση καλλιτεχνών από την Ελλάδα και

Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, Φωτογραφία Stephie Grape.

Εργοστάσιο Φιξ, Φωτογραφικό αρχείο ΕΜΣΤ.

Εσωτερική "σκαλωσιά" από σκυρόδεμα στο ΕΜΣΤ, Φωτογραφία από το γραφείο "3SK Στυλιανίδης Αρχιτέκτονες".

Έργο του Stephan Goldrajch στο ΕΜΣΤ, Φωτογραφία Ολυμπιάνα Μιλιάκη.

το εξωτερικό στην παρουσίαση της οπτικής τους και τα εκφραστικά τους μέσα.

(Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης. χ.χ. - γ)

EMST

Το λογότυπο του EMST.

Οπτική Ταυτότητα

Ο επανασχεδιασμός της οπτικής ταυτότητας του EMST ανατέθηκε, μετά από κλειστό διαγωνισμό, στο γραφείο MNP. Η νέα ταυτότητα που σχεδιάστηκε, αναδεικνύεται μέσω της αντίθεσης. Πιο συγκεκριμένα με τη χρήση του λευκού και του μαύρου. Η απλή σύνθεση και η απουσία διακοσμητικών λεπτομερειών, είναι στοιχεία που χαρακτηρίζουν το μουσείο αφού αποτυπώνονται σε όλα τα επιμέρους στοιχεία της ταυτότητας του (Design Magazine. 2020).

Η χρήση του κόκκινου χρώματος της εισόδου του κτιρίου (όψη, εσοχή και σκάλες) αποτελεί χαρακτηριστικό στοιχείο τόσο της στυλιστικής όσο και της εταιρικής ταυτότητας του μουσείου.

EMST SANS
EMST SANS
EMST SANS
EMST SANS
EMST SANS
EMST SANS

Η γραμματοσειρά της εταιρικής ταυτότητας του EMST.

Λογότυπο

Με γνώμονα την απλότητα και ως αναφορά την παραλληλόγραμμη φόρμα του κτιρίου σχεδιάστηκε ένα λογότυπο που αποτελείται από τα αρχικά του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης. Έτσι τα τέσσερα κεφαλαία επιμηκυμένα γράμματα σύμφωνα με τους δημιουργούς στοχεύουν στην περιγραφή ενός χώρου που ετεροπροσδιορίζεται κάθε φορά από τα έργα των εκάστοτε καλλιτεχνών. Η νέα ταυτότητα προσδίδει στο μουσείο τη σταθερότητα και τη στιβαρότητα που αρμόζει σε ένα εθνικό μουσείο. (Design Magazine. 2020)

Οι κάρτες του EMST.

Η γραμματοσειρά EMST Sans αναπτύχθηκε ειδικά για το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης σε συνεργασία με την Dalton Maag, βασισμένη στο λογότυπο του μουσείου. Αποτελείται μόνο από κεφαλαία γράμματα, υπογραμμίζοντας τη σταθερότητα του Μουσείου. Η EMST Sans Variable Font διαθέτει ποικιλία βαρών γραμματοσειράς, προσδίδοντας οπτική ταυτότητα στο Μουσείο και βελτιώνοντας τη λειτουργικότητα των εφαρμογών, τόσο στα έντυπα όσο και στα ψηφιακά μέσα. (Design Magazine. 2020)

Ιστοσελίδα

Η ιστοσελίδα του μουσείου είναι λιτή. Η επιλογή γραμματοσειράς δημιουργεί μια αίσθηση ελαφρότητας και αξιοπιστίας. Στο πάνω μέρος αριστερά, υπάρχει το λογότυπο του μουσείου σε μαύρο χρώμα, ενώ στη δεξιά πλευρά, λίγο πιο

Αρχική σελίδα της ιστοσελίδας του EMST.

ψηλά από αυτό, υπάρχουν οι επιλογές για το eshop, την κατάσταση λειτουργίας του μουσείου και την αλλαγή γλώσσας. Κάτω από αυτά, με μικρότερα γράμματα, αναγράφεται ο τίτλος του μουσείου, "Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης". Ακολουθεί μια μπάρα πλοήγησης που οδηγεί τον επισκέπτη στις διάφορες ενότητες της ιστοσελίδας. Μια λεπτή οριζόντια γραμμή διαχωρίζει τον χώρο των εργαλείων και πληροφοριών, ενώ από κάτω εναλλάσσονται banner με εκθέσεις, δράσεις και εκδηλώσεις. (Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης. χ.χ. - ε).

Διαδικτυακό κατάστημα

Το διαδικτυακό κατάστημα διαφέρει αρκετά από την ιστοσελίδα αλλά σαν γενική αίσθηση είναι συναφή. Στο πάνω μέρος της σελίδας υπάρχει μια γκρι λωρίδα με τα βασικά εργαλεία πλοήγησης. Το λογότυπο παραμένει ίδιο, αλλά η παρουσίαση του αλλάζει αρκετά. Έτσι στο κέντρο της σελίδας υπάρχει σαν τίτλος το "Shop at ΕΜΣΤ" με κεφαλαία γράμματα. Η λέξη "shop" είναι τονισμένη (bold), ενώ είναι λίγο πιο "πίσω" οπτικά από το ακόμα πιο έντονο λογότυπο. Ακολουθούν οι κατηγορίες του πωλητηρίου κατά μήκος της σελίδας με αναδυόμενη κατά μήκος σελίδα για τις υπό ενότητες, καθώς και εναλλάσσόμενα ενημερωτικά banners (Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης. χ.χ. -στ).

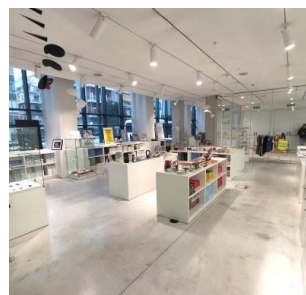
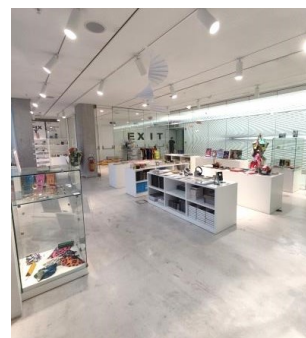
Πωλητήριο

Το πωλητήριο βρίσκεται στο ισόγειο του μουσείου, πίσω από την καφετέρια. Περιμετρικά του πωλητηρίου εκτείνεται ένα γυάλινο χώρισμα/τοίχος που το οριοθετεί αλλά παράλληλα επιτρέπει την οπτική επαφή με τα προϊόντα και από έξω από αυτό. Εσωτερικά κυριαρχεί το λευκό χρώμα, αφού χρησιμοποιείται τόσο στους τοίχους όσο και στην επίπλωση. Ακόμα στον χώρο υπάρχουν λεπτομέρειες γκρι χρώματος και ανοιχτό γκρι μάρμαρο στο δάπεδο. Οι χαμηλές βιβλιοθήκες που εκτίθενται τα προϊόντα είναι λακαριστά ενώ υπάρχουν ακόμα, γυάλινες προθήκες και κρεμάστρες για ρούχα ή αξεσουάρ του πωλητηρίου. Ο χώρος έχει βασιστεί στο άπλετο φυσικό φωτισμό από τα παράθυρα στην μια πλευρά του, που αποτελούν κομμάτι της πίσω όψης του κτιρίου. Ο τεχνητός φωτισμός αποτελείται από χωνευτές ράγες με λευκούς προβολείς που στοχεύουν στο να φωτίζουν τα προϊόντα.

Τα προϊόντα του πωλητηρίου είναι σχεδιασμένα από Έλληνες δημιουργούς που εμπνεύστηκαν από την εταιρική ταυτότητα του μουσείου. Μπορεί κανείς να βρει πρωτότυπα δώρα και τέχνη, όπως postcards, αφίσες, βιβλία τέχνης, κεραμικά, χειροποίητα κοσμήματα και αξεσουάρ μόδας και αντικείμενα της συλλογής του ΕΜΣΤ όπως διακοσμητικά,

Αρχική σελίδα του διαδικτυακού καταστήματος του ΕΜΣΤ.

Το πωλητήριο του ΕΜΣΤ.

ομπρέλες, μπουκάλια για νερό, μπλουζάκια, tote bags, σημειωματάρια και άλλα πολλά που φέρουν την οπτική ταυτότητα του μουσείου. Επίσης υπάρχει ένα εύρος τιμών σε όλες τις κατηγορίες προϊόντων, που δίνει πολλές επιλογές στον επισκέπτη. (Athens Voice. 2020).

Καταγραφή Αντικειμένων

❖ Βιβλία

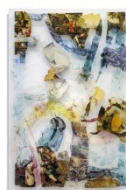
1. Time in my Hands A Retrospective - Leda Papaconstantinou
2. Enter ΕΜΣΤ Συλλογή & ιστορία Ένας σύντομος οδηγός Greek edition
3. Big Brother Architecture and Surveillance

❖ Δώρα

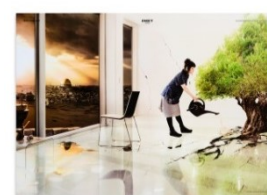
1. Huskee cup with lid
2. Salmon ceramic ceiling lamp
3. Handmade pot with base

❖ Εκθέσεις

1. Coaster The Seventh Papaya Hadassah Emmerich
2. Poster Images Chryssa Romanos
3. T-shirt WHAT IF WOMEN RULED THE WORLD

❖ Εκτυπώσεις

1. Cyanotype The Anchored Ship
2. Poster Fix It Mona Hatoum
3. Poster Nation Estate Larissa Sansour

❖ Μόδα

1. Tote bag floral
2. T-shirt MY IMAGINATION WENT ON VACATION
3. Origami paper earrings

❖ Παιδί

1. T-shirt PIECE OF ART
2. Wooden aeroplane
3. Art Making with MoMA

2. Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο

2.1. Ιστορική Αναδρομή

Το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, ιδρύθηκε το 1829 και αποτελεί το πρώτο μουσείο του ελληνικού κράτους μετά την απελευθέρωση της Ελλάδας από τον Οθωμανικό ζυγό. Αρχικά βρισκόταν στην Αίγινα ενώ το 1834 με τη μετακίνηση της πρωτεύουσας μεταφέρθηκε κι αυτό στην Αθήνα. Το σημερινό κτίριο κατασκευάστηκε από την οικογένεια Τοσίτσα και με χορηγία της οικογένειας Μπερναρδάκη, ξεκινώντας το 1866 με σχέδια των L. Lange και τροποποιήσεις του E. Ziller. (Χριστοπούλου, Α. 2011). Το 1889 άνοιξε τις πύλες του στο κοινό, παρουσιάζοντας μόνιμες εκθέσεις από τις Συλλογές Προϊστορικών Αρχαιοτήτων και Γλυπτών. Κατά τη διάρκεια του πρώτου μισού του 20ού αιώνα εμπλουτίστηκε με αρχαιότητες από ανασκαφικές έρευνες σε όλη την Ελλάδα. Επιπλέον, μεταξύ 1932 και 1939, επεκτάθηκε προς τα ανατολικά. Κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, οι αρχαιότητες μεταφέρθηκαν σε ασφαλή μέρη, για να αποφευχθεί η καταστροφή τους. Με τη λήξη του πολέμου, ακολούθησε η ανακαίνιση του κτιρίου, με το μουσείο να ξαναλειτουργεί το 1947. Η επανέκθεση των συλλογών του ολοκληρώθηκε μέχρι το 1964. Με την αποχώρηση του Νομισματικού Μουσείου, το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο επεκτάθηκε και οι συλλογές του εμπλουτίστηκαν (Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο. χ.χ. - α).

Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

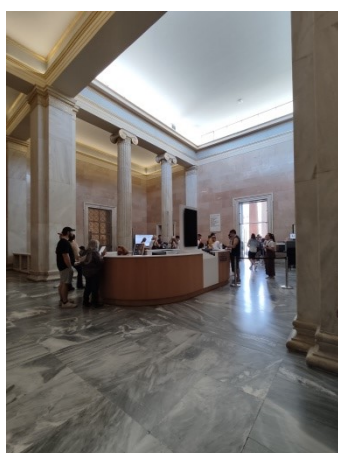

Το αίθριο του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου.

2.2. Φιλοσοφία Μουσείου

Το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους φορείς πολιτιστικής κληρονομιάς της Ελλάδας και μια αναπόσπαστη μονάδα του παγκόσμιου πολιτισμού. Αρχικά σχεδιάστηκε για να φιλοξενήσει τα ευρήματα από ανασκαφές του 19ου αιώνα και με τον καιρό μετατράπηκε σε ένα κεντρικό μέσο προβολής ευρημάτων από όλη την Ελλάδα. Σήμερα οι πλούσιες συλλογές του, που αριθμούν περισσότερα από 11.000 εκθέματα, παρουσιάζουν ένα εκτεταμένο φάσμα του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού, καλύπτοντας την προϊστορία έως την ύστερη αρχαιότητα (Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο. χ.χ. - β).

Επιπλέον στο ισόγειο του κτιρίου υπάρχει χώρος που φιλοξενούνται περιοδικές εκθέσεις, οι οποίες θα μπορούσαν να χωριστούν σε δύο κατηγορίες:

Προθάλαμος του του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου.

A. Στις εκθέσεις που στοχεύουν στην κατανόηση της ιστορίας και του πολιτισμού.

Παρέχουν στο κοινό την ευκαιρία να ανακαλύψει νέες διαστάσεις του αρχαιολογικού και ιστορικού πλούτου, εστιάζοντας σε σημαντικά γεγονότα και διάφορες πτυχές της καθημερινής ζωής στην αρχαία Ελλάδα.

B. Στις εκθέσεις που η αρχαιότητα συνδιαλέγεται με τον σύγχρονο κόσμο.

Μερικές από αυτές είναι:

- «Το χθες είναι τώρα.» Γιώργος Λαζόγκας: Μύθοι και Αρχαιότητα
- «Οι αμέτρητες όψεις του Ωραίου»
- «Classicita ed Europa. Το κοινό πεπρωμένο Ελλάδας και Ιταλίας.»
- «Το Ναυάγιο των Αντικυθήρων: Το Πλοίο, οι Θησαυροί, ο Μηχανισμός»

(Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο. χ.χ. - γ).

Το μουσείο φροντίζει για τη διατήρηση και παρουσίαση των αρχαίων εκθεμάτων, ενεργά συμμετέχει σε εκπαιδευτικά προγράμματα και συνεργάζεται με σχολεία και ακαδημαϊκά ιδρύματα για την προώθηση του πολιτισμού. Επιπλέον, διαθέτει σύγχρονα εργαστήρια για την επιστημονική έρευνα και τη συντήρηση των αντικειμένων.

2.3. Κτιριακές Εγκαταστάσεις

Το Εθνικό αρχαιολογικό μουσείο στεγάζεται σε νεοκλασικό κτίριο στην 28^η Οκτωβρίου, επί της λεωφόρου Πατησίων, δίπλα από το ιστορικό συγκρότημα κτηρίων του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου.

Το αρχικό κτίριο είναι σχεδιασμένο από τον Ludwig Lange και τον Ernst Ziller, ωστόσο, οι αυξανόμενες ανάγκες για εκθέσεις και αποθηκευτικούς χώρους απαιτούσαν διάφορες αλλαγές και επεκτάσεις στο κτίριο. Μια από τις σημαντικότερες επεκτάσεις ήταν η κατασκευή νέων πτερύγων κατά τις αρχές του 20ού αιώνα. Αυτές οι προσθήκες σχεδιάστηκαν για να φιλοξενήσουν την αυξανόμενη συλλογή του μουσείου και περιλάμβαναν την ανατολική πτέρυγα σχεδιασμένη από τον Αναστάσιο Μεταξά και το διώροφο κτίριο του Γεώργιου Νομικού τα έτη 1932 - 1939. (Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας, 2009). Με τον πόλεμο να πλησιάζει στα σύνορα της Ελλάδας, οι αρχαιότητες κρύφτηκαν σε σκάμματα και σπηλιές για

Εκθεσιακός χώρος του μουσείου, Φωτογραφία από το αρχείο του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου.

Από τη σειρά «Γραφές», 2006 Γιώργος Λαζόγκας, Εικόνα από το αρχείο του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου.

Από την έκθεση "Το Ναυάγιο των Αντικυθήρων Το Πλοίο, οι Θησαυροί, ο Μηχανισμός", Φωτογραφία από το αρχείο του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου.

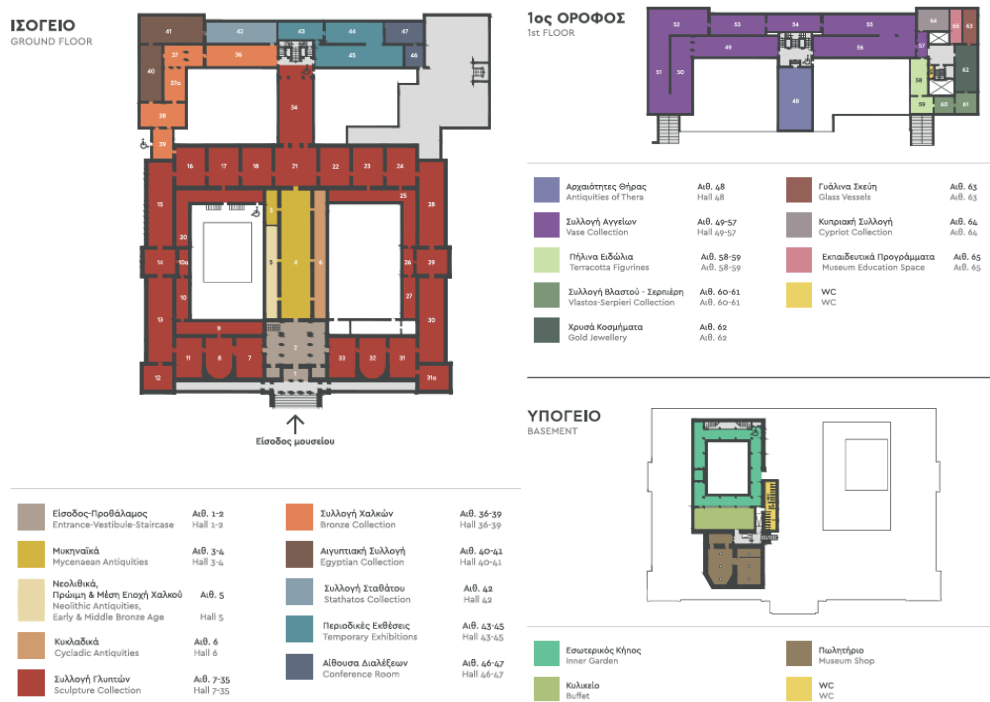
Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Φωτογραφία Thomas Wolf.

Η διαδικασία απόκρυψης των εκθεμάτων του μουσείου στις παραμονές της Κατοχής, Φωτογραφικό Αρχείο Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου.

προστασία από διαρπαγές. Έως τον Απρίλιο του 1941, εγκιβωτίστηκαν όλες οι αρχαιότητες και καταχωρήθηκαν σε σκάμματα και σπηλιές. Οι Γερμανοί βρήκαν το Αρχαιολογικό Μουσείο κενό και το χρησιμοποίησαν για να στεγαστούν διάφορες υπηρεσίες κατά τη περίοδο της κατοχής. Μετά τον πόλεμο, το Μουσείο αποκαταστάθηκε και οι συλλογές είχαν επανεκθεθεί έως το 1964. (Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο. χ.χ. - δ)

Η πιο πρόσφατη ανακαίνιση του μουσείου πραγματοποιήθηκε το 2004, ενόψει των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας, όπου και προστέθηκαν πολλές από τις μόνιμες συλλογές του. Αυτή η ανακαίνιση περιλάμβανε αισθητικές και τεχνικές αναβαθμίσεις, εγκατάσταση σύγχρονου κλιματισμού και νέους εκθεσιακούς χώρους, εμπλουτίζοντας την εμπειρία των επισκεπτών. (Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας, 2009)

Χάρτης του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου, από την ιστοσελίδα του.

Η αρχιτεκτονική πρόταση που προκρίθηκε για τον σχεδιασμό του νέου Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου από τα αρχιτεκτονικά γραφεία David Chipperfield και Αλέξανδρου Ν. Τομπάζη, Εικόνα: Filippo Bolognese

Τον Ιανουάριο του 2023, ανακοινώθηκε από το Υπουργείο Πολιτισμού η τελική πρόταση που προκρίθηκε στον αρχιτεκτονικό διαγωνισμό για τον επανασχεδιασμό του μουσείου. Τα γραφεία David Chipperfield και Αλέξανδρου Ν. Τομπάζη είναι αυτά που θα αναλάβουν την μελέτη και έχουν βάλει ως στόχο τον σχεδιασμό ενός κτιρίου χαμηλού προφίλ που θα αναβαθμίσει όμως την περιοχή (Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού, 2023).

Συνολικά, αυτές οι αλλαγές και επεκτάσεις αντικατοπτρίζουν την εξέλιξη του μουσείου και τη συνεχή προσπάθεια να προσαρμοστεί στις ανάγκες του χρόνου και του κοινού, ενώ διατηρεί τον αρχιτεκτονικό του χαρακτήρα και την ιστορική του αξία.

2.4. Συλλογές του Μουσείου

Οι μόνιμη συλλογή του μουσείου αποτελείται από πολλές ενότητες αρχαιοτήτων καλύπτοντας ένα ευρύ φάσμα πολιτισμών και εποχών. Οι σημαντικότερες από αυτές είναι:

Προϊστορικές αρχαιότητες: Η συλλογή περιλαμβάνει μοναδικά έργα τέχνης από τη νεολιθική εποχή (7η χιλιετία π.Χ.) και την Εποχή του Χαλκού (έως το 1050 π.Χ.), αντιπροσωπευτικά των μεγάλων πολιτισμών του Αιγαιακού χώρου.

Έργα Γλυπτικής: Η συλλογή γλυπτών, παρουσιάζει την εξέλιξη της αρχαίας ελληνικής πλαστικής από τον 7ο αιώνα π.Χ. έως τον 5ο αιώνα μ.Χ.

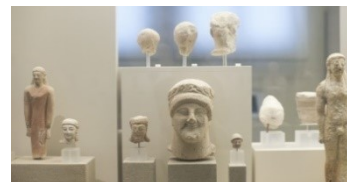
Έργα Μεταλλοτεχνίας: Η συλλογή, αποτελεί μία από τις σημαντικότερες συλλογές μετάλλινων αρχαίων έργων τέχνης. Δημιουργήθηκε το 1858 από την Αρχαιολογική Εταιρεία και ορίστηκε επίσημα ως αγαλματοθήκη το 1893.

Αγγεία και Μικροτεχνία: Η συλλογή, περιλαμβάνει περίπου 6.000 αντικείμενα, παρουσιάζοντας την εξέλιξη της ελληνικής κεραμικής και ζωγραφικής από τον 11ο έως τον 4ο αιώνα π.Χ. Εκθέτει επίσης αντικείμενα από σημαντικά ιερά και πρόσφατα προστέθηκε η έκθεση των Συλλογών Σταθάτου και Βλαστού-Σερπιέρη.

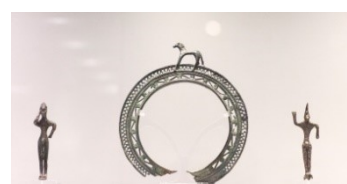
Αιγυπτιακές Αρχαιότητες: Η Αιγυπτιακή Συλλογή του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου διαθέτει πολύτιμα αντικείμενα από την αρχαία Αίγυπτο, με δωρεές από Έλληνες ομογενείς και την Αιγυπτιακή κυβέρνηση. Οι κύριοι δωρητές ήταν ο Ιωάννης Δημητρίου και ο Αλέξανδρος Ρόστοβιτς, με τη συλλογή να εμπλουτίζεται συνεχώς από διάφορες πηγές.

Κυπριακές Αρχαιότητες: Η Κυπριακή Συλλογή Αρχαιοτήτων του μουσείου σχηματίστηκε από τον 19ο αιώνα με αγορές και δωρεές. Αποτελείται από περίπου 850 έργα από την Πρώιμη Χαλκοκρατία έως τους Ρωμαϊκούς χρόνους. Η μόνιμη έκθεση ξεκίνησε το 2009.

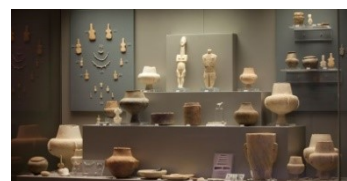
(Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, 2022)

Συλλογή Κυπριακών Αρχαιοτήτων, Φωτογραφία από το αρχείο του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου.

Συλλογή έργων Μεταλλοτεχνίας, Φωτογραφία από το αρχείο του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου.

Συλλογή Κυκλαδικών Αρχαιοτήτων, Φωτογραφία από το αρχείο του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου.

Συλλογή Μυκηναϊκών Αρχαιοτήτων, Φωτογραφία από το αρχείο του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου.

2.5. Οπτική Ταυτότητα

2.5.α. Λογότυπο

Το λογότυπο του μουσείου αποτελείται από τον τίτλο του και από ένα στυλιζάρισμα της όψης του κτιρίου. Το σχέδιο της όψης θυμίζει αρχιτεκτονικό σχέδιο, είναι δηλαδή σαν να έχει φτιαχτεί με πενάκια σε διάφορα πάχη (Κεχρινιώτη, Μ. 2020).

Τα χρώματα που χρησιμοποιούνται στο λογότυπο είναι το μαύρο (PANTONE Neutral Black), το γκρι (PANTONE 446 C) και το κόκκινο χρώμα (PANTONE 7524 C).

2.5.β. Ιστοσελίδα

Η ιστοσελίδα του μουσείου είναι οριοθετημένη με λιτό σχεδιασμό και εύκολη στη χρήση. Στο πάνω μέρος υπάρχει μία μπάρα που αυξομειώνεται ανάλογα με τη τοποθεσία του επισκέπτη στην σελίδα. Όταν ο επισκέπτης κατεβαίνει προς τα κάτω στη σελίδα η μπάρα “γεμίζει”. Από κάτω και αριστερά, υπάρχει ο τίτλος του μουσείου: “Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης” με τις λέξεις “αρχαιολογικό” και “μουσείο”, να είναι τονισμένες. Στη συνέχεια, στα δεξιά πλευρά βρίσκονται οι επιλογές πλοήγησης για τον χρήστη χωρισμένες σε κατηγορίες, καθώς και το πεδίο αναζήτησης με τον μεγεθυντικό φακό και η επιλογή αλλαγής της γλώσσας. Οι κατηγορίες που ομαδοποιεί τις πληροφορίες και επιλογές που δίνει η ιστοσελίδα στον επισκέπτη είναι οι εξής:

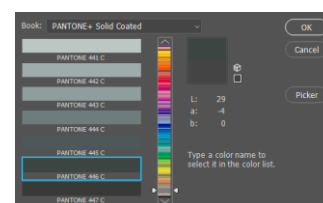
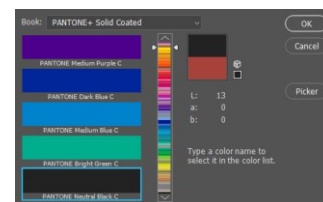
- Επίσκεψη
- Εκθέσεις
- Συλλογές
- Εκδηλώσεις
- Εκπαίδευση
- Έρευνα & Συντήρηση
- Το Μουσείο

Κάνοντας κλικ στην κάθε κατηγορία ανοίγει το εκάστοτε παράθυρο με τις επιμέρους επιλογές. Ως αρχική εικόνα έχουν επιλεγεί εναλλασσόμενα banner από δράσεις του μουσείου και εκδηλώσεις (Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο. χ.χ. - ε)

Τα χρώματα που έχουν χρησιμοποιηθεί είναι το λευκό (PANTONE 663 C) για το φόντο το μαύρο (PANTONE Neutral Black) για τα γράμματα και το κόκκινο (PANTONE 7524 C) για τη μπάρα και λεπτομέρειες της σελίδας.

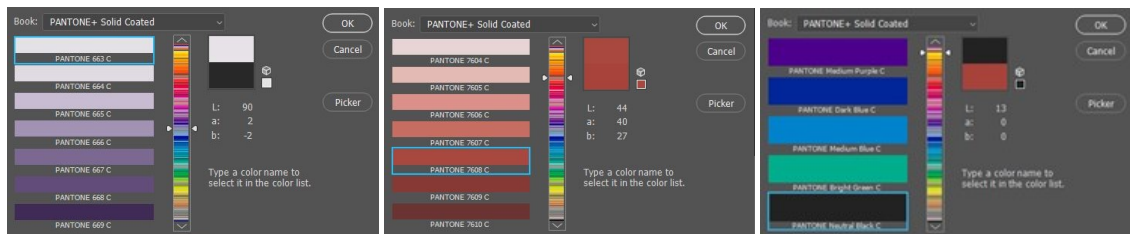
ΕΘΝΙΚΟ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
Το Λογότυπο του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου.

Τα χρώματα του λογότυπου του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου.

Αρχική σελίδα της ιστοσελίδας του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου.

Τα χρώματα της ιστοσελίδας του μουσείου.

2.6. Πωλητήριο

Το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, από την ίδρυσή του το 1893, έχει επικεντρωθεί στην ανάδειξη και αναπαραγωγή αρχαίων εκθεμάτων. Από το 1999, η παραγωγή εκμαγείων και αντιγράφων μεταφέρθηκε σε μεγαλύτερους χώρους για να καλυφθούν οι αυξανόμενες ανάγκες. Σήμερα, τα εργαστήρια κατασκευής εκμαγείων και αντιγράφων βρίσκονται στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη και ανήκουν στον Οργανισμό Διαχείρισης και Ανάπτυξης Πολιτιστικών Πόρων (ΟΔΑΠ). (Kathimerini. 2018).

Το πωλητήριο του μουσείου προσφέρει μια ευρεία ποικιλία πιστών αντιγράφων αρχαιολογικών ευρημάτων, τα οποία κατασκευάζονται μόνο για το μουσείο και εξουσιοδοτούνται βάσει νόμου από το ΤΑΠ. Εκτός από τα αντίγραφα, διαθέτει ιστορικά βιβλία, κατάλογους εκθέσεων, μπλουζάκια, φουλάρια, κοσμήματα, πορσελάνες (όπως κούπες και πιάτα), παιχνίδια, διακοσμητικά και άλλα αντικείμενα. (Triantafyllou, G. 2019).

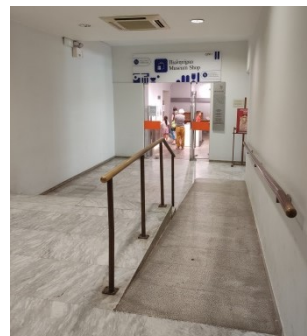
Ωστόσο, η αρχιτεκτονική επιμέλεια του πωλητηρίου παρουσιάζει προβλήματα. Η τοποθέτηση του στο υπόγειο δυσχεραίνει την πρόσβαση, ειδικά για άτομα με κινητικά προβλήματα λόγω έλλειψης ανελκυστήρα. Πολλοί επισκέπτες δεν γνωρίζουν την ύπαρξη του πωλητηρίου, καθώς τα δείγματα προϊόντων στο ισόγειο δεν υποδεικνύουν την ύπαρξη του υπόγειου χώρου. Η έλλειψη συνοχής μεταξύ του ισογείου και του υπογείου είναι εμφανής. Κατεβαίνοντας τη σκάλα ο επισκέπτης βρίσκεται σε ένα άδειο υπό φωτισμένο χώρο και συναντά απέναντι του είσοδο του πωλητηρίου, στα δεξιά έναν διάδρομο που οδηγεί στις τουαλέτες και το καφέ, ενώ στα αριστερά του υπάρχουν παρατημένα μηχανήματα, δίπλα σε ένα άγαλμα.

Το δείγμα των προϊόντων στο ισόγειο εκτίθεται σε ξύλινα έπιπλα και γυάλινες προθήκες σε έναν φωτεινό χώρο με γήινα χρώματα και υλικά. Αντιθέτως το πωλητήριο είναι ένας χώρος σε τόνους του γκρι χωρίς φυσικό φωτισμό και με αρκετές ελλείψεις και αστοχίες στο τεχνητό φωτισμό. Ακόμα παρά τη μεγάλη έκτασή του, φαίνεται μικρό λόγω της βαριάς επίπλωσης, του συνωστισμού υλικών και των μεταλλικών κατασκευών που δεν προσδίδουν κάτι στο χώρο.

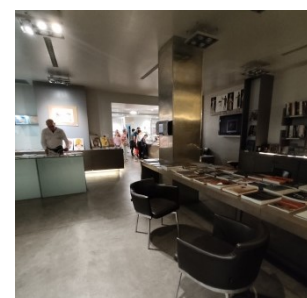
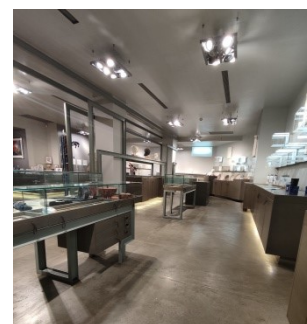
Πιο αναλυτικά, για το δάπεδο έχει χρησιμοποιηθεί γκρι σκούρη τσιμεντοκονία, ενώ οι τοίχοι και κάποια ράφια είναι και αυτά σε γκρι χρώμα άλλης τονικότητας. Οι τόνοι του γκρι που κυριαρχούν στο χώρο, σε συνδυασμό με την έλλειψη φυσικού φωτισμού και τις αστοχίες στον τεχνητό φωτισμό, δημιουργούν μια ατμόσφαιρα που διαφέρει από τον φωτεινό και γήινο χώρο του ισογείου. Ο φωτισμός αποτελείται από κρεμαστά φωτιστικά με προβολείς και ταινίες led σε τρεις διαφορετικές θερμοκρασίες φωτός.

Ο πρώτος χώρος του πωλητηρίου περιλαμβάνει ράφια, ντουλάπια και βάθρα από επεξεργασμένο ξύλο με μελαμίνη σε όψη σκούρου ξύλου. Υπάρχουν επίσης βάθρα λευκής λάκας και ένα γραφείο με μελί ξύλο. Στον δεύτερο χώρο, τα ράφια έχουν μειωθεί και έχουν προστεθεί διάφανα πλεξιγκλάς κουτιά, ενώ στο κέντρο υπάρχουν γυάλινες προθήκες με μεταλλικές βάσεις. Στον τρίτο χώρο, η αλουμινοκατασκευή χρησιμοποιείται για επένδυση κολώνων, συνυπάρχοντας με τα προηγούμενα στοιχεία, και προστίθενται γυάλινα έπιπλα και δερμάτινες καρέκλες.

Η ποικιλία των αντικειμένων είναι περιορισμένη, με διαχωρισμό παλιών και νέων προϊόντων. Τα προϊόντα είναι πολύ λιγότερα από τις υφιστάμενες προθήκες του χώρου, με

Η είσοδος του πωλητηρίου του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου.

Ο χώρος του πωλητηρίου, του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου.

αποτέλεσμα να είναι αφύσικα απλωμένα σε αυτές. Υπάρχουν προϊόντα για διάφορες ηλικίες αγοραστών και οι τιμές τους είναι προσιτές αφού υπάρχουν προϊόντα και αναμνηστικά χαμηλού κόστους αλλά μπορεί κανείς να βρει και αντίγραφα εκθεμάτων η κοσμήματα που έχουν υψηλότερο κόστος. Τα προϊόντα είναι εμπνευσμένα από εκθέματα του μουσείου και συναφή θεματολογία.

Μετά από επανειλημμένη παρατήρηση θα μπορούσαμε να σχολιάσουμε τα εξής αρνητικά στοιχεία στη θέαση των προϊόντων:

- Τον από πίσω και ελλιπή φωτισμός στο σημείο που εκτίθεται βιβλία, που δυσκολεύει τη θέση τους.
- Τα ευτελή υλικά στη παρουσίαση των προϊόντων για παράδειγμα χαρτόνι και -ραγισμένο- plexiglass για έκθεση σχεδίων και αφισών.
- Τα σκισμένα και πολυκαιρισμένα δείγματα βιβλίων.
- Τις τσάντες και τα t-shirt είναι κρεμασμένα στο stand με tirap.
- Το ότι οι περισσότερες προθήκες δεν ήταν καθαρές και πολλά προϊόντα ήταν σκονισμένα.
- Το ότι ο χώρος ήταν άδειος από προϊόντα και πολύ γεμάτος από επιμέρους στοιχεία άδεια stand και ράφια.
- Το έπιπλο της ρεσεψιόν/ταμείου δεν ήταν καθαρό, ήταν πολύ φθαρμένο και σε άσχημη κατάσταση.
- Τέλος σε κάθε επίσκεψη τα προϊόντα ήταν αρκετά διαφορετικά γεγονός που εξυπηρετεί μόνο το τουριστικό κοινό και δεν δημιουργεί δεσμούς με το αγοραστικό κοινό της Ελλάδας. Κατά συνέπεια το μουσείο δεν μπορεί να γίνει κομμάτι της καθημερινότητας μέσω των προϊόντων του.

Προϊόντα του πωλητήριου του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου.

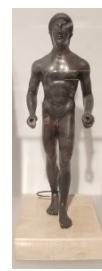
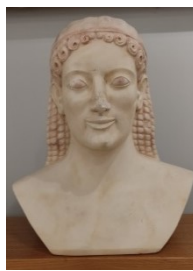
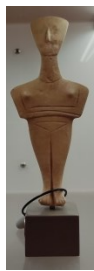
2.7. Καταγραφή Αντικειμένων

- ❖ Αναμνηστικά

1. Μαγνητάκι με χελιδόνια
2. Ταχυδρομική κάρτα με τον Ήφαιστο
3. Μπρελόκ Καρυάτιδα

❖ Αντίγραφα

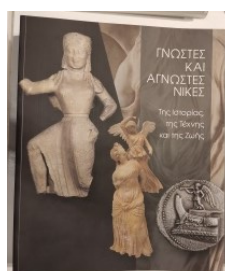
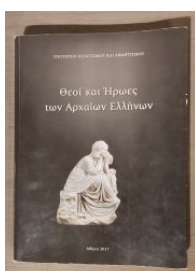
1. Αντίγραφο Κυκλαδικού ειδωλίου
2. Αντίγραφο προτομής Κούρου
3. Αντίγραφο χάλκινου αγαλματίδιου νεαρού άλτη

❖ Αξεσουάρ

1. Πλεκτή τσάντα
2. Υφασμάτινο Νεσεσέρ
3. Τσάντα Tote

❖ Βιβλία

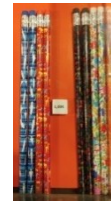
1. «Θεοί και Ήρωες των Αρχαίων Ελλήνων» του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού
2. «Γνωστές και Άγνωστες Νίκες – Ιστορία της τέχνης και της ζωής»
3. «Αρχαιολογικό Μουσείο Άρτας»

❖ Για το σπίτι

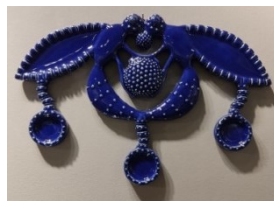
1. Κεραμικό Πιάτο
2. Κεραμικό Μπολ
3. Κεραμική κούπα

❖ Γραφική Ύλη

1. Σημειωματάριο
2. Χάρακας με Θεούς του Ολύμπου
3. Μολύβια

❖ Διακοσμητικά

1. Κεραμικό κουτί με καπάκι
2. Διακοσμητικό τοίχου
3. Κεραμικό ρόδι

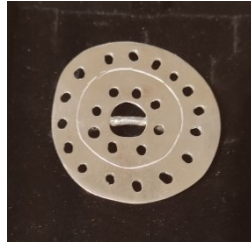
❖ Κοσμήματα

○ Βραχιόλια

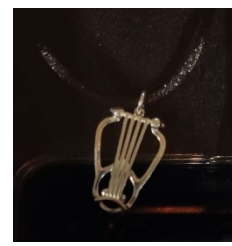
1. Πλεκτό βραχιόλι
2. Βραχιόλι – Γούρι «Ευγνώμων γίνου»
3. Χρυσό βραχιόλι

○ Δαχτυλίδια

1. Δαχτυλίδι από τη συλλογή «Ζωή»
2. Δαχτυλίδι από τα αρχαία ελληνικά σφοντύλια
3. Δαχτυλίδι από το βραχιόλι με μορφή φιδιού

○ Κολιέ

1. Μενταγιόν από το βραχιόλι με μορφή φιδιού
2. Μενταγιόν από την κάτοψη σπονδύλου κίονα του Παρθενώνα
3. Μενταγιόν λύρα

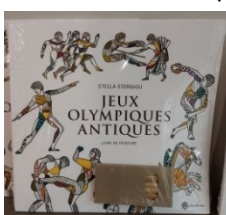
○ Σκουλαρίκια

1. Σκουλαρίκια κλαδί ελιάς
2. Σκουλαρίκια δελφίνια
3. Σκουλαρίκια από πτυχώσεις ματιών

❖ Παιδικά

○ Βιβλία

1. Στέλλας Στεργίου «Jeux Olympiques Antiques»
2. «Ελληνική Μυθολογία – 100 Δραστηριότητες, Παιχνίδια, Μύθοι»
3. «Η μικρή μου μυθολογία – Οι δώδεκα Θεοί του Ολύμπου»

ο Παιχνίδια

1. Χάρτινη κατασκευή 3D Κύκλωπας
2. Πάζλ Κένταυρος
3. Πλακίδιο ζωγραφικής

2.8. Συμπεράσματα

Συμπερασματικά, παρατηρούμε ότι η τοποθεσία του πωλητηρίου είναι μη λειτουργική, καθώς βρίσκεται σε θέση που δυσκολεύει την πρόσβαση των επισκεπτών, αφού απαιτεί τη διέλευση από έναν όροφο κάτω από την είσοδο του μουσείου.

Συνολικά ο χώρος και η επίπλωση που εμπεριέχεται σε αυτόν, αποτελείται από πολλά διαφορετικά υλικά χωρίς συνοχή και άκομψα τοποθετημένα. Αυτό προκαλεί την εντύπωση ενός ξεχασμένου και ανεπαρκώς φροντισμένου χώρου. Ο φωτισμός, σε κάποια σημεία του πωλητηρίου, είναι ελλιπής, ενώ σε άλλα, είναι πιο έντονος από ότι χρειάζεται.

Τα προϊόντα πολύ λιγότερα από όσα θα έπρεπε για να καλυφθούν οι θέσεις στις υφιστάμενες προθήκες. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα υπάρχουν περισσότερα άδεια ράφια και κουτιά από ότι γεμάτα. Τα περισσότερα δείγματα είναι ιδιαίτερα φθαρμένα και φαινόταν πολυκαιρισμένα. Σχεδιαστικά υπήρχε ένα αισθητό χάσμα μεταξύ των πιο παλιών προϊόντων με τα πιο καινούρια. Η κλίμακα των τιμών κυμαίνεται χαμηλά, προσφέροντας στους επισκέπτες μια ευρεία ποικιλία επιλογών για αγορές δώρων και αναμνηστικών, καθώς καλύπτει πολλούς διαφορετικούς προϋπολογισμούς.

Η οπτική ταυτότητα του μουσείου δεν προβάλλεται ούτε στο χώρο αλλά ούτε και στα προϊόντα σε κάποια από αυτά ίσως υπάρχει ως υπογραφή χωρίς όμως να έχει διατηρήσει χρώματα η γραμματοσειρές διατηρώντας απλώς στην κεντρική ιδέα. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να δημιουργεί ένα αίσθημα αποσύνδεσης και απομάκρυνσης από τον βασικό χαρακτήρα και την αξία του ίδιου του μουσείου.

Όλα τα παραπάνω μειώνουν τον επαγγελματισμό ενός πωλητηρίου και κατ' επέκταση του Μουσείου που εκπροσωπεί και υποβιβάζουν την ποιότητα της εμπειρίας του επισκέπτη.

3. Τα Χρώματα στον Αρχαίο Κόσμο

Τα χρώματα στην αρχαιότητα είχαν ευρεία χρήση και σημαντική συμβολική αξία σε πολιτισμούς όπως η Αρχαία Ελλάδα, η Αίγυπτος, η Ρώμη και η Μεσοποταμία. Τα χρώματα όχι μόνο χρησιμοποιούνταν ως διακοσμητικά στοιχεία, αλλά είχαν και θρησκευτικές, κοινωνικές και πολιτικές σημασίες. Η παραγωγή και χρήση των χρωμάτων ήταν αποτέλεσμα εκλεπτυσμένης τεχνολογίας και αξιοποίησης των φυσικών πηγών. (Κατσιγιάννη, Μ.Α. 2017)

Αιματίτης - Οξείδιο του Σιδήρου

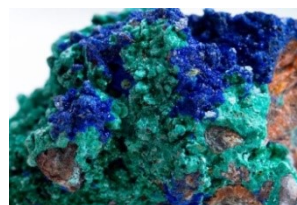

Ώχρα - Οξείδιο του σιδήρου.

3.1. Πηγές χρωστικών ουσιών

Οι αρχαίοι λαοί αξιοποιούσαν κυρίως φυσικά υλικά για την παραγωγή χρωστικών ουσιών:

- Ορυκτά και πετρώματα: Χρησιμοποιούνταν ευρέως για την παραγωγή χρωμάτων. Το κόκκινο προερχόταν από αιματίτη (οξείδιο του σιδήρου), το κίτρινο από ώχρα, το μπλε από χαλκανθίτη ή αζουρίτη και το πράσινο από μαλαχίτη.
- Φυτά και οργανικές ύλες: Φυτικά εκχυλίσματα και βαφές από φύκια, ρίζες, φύλλα και καρπούς χρησιμοποιούνταν για να δημιουργηθούν αποχρώσεις του κίτρινου, του πράσινου, του ροζ και του κόκκινου. Η βαφή της πορφύρας (βιολετί-κόκκινο), για παράδειγμα, παραγόταν από το θαλάσσιο κοχύλιο Murex και ήταν εξαιρετικά ακριβή, γι' αυτό και συνδεόταν με την αριστοκρατία.
- Μέταλλα και ενώσεις τους: Το λευκό προερχόταν από κερουσίτη () και το μαύρο από κάρβουνο ή μαύρη σκόνη από οξείδιο του μαγγανίου.

Αζουρίτης - Ορυκτό ανθρακικού χαλκού

Μαλαχίτης - Ορυκτό
Φωτογραφία Francesc Fabre,
Fabre Minerals.

(Κατσιγιάννη, Μ.Α. 2017)

3.2. Χρήση των χρωμάτων στις τέχνες

3.2.α. Γλυπτική

Τα αγάλματα και τα κτίρια της αρχαιότητας δεν ήταν όπως τα βλέπουμε σήμερα, μονόχρωμα ή λευκά, αντίθετα, ήταν βαμμένα με έντονα χρώματα (Γκικάκη Μ., 2021). Ο μύθος αυτός

Ανθρακικός Μόλυβδος.

ξεκίνησε στην Αναγέννηση όταν άρχισαν να έρχονται στο φώς αρχαία αγάλματα, που είχαν όμως χάσει το αρχικό τους χρώμα μετά από αιώνες έκθεσης στα στοιχεία της φύσης. Οι καλλιτέχνες της εποχής στη προσπάθεια να μιμηθούν την εμφάνιση τους όντας πρότυπα για την τέχνη τους, ξεκίνησαν μια τάση που συνεχίστηκε μέχρι τον 18ο αιώνα, αφήνοντας έτσι τα αγάλματα τους άβαφα. Σε αυτό συνέβαλε και ο γερμανός ιστορικός Johann Joachim Winckelmann οπότε στο βιβλίο του για την αρχαία τέχνη έγραψε: «Όσο πιο λευκό είναι το σώμα, τόσο πιο όμορφο είναι. Το χρώμα συμβάλλει στην ομορφιά, αλλά δεν είναι ομορφιά. Το χρώμα πρέπει να έχει μικρό ρόλο στην εκτίμηση της ομορφιάς, γιατί δεν είναι (χρώμα) αλλά δομή που αποτελεί την ουσία». Έτσι συνέβαλε στη «θεοποίηση» του λευκού αν και γνώριζε τις ιστορικές ενδείξεις ότι τα γλυπτά στην αρχαιότητα ήταν ζωγραφισμένα με ζωηρά χρώματα. (Iefimerida, 2020)

Το κόκκινο και το μπλε ήταν δημοφιλή για τα ρούχα και τα αξεσουάρ των θεών και ηρώων, ενώ το χρυσό συχνά χρησιμοποιούνταν για να υποδηλώσει θεϊκή ή βασιλική υπόσταση. (Γκικάκη Μ., 2021)

3.2.β. Αγγειογραφία

Η πρώτη περίοδος στον αρχαίο ελληνικό κόσμο όπου παρατηρείται εξελιγμένη η κεραμική ήταν η γεωμετρική εποχή (1050-700 π.Χ.). Δύο χαρακτηριστικά που εξαλλάχθηκαν κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου ήταν η τεχνολογία παραγωγής και τα διακοσμητικά θέματα που πλέον ήταν πιο συγκεκριμένα. Όλα τα μοτίβα πάνω στα κεραμικά γινόταν με την τεχνική της σκιαγραφίας. Η τεχνική αυτή αποτελείται από δύο χρώματα, το ερυθρωπό ή καστανέρυθρο χρώμα του πηλού που λειτουργούσε ως βάση και ένα συνήθως μαύρο ή καστανό που γινόταν τα μοτίβα. (Παγούνη Α., 2022)

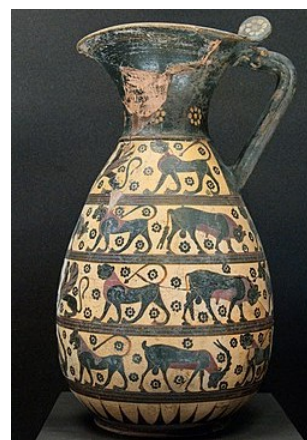
Στη συνέχεια η επόμενη αλλαγή παρατηρείται τον 7ο αιώνα π.Χ. όπου έγινε γνωστός και ως Ανατολίζουσα περίοδος. Ο γεωμετρικός χαρακτήρας των διακοσμητικών θεμάτων αρχίζει και μεταβάλλεται σε πιο ελεύθερες φόρμες με έντονες επιρροές από την Ανατολή με σκοπό να είναι ανταξία των πολλών προϊόντων πολυτελείας που εισάγονταν από εκεί. Αυτή η αυξημένη προτίμηση εικονιστικών σκηνών εκτόπισε την τεχνική της σκιαγραφίας και καθιέρωσε αυτή του περιγράμματος. Η τεχνική του περιγράμματος έδωσε τη δυνατότητα στους τεχνητές να κάνουν πιο λεπτεπίλεπτα σχέδια αφού έκαναν το περίγραμμα των μορφών και στη συνέχεια μπορούσαν, όπου

Ανακατασκευή της λεγόμενης Χιώτικης Κόρης από την Ακρόπολη της Αθήνας, 2012, από τους Vinzenz Brinkmann και Ulrike Koch-Brinkmann Liebieghaus Skulpturensammlung, Φρανκφούρτη.

Αττικός υστερογεωμετρικός κρατήρας. Από τον Κεραμικό (Δίπυλο). Του Ζωγράφου του Hirschfeld. 750-735 π.Χ..

Πρωτοκορινθιακή όλητη με παραστάσεις από το ζωικό βασίλειο και Σφίγγες, 640-630 π.Χ, Μουσείο Λούβρου.

χρειαζόταν στο εσωτερικό τους, να προσθέσουν λεπτομέρειες. (Παγούνη Α., 2022)

Στα τέλη του 7ου αιώνα π.Χ. η Κόρινθος είχε ήδη αναδυθεί ως το κέντρο της κεραμικής και εκεί καθιερώθηκε ο μελανόμορφος ρυθμός. Έτσι οι τεχνίτες ξεκίνησαν να καλύπτουν ολόκληρες τις μορφές με μελανό γάνωμα και στη συνέχεια να χαράσσουν τις λεπτομέρειες που τους ενδιαφέρουν, με αποτέλεσμα σε εκείνα τα σημεία να εμφανίζεται ξανά το χρώμα του πηλού. Την ίδια περίοδο ξεκινάει να αναπτύσσεται και ο πολύχρωμος ρυθμός, όπου χρησιμοποιούνται πια τρία χρώματα, το λευκό, το καστανό και το πορφυρό χρώμα. (Παγούνη Α., 2022)

Στην Αττική οι τεχνίτες δεν αποκλίνουν σημαντικά ενώ στα μισά του αιώνα δημιουργούν και τον ασπρόμαυρο ρυθμό. Σε αυτά τα αγγεία χρησιμοποιείται η αντίθεση του μαύρου γανώματος με λευκό επίθετο χρώμα για να αναδεχθούν τα διακοσμητικά τους στοιχεία. Η ταχεία εξέλιξη του μελανόμορφου ρυθμού, σε συνδυασμό με τον νέο ασπρόμαυρο ρυθμό και η Αττική κατά τον 6ο αιώνα π.Χ. θεωρείται ξανά το κέντρο για την κεραμική. (Παγούνη Α., 2022)

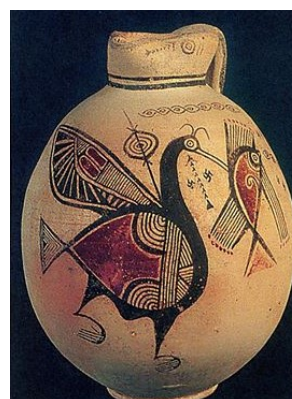
Τον 5ο αιώνα π.Χ. μια σειρά πειραμάτων οδήγησε στη δημιουργία νέου ρυθμού. Ο ερυθρόμορφος ρυθμός, που θα κυριαρχούσε ως τα τέλη του 4ου αιώνα π.Χ., αποτελείται από μορφές που παραμένουν στο ερυθρό χρώμα του πηλού με το φόντο να βάφεται μελανό. Το αποτέλεσμα είναι ένας πιο ζωγραφικός διάκοσμος με πιο ρεαλιστικά ανατομικά στοιχεία και λεπτομέρειες. Κατά τη διάρκεια του 5ου αιώνα π.Χ. ξεκίνησε μια περίοδος άνθησης για τις τέχνες και τον πολιτισμό, γνωστή σε εμάς ως Κλασική Εποχή. Στην αγγειογραφία αρχίζει μια ελεύθερη απόδοση των μορφών και επιχειρείται να δοθεί βάθος, ενώ η σκίαση πια γίνεται με γραμμές. Στο τέλος του 5ου αιώνα π.Χ. ξεκινάει και η περίοδος του τελείως ελεύθερου ή ωραίου ρυθμού. Οι παραστάσεις των αγγείων διακατέχονται από ένα αίσθημα ηρεμίας και μεγαλοπρέπειας με τις μορφές να αποκτούν ακόμα μεγαλύτερη ελευθερία και πλαστικότητα. Επανέρχεται έντονα η τεχνική της σκιαγραφίας αλλά σε αυτή τη περίοδο επιτυγχάνεται με την τοποθέτηση επιχρίσματος. Την ίδια περίοδο αρχίζουν να ακμάζουν τα λευκά αγγεία, στα οποία ζωγραφίζονται παραστάσεις σε λευκό βάθος. Τα χρώματα που χρησιμοποιούνται προέρχονται κυρίως από ορυκτά (κίτρινο, κεραμιδί, πράσινο, γαλάζιο, βιολετί), ενώ το λευκό χρώμα προέρχεται από γηγενές ελληνικό πέτρωμα, την καολίνη. Στα τέλη της κλασικής εποχής εμφανίζεται ο πλούσιος ρυθμός όπου

Αττική λευκή λήκυθος.

Αττικός μελανόμορφος καλυκτός κρατήρας (~530 π.Χ.).

Αγγείο ελεύθερου ζωγραφικού ρυθμού (750 - 600 π.Χ.)

οι παραστάσεις σταματάνε να έχουν πολεμικό χαρακτήρα και οι μορφές τοποθετούνται με τρόπο που να δίνουν την αίσθηση συνεχής κίνησης. (Παγούνη Α., 2022)

Τον 4ο αιώνα π.Χ. οι τεχνίτες εξακολουθούν να εξελίσσουν την τεχνική των ερυθρόμορφων αγγείων σε ρυθμό Κέρτς. Ο ρυθμός αυτός χαρακτηρίζεται από παραστάσεις με βαριά και πλούσια κοσμήματα και επίθετα χρώματα. Με το τέλος του 4ου αιώνα π.Χ ξεκινάει μια νέα εποχή γνώστη και ως ελληνιστική εποχή όπου χαρακτηρίζεται έντονα από την άνθιση του εμπορίου και κατά συνέπεια την ανάμειξη των πολιτισμών και των χαρακτηριστικών τους. Εκείνη τη περίοδο κυριάρχησαν τα μεταλλικά πρότυπα για τα σχήματα των αγγείων με πιο απλή διακόσμηση και τα μελαμβαφή αγγεία. (Παγούνη Α., 2022)

Τέλος μια ακόμα προσέγγιση εμφανίζεται κατά τον 3ο με 1ο αιώνα π.Χ. και ονομάζεται ρυθμός Hadra. Η ζωγραφική σε αυτόν τον ρυθμό γίνεται με μαύρο γάνωμα επάνω σε κιτρινωπό επίχρισμα, ενώ μερικά από τα ευρήματα εκείνης της περιόδου χαρακτηρίζονται και για την πολυχρωμία τους σε λευκό φόντο (Παγούνη Α., 2022).

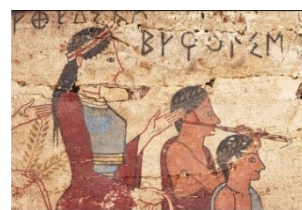
3.2.γ Ζωγραφική

Οι τοιχογραφίες σε παλάτια, όπως αυτές στην Κνωσό και τη Θήρα, ήταν γεμάτες χρώμα και αποτύπωναν σκηνές από την καθημερινή ζωή, τη φύση και τη θρησκεία. Η χρήση φυσικών χρωστικών από ορυκτά και οργανικές ουσίες εξασφάλιζε την αντοχή και τη ζωντάνια των χρωμάτων στο χρόνο. (Τιβέριος Α.Μ. 2008)

Η αξιοθαύμαστη ζωγραφική των ιστορικών χρόνων όμως (από τα μέσα του 5ου και τον 4ο αι. π.Χ.) αναφέρεται στην ελεύθερη ζωγραφική πάνω σε ξύλινους πίνακες. Η καθημερινότητα των αρχαίων ελλήνων ήταν γεμάτη πίνακες υψηλής τέχνης όσο στα σπίτια τόσο και στους δημόσιους χώρους. Λόγω της ευαισθησίας των υλικών, η ζωγραφική αυτή, είναι μια σχεδόν άγνωστη πτυχή του αρχαίου κόσμου. Σε κείμενα της αρχαίας ελληνικής και ρωμαϊκής γραμματείας, βρίσκουμε πληροφορίες για την παραστατική αυτή ζωγραφική, που απέδιδε τη τρίτη διάσταση μέσα από σύνθετες εφαρμογές του χρώματος και τεχνικές φωτοσκίασης. Οι τεχνικές ήταν τόσο εξελιγμένες για την εποχή που στηρίχτηκε πάνω τους η ζωγραφική όλων των επόμενων αιώνων. (Μπρεκουλάκη Χ., 2023)

Μελαμβαφής υδρία (αγγείο για τη μεταφορά νερού), αττικού εργαστηρίου (Γύρω στο 350 π.Χ.)

Πιτσα Κορινθίας, Αρχαϊκός ξύλινος πίνακας με παράσταση πομπής, δεύτερο μισό 6ου αι. π.Χ. Λεπτομέρεια. Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο. Φωτογραφία Χρίστος Σιμάτος © ΥΠΠΟ.

Βεργίνα, Αρχαιολογικός Χώρος Αιγών. Τάφος με την «Αρπαγή της Περσεφόνης», 4ος αι. π.Χ. ΤΑΠΑ, ΥΠΠΟ.

3.3. Κοινωνικοί και θρησκευτικοί συμβολισμοί

Τα χρώματα είχαν έντονη συμβολική αξία:

Κόκκινο: Συνδεόταν με το αίμα, τη θυσία, τη ζωή και τη δύναμη. Στις τελετουργίες και στις θυσίες, το κόκκινο συμβόλιζε την προσφορά και τη ζωτική ενέργεια.

Λευκό: Ήταν σύμβολο αγνότητας, καθαρότητας και θρησκευτικής ευσέβειας. Το λευκό χρησιμοποιούνταν σε ρούχα κατά τις τελετές γάμου, αλλά και στις κηδείες, υποδηλώνοντας την καθαρότητα της ψυχής.

Μαύρο: Συμβόλιζε το πένθος, τον θάνατο και τη σοβαρότητα. Ήταν το χρώμα που χρησιμοποιούνταν στις τελετές θανάτου και σε άλλες σκοτεινές, τελετουργικές στιγμές.

Πορφυρό: Το πορφυρό ήταν το χρώμα της εξουσίας και της βασιλείας, λόγω της σπανιότητάς του και της πολυπλοκότητας της παραγωγής του. Αποκλειστικά οι βασιλιάδες και οι ανώτεροι ιερείς είχαν δικαίωμα να το φορούν.

Άγιος Αθανάσιος, Μακεδονικός Τάφος III, τέλη 4ου- αρχές 3ου αι. π.Χ. Λεπτομέρεια προσώπου από την τοιχογραφία της ζωφόρου, Φωτογραφία Χρίστος Σιμάτος ΥΠΠΟ.

Η «τοιχογραφία της Άνοιξης», Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

3.4. Φιλοσοφικές θεωρίες για τα χρώματα

Οι αρχαίοι φιλόσοφοι είχαν διάφορες θεωρίες για την προέλευση και τη φύση των χρωμάτων. Ο Πλάτωνας συσχέτιζε τα χρώματα με την αρμονία του κόσμου, ενώ ο Αριστοτέλης τα θεωρούσε αποτέλεσμα ανάμειξης του φωτός και του σκοταδιού. Οι Πυθαγόρειοι συνέδεαν τα χρώματα με τη θεωρία των αριθμών και τις μουσικές νότες, βλέποντας στα χρώματα μια αρμονία που αντικατόπτριζε την τάξη του σύμπαντος. (Κάλφας Β., Ζωγραφίδης Γ., 2012)

Τάφος υψηλόβαθμου Μακεδόνα, στρατηγού-εταίρου του Μεγάλου Αλεξάνδρου, όπως δηλώνει και ο σιδερένιος οπλισμός του, που βρέθηκε στο εσωτερικό. Lifo

4. Σχεδίαση Σειράς Προϊόντων

Πέντε από τα σημαντικότερα μουσεία της Αττικής, το Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης, το Μουσείο Ακρόπολης, το Μπενάκη -κτίριο Πειραιώς 138-, το Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης του ιδρύματος Γουλανδρή και το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (ΕΜΣΤ) αποτέλεσαν τα δείγματα παρατήρησης και έρευνας ώστε να γίνει μελέτη του σχεδιασμού των αντικειμένων για το πωλητήριο του Αρχαιολογικού Μουσείου .

Σε αυτά πραγματοποιήθηκε μια ενδελεχή έρευνα στην ιστορία των επιμέρους μουσείων, το κτίριο, τις συλλογές, την εταιρική ταυτότητα και τέλος το πωλητήριο τους, με στόχο να εντοπιστούν τα στοιχεία που αποτελούν έμπνευση για τα σουβενίρ τους.

Συγκεντρώνοντας όλα τα παραπάνω στοιχεία κατέληξα στο συμπέρασμα ότι και στα πέντε μουσεία τα προϊόντα αντλούν την έμπνευση από κάποια χαρακτηριστικά και αναγνωρίσιμα εκθέματα των μουσείων που τα φιλοξενούν, και πως οι κύριες κατηγορίες που υπάρχουν στα περισσότερα είναι:

- Αναμνηστικά (μικρής αξίας δώρα όπως μαγνητάκια, καρφίτσες, μπρελόκ κ.ά.)
- Αντίγραφα
- Αξεσουάρ (είδη ένδυσης, τσάντες, κ.ά.)
- Βιβλία
- Γραφική Ύλη
- Διακοσμητικά
- Είδη σπιτιού
- Κοσμήματα
- Παιδικά (παιχνίδια, βιβλία, είδη ένδυσης)

Στη συνέχεια έγινε η ίδια έρευνα και στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο για να με οδηγήσει στον επανασχεδιασμό των προϊόντων του πωλητηρίου, με γνώμονα την ένταξη χαρακτηριστικών στοιχείων και χρωμάτων αρχαίων πολιτισμών στον σύγχρονο κόσμο.

Το πρώτο βήμα του σχεδιασμού ήταν μια σειρά επισκέψεων στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο για παρατήρηση και έρευνα για το ποια εκθέματα που συγκεντρωναν σε μεγαλύτερο βαθμό το ενδιαφέρον των επισκεπτών. Επέλεξα και φωτογράφησα εκθέματα από πέντε βασικές κατηγορίες:

1. Ζώα
2. Φυτά
3. Αγάλματα
4. Αγγεία
5. Διακοσμητικά αντικείμενα

Τις κατηγορίες αυτές τις έκρινα απαραίτητες για τον σχεδιασμό, αφού όλες μαζί θα αντιπροσώπευαν επαρκώς το μουσείο.

Ξεκίνησα τον σχεδιασμό διατηρώντας τα βασικά στοιχεία των μορφών ώστε συνειρμικά να θυμίζουν τα επιλεγμένα αντικείμενα, καθώς και ορισμένα επιμέρους

στοιχεία τους, όπως για παράδειγμα το διάκοσμο κάποιων αγγείων. Η επεξεργασία αυτή έγινε τόσο σε ριζόχαρτο πάνω στη φωτογραφία, όσο και σε πρόγραμμα 2D σχεδιασμού, έτσι ώστε να κατανοήσω τη πλαστικότητα των μορφών και να αποφασίσω ποιό θα ήταν πιο κοντά στο επιθυμητό αποτέλεσμα. Συγκεντρώνοντας όλα τα στοιχεία που επέλεξα δημιούργησα ένα αντιπροσωπευτικό οπτικό “αλφάβητο” όπου στη συνέχεια με διαφορετικούς συνδυασμούς και χρωματισμούς θα μας έδινε μια οπτική γλώσσα για μπορέσει το μουσείο να επικοινωνήσει με τη σύγχρονη πραγματικότητα.

Με στόχο να ενσωματώσω τα στοιχεία των μορφών των εκθεμάτων, σε ένα σύγχρονο οπτικό σχεδιασμό αποφάσισα να δημιουργήσω διάφορα είδη μοτίβων. Έτσι συνθέτοντας κάποιες μορφές μεταξύ τους δημιουργήθηκαν μονάδες που, μέσα από την επανάληψή τους, θα σχημάτιζαν τα μοτίβα. Η κάθε μονάδα έχει δημιουργηθεί με γνώμονα τη Συμμετρία, την Ασυμμετρία, την Ισορροπία, την ποικιλία μεγεθών, τη Πύκνωση και την Αραίωση.

Το επόμενο βήμα ήταν ο χρωματισμός. Από τις φωτογραφίες που είχα συλλέξει τόσο από τα εκθέματα όσο και από προσομοιώσεις χρωματισμένων αγαλμάτων, επέλεξα αυτές τις που θα μπορούσαν να προσφέρουν ιδιαίτερες και χαρακτηριστικές χρωματικές παλέτες. Με αυτόν τον τρόπο, κατέληξα σε 17 χρωματικές παλέτες, οι οποίες στο επόμενο βήμα συνέβαλαν στον χρωματισμό των μοτίβων και την ανάδειξη των προϊόντων μέσα από έννοιες όπως είναι η αντίθεση και η αρμονία.

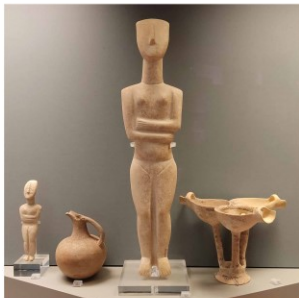
Με βάση τη μελέτη που έκανα στα πωλητήρια των μουσείων και τις βασικότερες κατηγορίες προϊόντων τους στα πωλητήρια τους, έχω επιλέξει έξι κατηγορίες που θα επανασχεδιαστούν και θα δημιουργήσουν μια σειρά αντικειμένων που θα λειτουργήσει ως γέφυρα επικοινωνίας του μουσείου με την καθημερινότητα και έξω από αυτό.

- ✓ Αναμνηστικά
- ✓ Αξεσουάρ
- ✓ Διακοσμητικά
- ✓ Είδη Γραφείου
- ✓ Είδη Σπιτιού
- ✓ Παιδικά είδη

4.1. Απλοποίηση Μορφών

Το πρώτο βήμα ήταν η φωτογράφιση και κατηγοριοποίηση των επιλεγμένων εκθεμάτων με στόχο την απλοποίηση των μορφών τους χωρίς να χαθεί η συνειρμική παραπομπή του θεατή στο αρχικό έκθεμα.

4.1.α. Αγάλματα – Αγαλματίδια - Προτομές

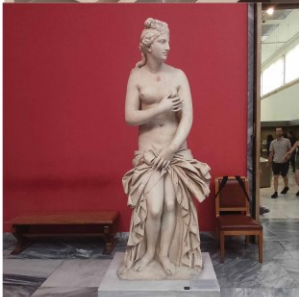
Ειδώλιο γυναικείας μορφής από παριανό μάρμαρο, τύπου “Σπέδου”

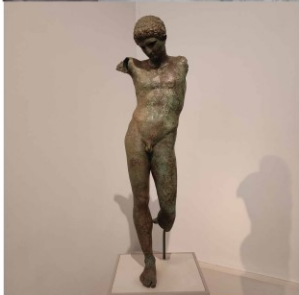
Μαρμάρινο ειδώλιο γυναικείας μορφής τύπου “Παστήρα”. Γλυφά, τάφος 23.

Ο “απιστής της Κέρου”, από παριανό μάρμαρο. Καθιστός σε κομψό θρόνο, κρατάει έγχορδο όργανο, άρπα ή λύρα. Πρωτοκυκλαδική ΙΙ περίοδος, 2800-2300 π.Χ.

Άγαλμα Αφροδίτης. Μάρμαρο παριανό. Βρέθηκε στις Βάιες της Κάτω Ιταλίας. Έργο του 2ου αι. μ.Χ., αποτελεί παραλλαγή του τύπου της Αφροδίτης των Συρακουσών (4ο αι. π.Χ.).Ο λαιμός, το κεφάλι και το δεξί χέρι έχουν συμπληρωθεί απο τον Ιταλό γλύπτη A. Canova.

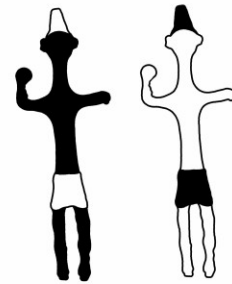

Χάλκινο άγαλμα νέου. Άγνωστης προέλευσης (ανασύρθηκε απο τη θάλασσα). Πρόκειται μάλλον για απεικόνιση αθλητή. Έργο κλασικιστικό της πρώιμης ρωμαϊκής περιόδου, που μιμείται έργα του β' μισού του 5ου και του 4ου αι. π.Χ..

Ειδώλιο πολεμικής θεότητας, μάλλον συριακής. 8ος αι. π.Χ.

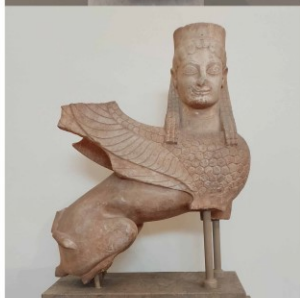
Ειδώλιο Αθηνάς (Παλλάδιο). Θα κρατούσε δόρυ στο δεξιό χέρι και ασπίδα στο αριστερό. 600-550 π.Χ.

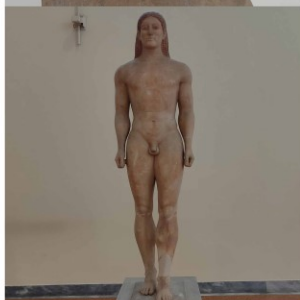
Θεατρικό προσωπείο. Μάρμαρο πεντελικό. Βρέθηκε κοντά στο Δίπυλον, στην Αθήνα. Τα χαρακτηριστικά του προσωπιού αποδίδονται με υπερβολή. 2ος αι. π.Χ.

Κεφαλή του Διονύσου. Μάρμαρο. Βρέθηκε στον Πειραιά στο θέατρο κοντά στο λιμάνι της Ζέας. Πρόκειται για κλασικιστικό έργο του 1ου αι. π.Χ., εμπνευσμένο από πρότυπα του 4ου αι. π.Χ.

Άγαλμα σφίγγας. Μάρμαρο πεντελικό. Βρέθηκε στα Σπάτα Αττικής. Από τις πρωιμότερες αρχαϊκές σφίγγες, είχε χρησιμοποιηθεί ως επίσκεψη επιτύμβιας στήλης. Γύρω στο 570 π.Χ.

Άγαλμα κούρου. Μάρμαρο παριανό. Βρέθηκε στην Ανάβυσσο της Αττικής, από όπου είχε κλαπεί και επεστράφη από τη Γαλλία το 1937. Ήταν επιτύμβιο στημένο πάνω στον τάφο του Κροΐσου. Γύρω στο 530 π.Χ.

Χάλκινο άγαλμα Διός ή Ποσειδώνος. Βρέθηκε στο βυθό της θάλασσας κοντά στο ακρωτήριο Αρτεμίσιο στη βόρεια Εύβοια. Ο θεός, σε έντονο διασκελισμό, τεντώνει μπροστά το αριστερό χέρι, ενώ με το δεξί κρατούσε τον κεραυνό ή την τρίαινα. Γύρω στο 460 π.Χ.

Χάλκινο αγαλμάτιο του θεού Σάραπι - Άμμωνα - Αγαθοδαίμονα. Ένα από τα ελάχιστα σωζόμενα αγαλμάτια αυτής της θεότητας.

Αγαλμάτιο Αθηνάς. Μάρμαρο πεντελικό. Βρέθηκε στην Αθήνα κοντά στο Βαρβάκειο Λύκειο. Είναι το πιστότερο και πλησιέστερα σωζόμενο αντίγραφο του λατρευτικού αγάλματος της Αθηνάς Παρθένου (438 π.Χ.). Πρώτο μισό του 3ου αι. π.Χ.

Πήλινα ανθρωπόμορφα ειδώλια του τύπου Ψ. Τα ανθρωπόμορφα ειδώλια απεικονίζουν θεότητες ή λάτρευτες. Ακρόπολη της Τίρυνθας 12ος αι. π.Χ.

Χρυσή νεκρική προσωπίδα, γνωστή με την ονομασία, "προσωπίδα του Αγαμέμνονα". Η προσωπίδα είναι κατασκευασμένη από έλασμα με τα χαρακτηριστικά του προσώπου έκτυπα. Οι οπές στην περιοχή των αυτιών υποδεικνύουν ότι η προσωπίδα στερεωνόταν στο πρόσωπο με τη βοήθεια νήματος.

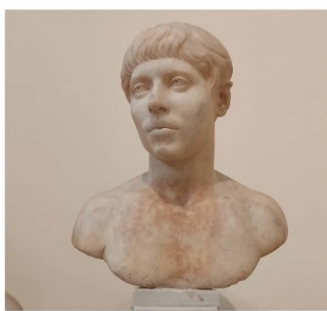
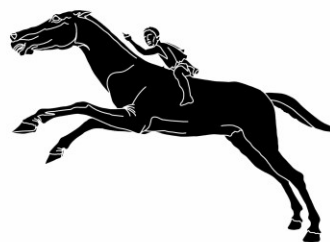

Επιτίμια στήλη. Μάρμαρο. Βρέθηκες στη Ρήγεια. Το μνημείο έχει σχήμα ναΐσκου με δύο κορινθιακούς ημικίονες, πάνος τους οποίους στηρίζεται επιστύλιο και ζωφόρος με τριγλυφα και μετόπες, ψηλότερα διακρίνονται γεισίποδες και αέτωμα. Εσωτερικά παριστάνεται σκηνή δεξίωσης 110-90 π.Χ.

Χάλκινο άγαλμα αλόγου και μικρού αναβάτη. Ανασύρθηκε σε κομμάτια από την θάλασσα περιοχή του ακρωτηρίου Αρτεμίσιο της Εύβοιας. Το σύμπλεγμα ανασυγκροτήθηκε το 1971. Γύρω στο 140 π.Χ.

Εικονιστική προτομή νέου. Μάρμαρο πεντελικό. Βρέθηκε στην Ελευσίνα. Έργο της εποχής του αυτοκράτορα Ελεγαβάλου (218-222 μ.Χ.).

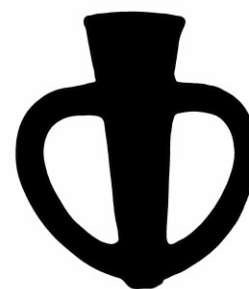
4.1.β. Αγγεία - Σκεύη

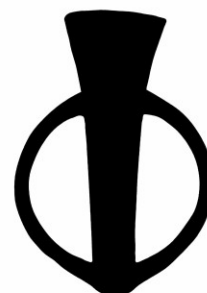
Πήλινο κύπελλο με πόδι και τρεις προχοές. Μπορεί να χρησίμευε ως τρίφωτο λιχνάρι. (2800-2300 π.Χ.)

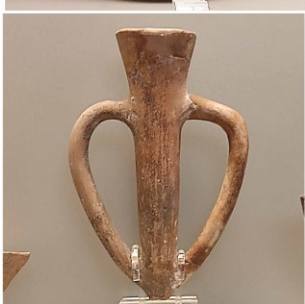
Πήλινα αγγεία. Τροία, πρώιμη εποχή του Χαλκού (3η χιλ. π.Χ.)

Δέπας αμφικύπελλο. Πολιόχνη Λήμνου, πρώιμη εποχή του Χαλκού (3η χιλ. π.Χ.)

Ραμφόστομες φιάλες ("κύμβες). Από την "κατασκευή" J και την οικία L.

"Δέπας αμφικύπελλο". Χαρακτηριστικό σχήμα στο ΒΑ Αιγαίο, όπως στην Τροία και την Πολιόχνη Λήμνου.

Ραμφόστομη πρόχους με γυναικείο κεφάλι στη λαβή. Τύπος κορινθιακής προέλευσης που απαντά και στη βοειοδυτική Ελλάδα. 525-500 π.Χ.. Τσοτύλι Κοζάνης.

Κράνος ιλλυρικού τύπου. 550-500 π.Χ. Όρος Παγγαίων.

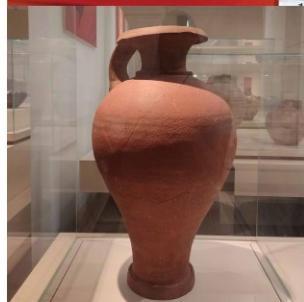
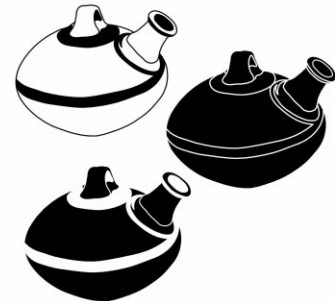
Ερυθρόμορφος κύνθαρος. Α. Γυναικεία μορφή φέρει προσφορές στο θεό Κάβειρο που κρατά ρυτό και κύλικα. Β. Συνωρίδα με ηνίοχο και οπλίτη. Από την Τανάγρα ή τις Θεσπιές. Του Ζωγράφου του Μεγάλου Αθηναϊκού Κανθάρου. Περ.420 π.Χ.

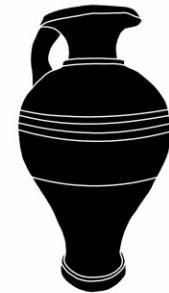
Αττική ερυθρόμορφη πελίκη. Απεικονίζεται η περιπέτεια του Ηρακλή με τον μυθικό βασιλιά Βούσιρι της Αιγύπτου που θέλησε να τον θυσιάσει, όπως έκανε με κάθε ξένο, για να αποτρέψει τον λιμό από τη χώρα του. Βρέθηκε στις Θεσπιές. Του Ζωγράφου του Πανός. Περ. 470 π.Χ.

Ασκοί (μυροδοχεία) με διακόσμηση σπειρών, ανθέων κρόκου και φυλλωτών κύκλων. Εισηγμένοι από τη μινωική Κρήτη.

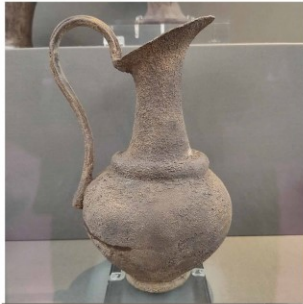

Μεγάλη πρόχους με πλαστικό δακτύλιο στη βάση του λαιμού και γραπτή διακόσμηση με λευκές στιγμές στον ώμο. Απομίμηση λίθινου σκεύους.

Φλασκή με διακόσμηση ομόκεντρων κύκλων. Μυκήνες, τάφος 91. Από τους θαλαμωτούς τάφους των Μυκηνών 14ος-13ος αι. π.Χ.

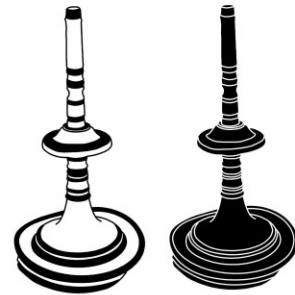

Αργυρή ραμφόστομη πρόχους.
Τάφος IV.

Ενεπίγραφο τμήμα θυμιατηρίου ή
λυχνοστάτη, ανάθημα του
Γλαύκωνος στον Δία και τη Διώνη:
ΓΛΑΥΚΩΝ ΔΙΙ ΝΑΙΩΙ ΔΙΩΝΗΙ.
5ος αι. π.Χ.

Ερυθρόμορφη λουτροφόρος. Ο
γαμπρός οδηγεί τη νύφη κρατώντας την
από τον καρπό. Ακολουθούν η
“νυμφευτρια”, γυναίκες με δώρα και η
μητέρα (;) με δάδες. Από την Αθήνα
(οδός Σταδίου ανασκαφή Βασιλικών
Στάβλων). Του Ζωγράφου του Λουτρού.
425-420 π.Χ.

Λευκή λήκυθος. Νέος με άλογο. Από
την Αθήνα. Του Ζωγράφου των
Καλάμων. Περ. 410 π.Χ

Επιτύμβια λουτροφόρος. Μάρμαρο
πεντελικό. Βρέθηκε πιθανώς στην
Αθήνα. Φέρει διάκοσμο από
ροπαλοειδή φύλλα κάτω από ζώνη με
τριπλό πλοχμό. Ψηλότερα φύλλα
κάθου πλαισιώνου ανθέμια έλικες και
βλαστούς. 330-320 π.Χ.

Λίθινο φυλλόσχημο
σκεύος. Τάφος 58.

4.1.γ. Διακοσμητικά

Μαρμάρινα σχηματικά ειδώλια ανθρώπινων μορφών. Νεότερη Νεολιθική II και Τελική Νεολιθική. Από τη Θεσσαλία.

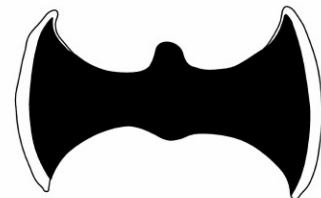
Πήλινα βαριά τετραποδικά στηρίγματα άγνωστης χρήσης, πιθανόν "κρατευτές", δηλαδή υποδοχές για σούβλες.

Φιάλη με ζωγραφιστή διακόσμηση του ρυθμού κλασικού Διμηνίου. Τα διακοσμητικά θέματα είναι εμπνευσμένα από την υφαντική και την καλαθοπλεκτική. Οι μεγάλες σπείρες εσωτερικά, ασύνδετες με τη γραμμική σύνθεση, σηματοδοτούν την εξέλιξη της νέας εποχής.

Ομοιώμα πέλεκη. 8ος-6ος αι. π.Χ.

Διπλό πτηνό, περίαπτο. Τέλη 8ου-αρχές 7ου αι. π.Χ.

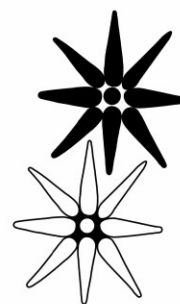

Πτηνό σε δύο δακτυλίου, περίαπτο. Εργαστήριο ηπειρωτικής Ελλάδας. Τέλη 8ου-αρχές 7ου αι. π.Χ.

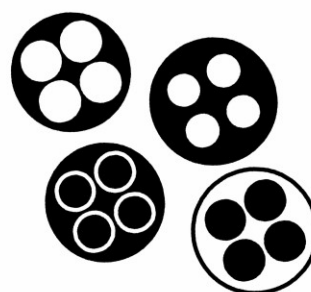
Επωμίδα θωρακοφόρου ανδριάντα με έκτυπο αστέρι. Τέλη 3ου αι. π.Χ.

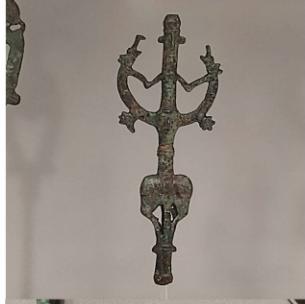
Τηγανόσχημο σκεύος με εγχάρακτη παράσταση: πλοίο ανάμεσα σε σπυροειδή κύματα και ειδικό τρίγωνο πάνω από τη λαβή. Τα σχέδια αυτά είναι χαρακτηριστικά κυκλαδικά τέχνηρα με ευρεία διάδοση στο Αιγαίο. Από την Χαλανδριανή Σύρου. Πρωτοκυκλαδική II περίοδος (φάση Κέρου-Σύρου) 2800-2300 π.Χ.

Τετράκτινος τροχίσκος, περιάπτο. Διακοσμημένος με γεωμετρικά σχήματα. Τμήμα περιδέραιου.

Απόλυξη ράβδου με μορφή Κυρίου των ζώων, τέχνης του Λουριστάν, (περιοχή του ΒΔ Ιράν). Τέλη 8ου-αρχές 7ου αι. π.Χ.

Απόλυξη ράβδου με μορφή Κυρίου των ζώων, τέχνης του Λουριστάν, (περιοχή του ΒΔ Ιράν). Τέλη 8ου-αρχές 7ου αι. π.Χ.

Περόνη τύπου φουρκέτας, ήταν σε χρήση από τον 7ο έως τον 4ο αιώνα π.Χ.

Σκύφος. Δήμητρα, Κόρη και Εύμολπος. Από την Τανάγρα. Του Ζωγράφου Διομήδη. Τέλη του 5ου αι. π.Χ.

Ανθέμιο. Μάρμαρο νησιωτικό. Άγνωστης προέλευσης. Είναι αμφίγλυφο και θα αποτελούσε την κορυφή (επίστεψη) υψηλής επιτύμβιας στήλης. Γύρω στα 440 π.Χ.

Ξύλινα προσκέφαλα μούμιαις για καθημερινή και ταφική χρήση. Συνδέονται με την αναγέννηση του νεκρού. Χρησιμοποιούνταν αντί για μαξιλάρια για την προστασία των ζωντανών και των νεκρών από τα τσιμπήματα σκορπιού και της δυνάμεις του κακού.

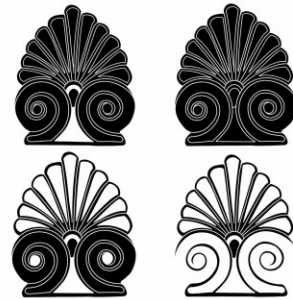
Χάλκινος καθρέφτης με την θεά Αθώρ στη λαβή

Κάτοπτρο με λαβή διακοσμημένη στο άνω άκρο με ανθέμια και έλικες. Αττικό εργαστήριο. Τέλη 6ου αι. π.Χ.

Χρυσό έλασμα "τύπου επιγονατίδας"

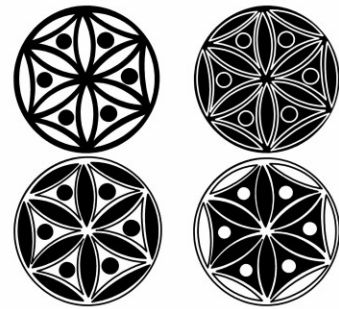

Χρυσό έλασμα “τύπου επιγονατίδας” όπως συμβατικά έχει ονομαστεί. Τάφος VI

Χρυσά δισκάρια με έκτυπη διακόσμηση ρόδακα.

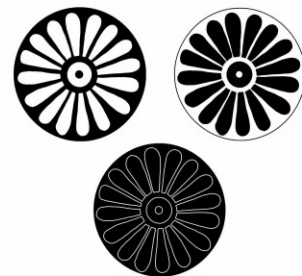
Αργυρή περόνη με χρυσή κεφαλή: γυμνό στήθοι γυναικεία θεότητα που επιστέφεται παπύρου. 16ος αι. π.Χ.

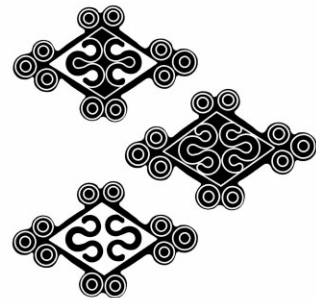
Χάλκινο εργαλείο στο σχήμα πιρούνας με τρία δόντια. Τάφος IV.

Τέσσερις ρόδακες, ενθέματα, απο φαγεντιανή. Τάφος IV.

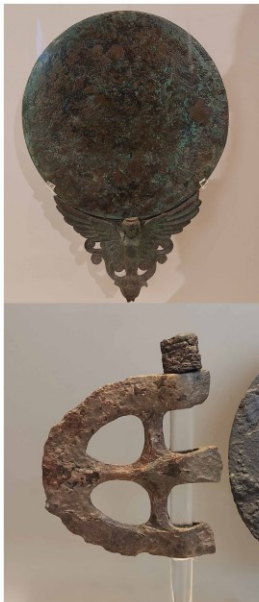

Χρυσά ρομβοειδή κομβία με εγχάρκτη διακόσμηση σπύροειδών θεμάτων. Τάφοι IV και V.

Χάλκινη περόνη με τροχόσημη κεφαλή.

Χάλκινο κάτοπτρο. Από την Άσπενδο (Μ. Ασία). 5ος αι. π.Χ.

Χάλκινος τα λειτουργικός πέλεκυς. Θολωτός τάφος Βαφείου Λακωνίας 1500-1230 π.Χ.

4.1.δ. Ζώα

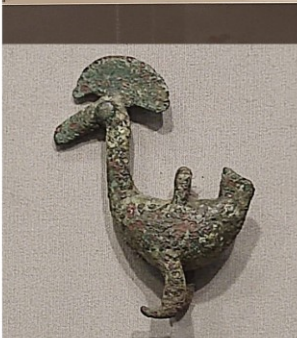
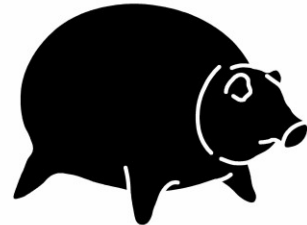
Μοναδικό πήλινο ζωόμορφο αγγείο, κοίλο εσωτερικά. Έχει χαρακτηριστεί ως “αρκουδάκι”, αλλά η ζωγραφιστή διακόσμηση στην ράχη του θυμίζει σκαντζόχοιρο. Κρατάει λεκάνη με σπή εκροής προς το σώμα του ζώου.

Τμήμα από πήλινο ταυρόσχημο ειδώλιο.

Αγγείο σε σχήμα χοίρου. Πολιόχνη Λήμνου, πρώιμη εποχή του Χαλκού (3η χιλ. π.Χ.)

Πτεινός, περίαπτος.
Τέλη 8ου-αρχές 7ου αι. π.Χ.

Ειδώλιο ταύρου. Στον κορμό η αναθηματική επιγραφή KABIPO είναι υστερότερη του ειδωλίου. 550-500 π.Χ.

Είδώλιο ταύρου. 550-500 π.Χ.

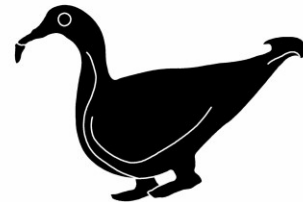
Ειδώλιο τράγου. Τέλη 6ου αι. π.Χ.

Ειδώλιο τράγου. Τέλη 6ου αι. π.Χ.

Όρνιθα, περίαπτο. Περίπου 700 π.Χ.

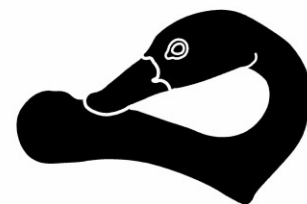
Ειδώλιο ελαφιού, ίσως από τη διακόσμηση κρατήρα. Πιθανώς λακωνικό εργαστήριο. 5ος αι. π.Χ.

Ειδώλιο Πηγάσου, από τη λαβή αγγείου. Ίσως λακωνικό εργαστήριο. Γύρω στο 400 π.Χ.

Κεφαλή υδροβίου πτηνού από λαβή ελικοτού κρατήρα. Κορινθιακό εργαστήριο. 550-500 π.Χ.

Προτομή γρύπα, από τη διακόσμηση του ώμου λέβητα. Τέλη 7ου αι. π.Χ.. Τσοτύλι Κοζάνης.

Ειδώλιο αλόγου. Λακωνικό εργαστήριο με αργειακή επίδραση. 760-750 π.Χ.

Πλαστικό αγγείο (ασκός) σε σχήμα πάπιας. Άγνωστη προέλευση. Τέλη του 5ου αι. π.Χ.

Πινάκιο. Η Δήμητρα ένδρονη με στάχυα, μηκώνες (παπαρούνες) και δάδα. Από την Κόρινθο. Τον ύστερο 5ο αι. π.Χ.

Αλογάκι-παιχνίδι. Από την Αθήνα. 4ος αι. μ.Χ.

Πήλινα ειδώλια ταύρων. 13ο-12ο αι. π.Χ.

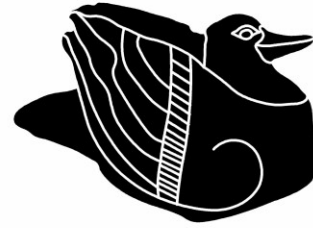

Κωδωνόσχημος κρατήρας. Α. Πυγμαίος εναντίον Γερανών. Β. Δύο ιματιοφόροι νέοι. Άγνωστη προέλευση. 400-375 π.Χ.

Ομοίωμα πτηνού. Φαγεντιανή.

Χάλκινο αγαλμάτιο του Ώρου.

Χάλκινη σαρκοφάγος γάτας.

Κεφαλές ταύρων με φυσιοκρατική απόδοση. Τάφος 75. Από τους θαλαμωτούς τάφους των Μυκηνών 14ος-13ους αι. π.Χ.

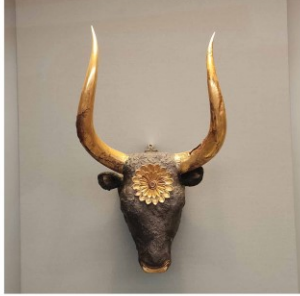

Χρυσό περίμητο έλασμα σε σχήμα χταποδιού.

Αργυρό αγγείο σε σχήμα ελαφιού με κέρατα. Στη ράχη φέρει άνοιγμα για την εισροή υγρού. Η προσπάθεια διαμόρφωσης οπής στο ρύγχος, που έγινε στις Μυκήνες για τη μετατροπή του σε ρητό, είναι αποτυχημένη. Χεττιτικό έργο. Τάφος IV

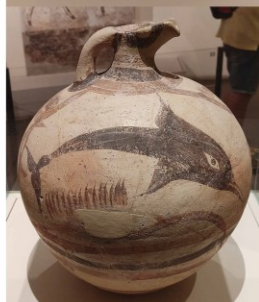
Αργυρό ρυτό σε σχήμα κεφαλής ταύρου με χρυσά κέρατα και ρόδακα στο μέτωπο. Το ρύγχος, με οπή εκροής, είναι επίχρυσο, όπως αρχικά ήταν τα μάτια και το εσωτερικό των αυτιών. Τάφος IV.

Ερυθρόμορφος κωδωνόσημος κρατήρας. Του Ζωγράφου των Μυστών. Τέλη του 5ου αι. π.Χ.

Πινάκιο. Πήγασος. Άγνωστη προέλευση. Περ. 420 π.Χ.

Μεγάλη πρόχους με πολύχρωμη διακόσμηση. Έργο του ίδιου αγιογράφου με την άλλη πρόχου των δελφινιών και την πρόχου του λιονταριών.

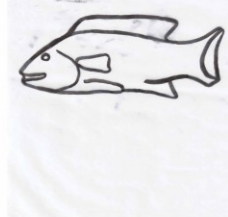

Χάλκινο σύμπλεγμα
λατρευτή με τον θεό Θωθ,
σε μορφή ίβιδος.
Ύστερη-Ρωμαϊκή περίοδος.

Ξύλινο επιζωγραφισμένο
ειδώλιο ψαριού.

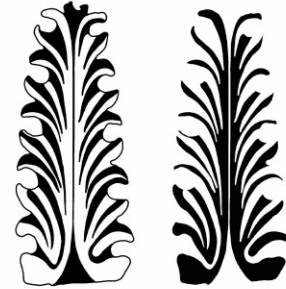
4.1.ε. Φυτά

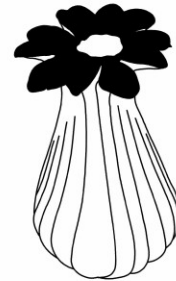
Δεσμίδες ενεπίγραφων μολυβιδίων (μολύβιδων βλημάτων σφενδόνας). Φέρουν τμήμα ονόματος: ΔΙΟΝΥ. 3ος αι. π.Χ. Πειραιάς.

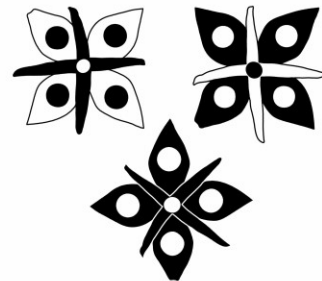
Φύλλα άκανθας, από τη διακόσμηση σκευών ή επίπλων.

Κάλυκας φυτού, από τη διακόσμηση σκευών ή επίπλων.

Χρυσά συνδεόμενα ελάσματα μορφή άνθους, ίσως κεφαλές περίτεχρον περονών.

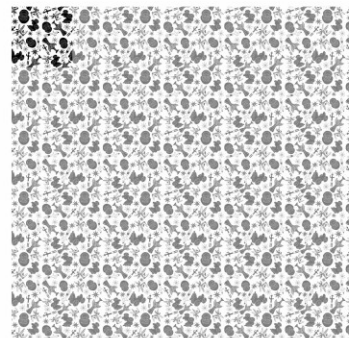
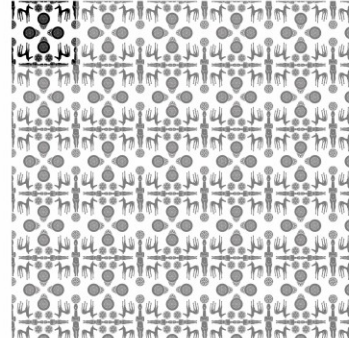
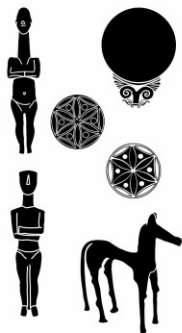
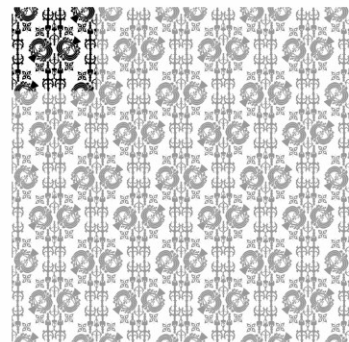
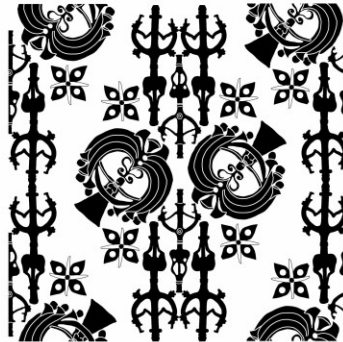
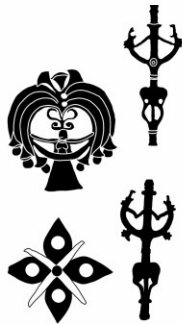

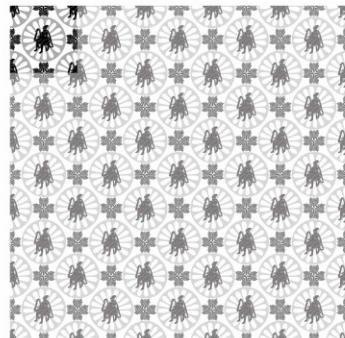
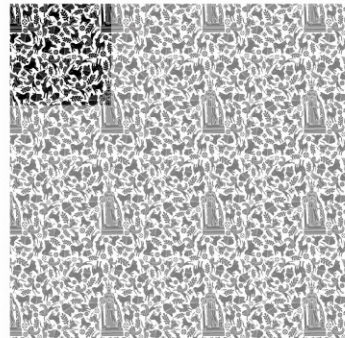
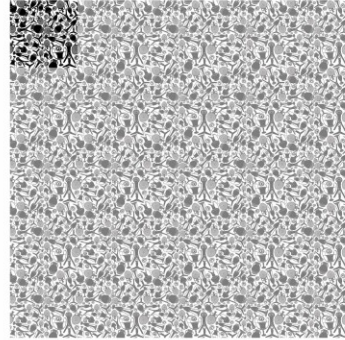
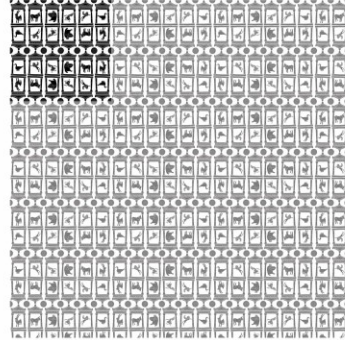
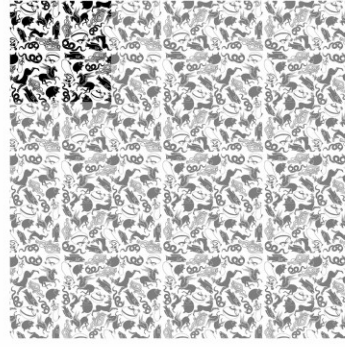
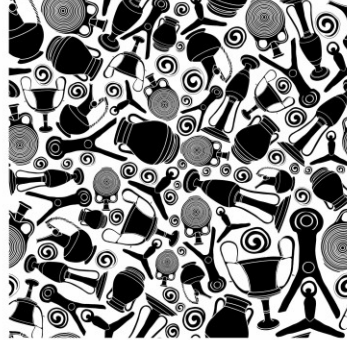
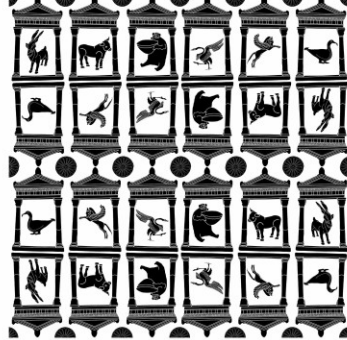
Κωνικό ρυτό διακοσμημένο σε άνοιξες ζώνες με άνθη κρόκου και κυματοειδής ταινίες. Εισηγμένο από τη μινωική Κρήτη.

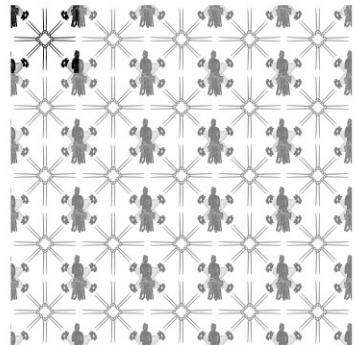
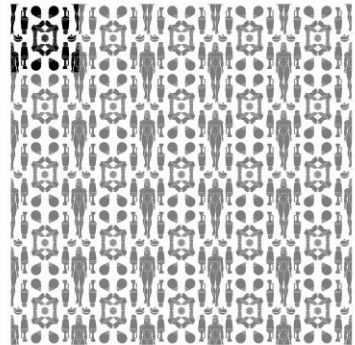
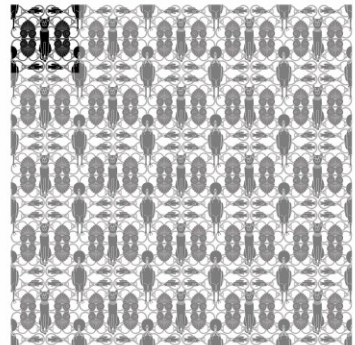
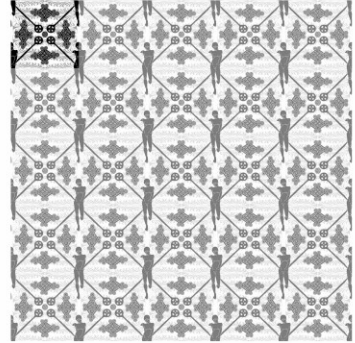
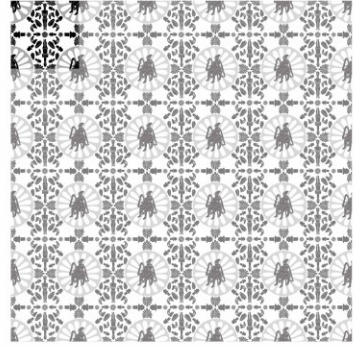
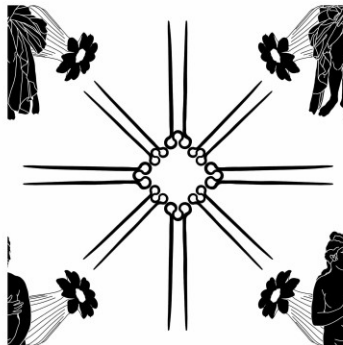
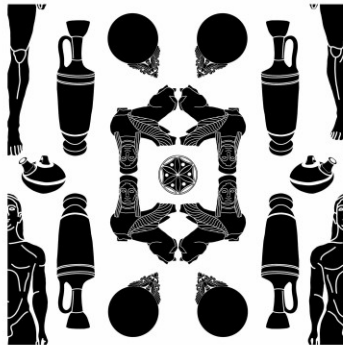
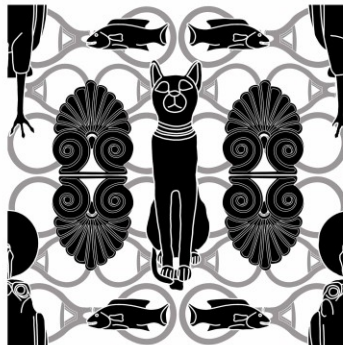
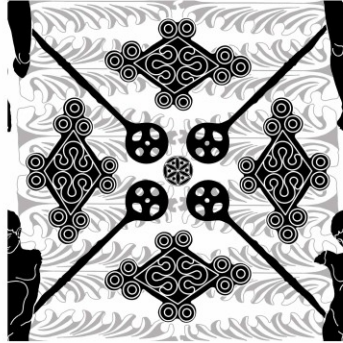
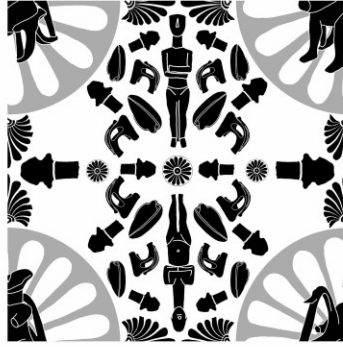
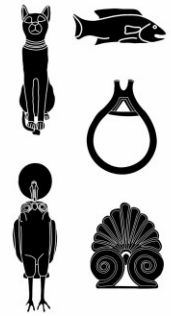
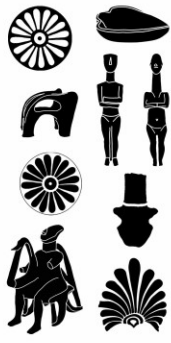

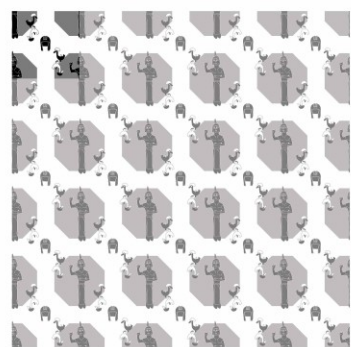
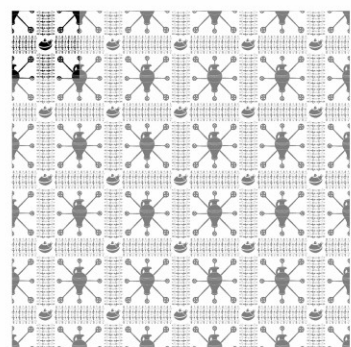
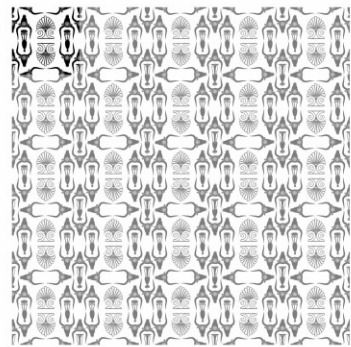
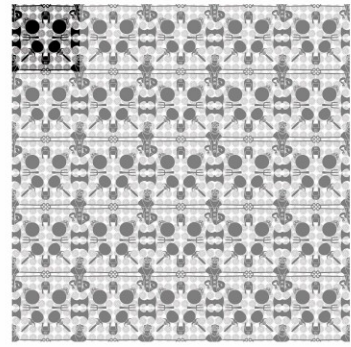
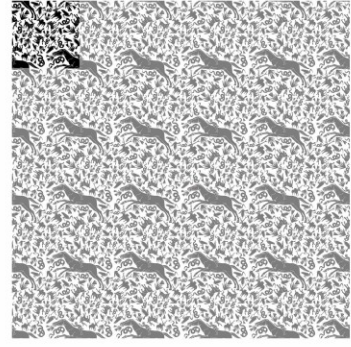
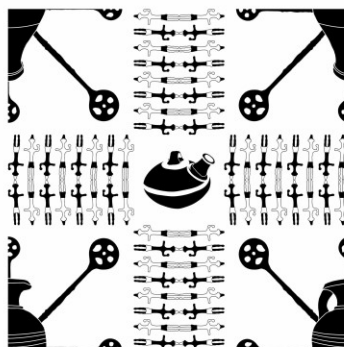
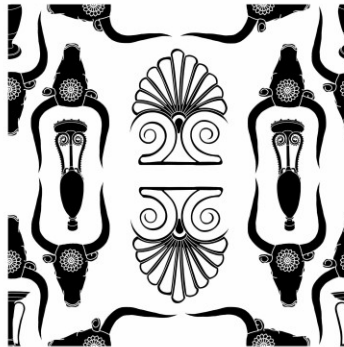
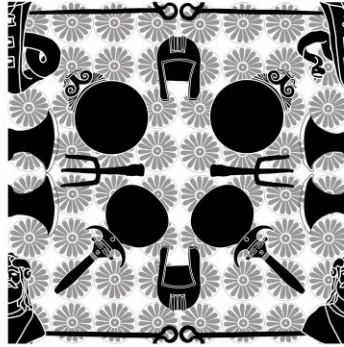
4.2. Σύνθεση Μονάδων και Επανάληψη

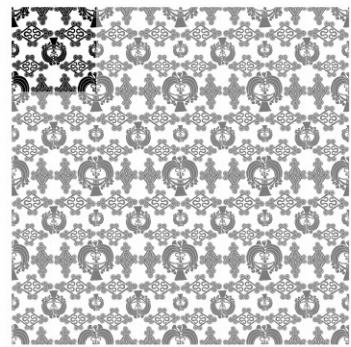
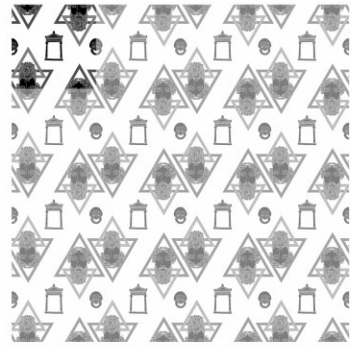
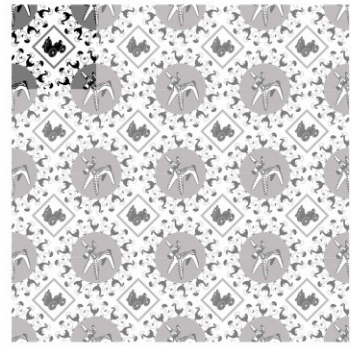
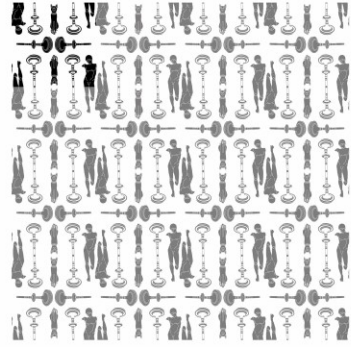
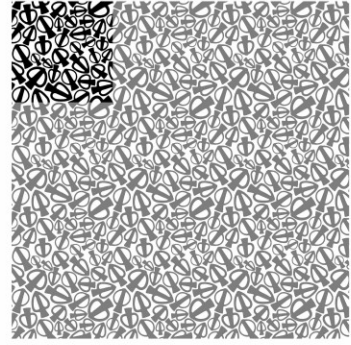
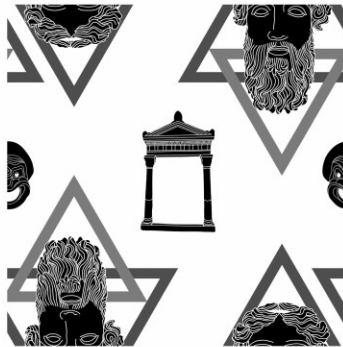
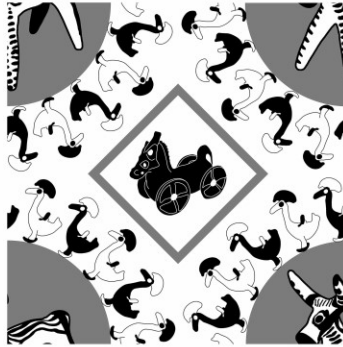
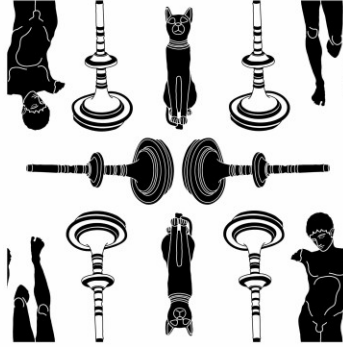
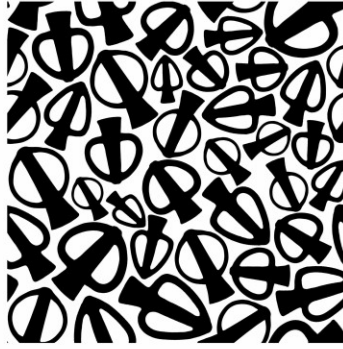
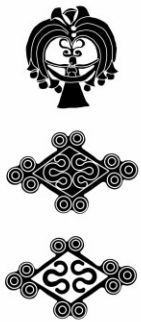
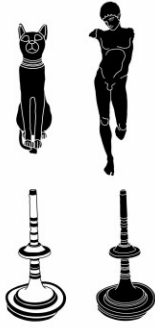
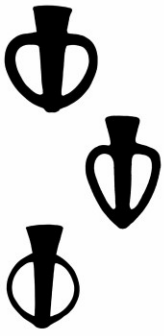
Συνδυάζοντας ορισμένες μορφές, δημιουργήθηκαν μονάδες που, σε επανάληψη σχηματίζουν μοτίβα. Κάθε μονάδα έχει σχεδιαστεί με βάση τη Συμμετρία, την Ασυμμετρία, την Ισορροπία, την ποικιλία Μεγεθών, καθώς και την Πύκνωση και την Αραιώση.

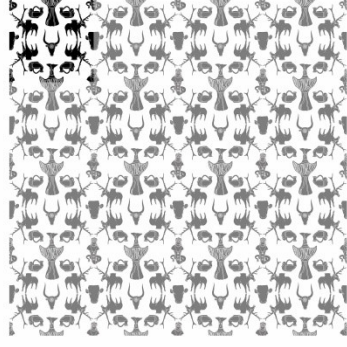
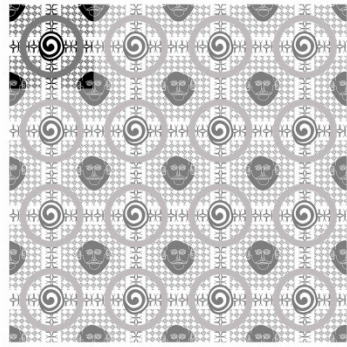
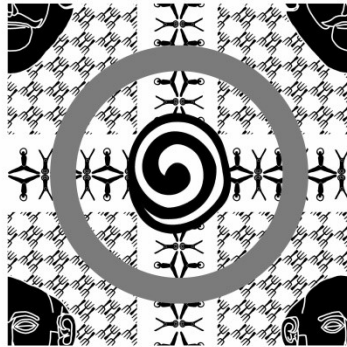
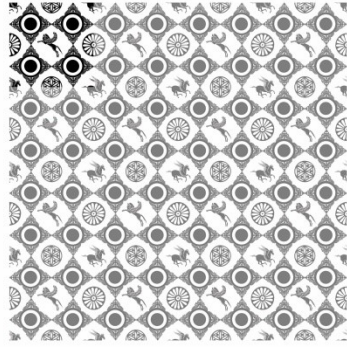
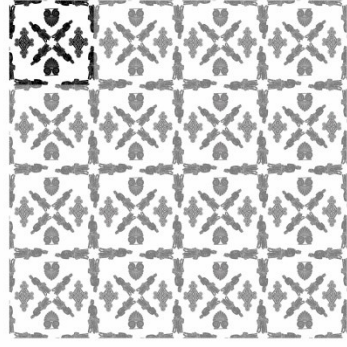
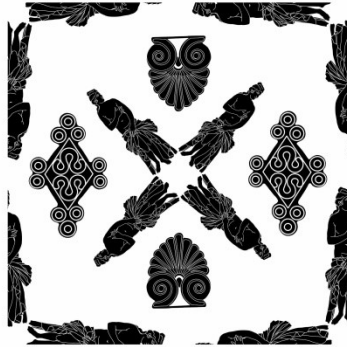
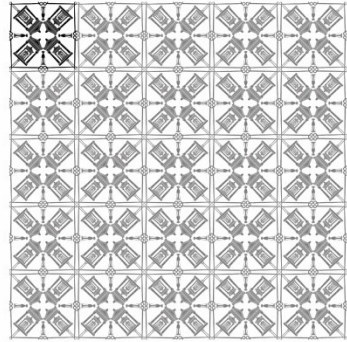
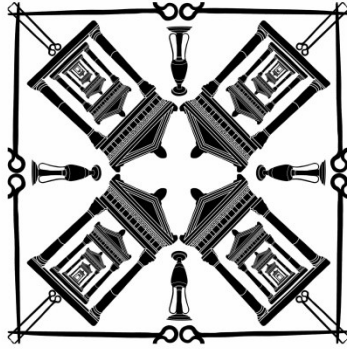

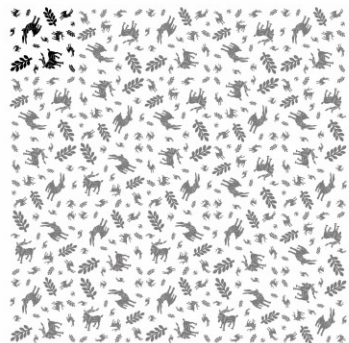
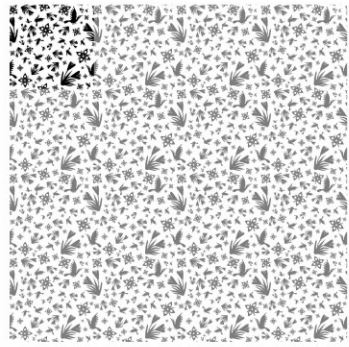
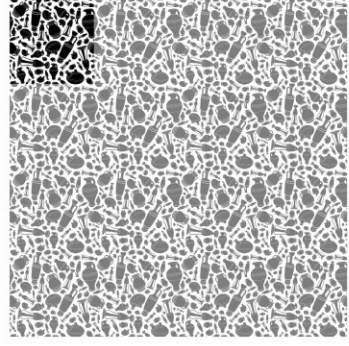
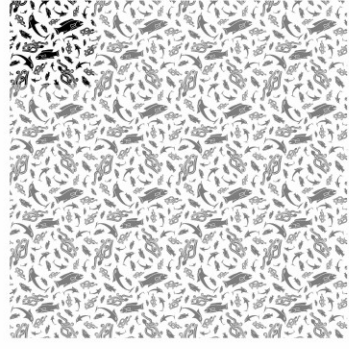
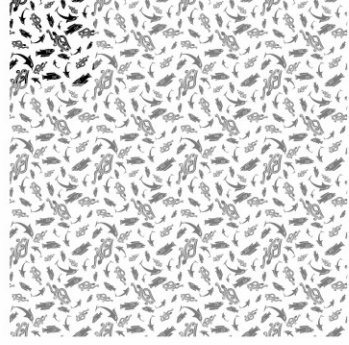

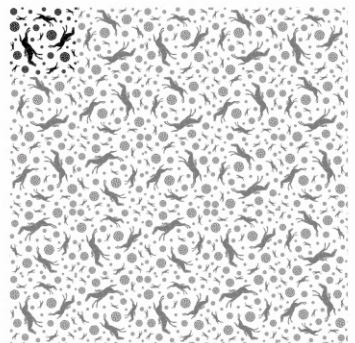
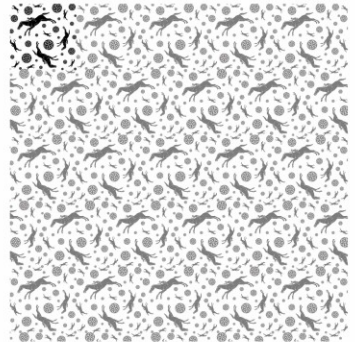
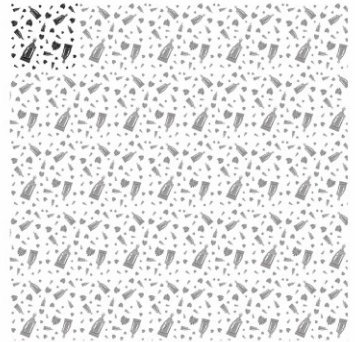
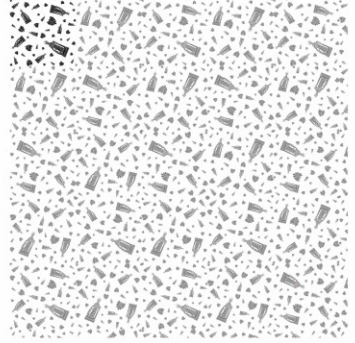
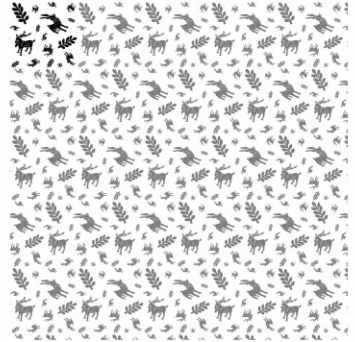

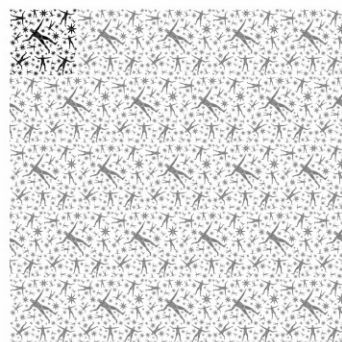
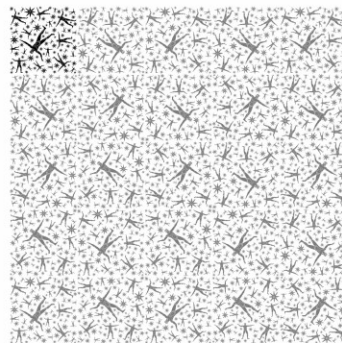
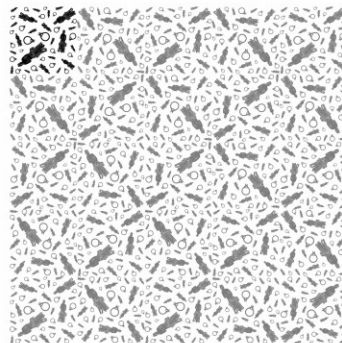
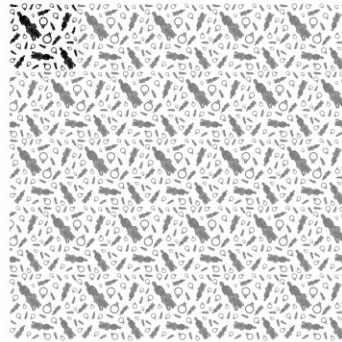
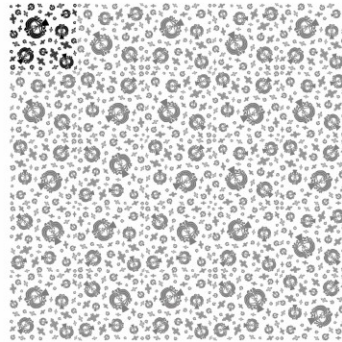
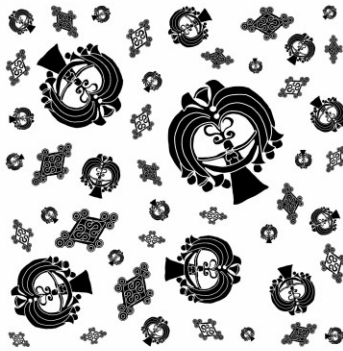
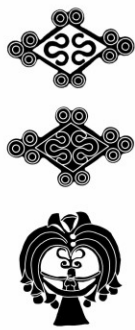

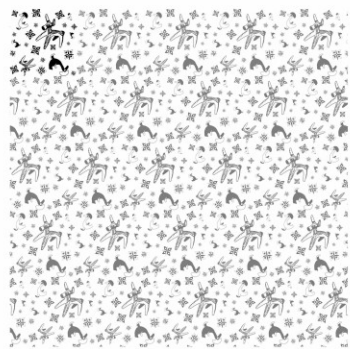
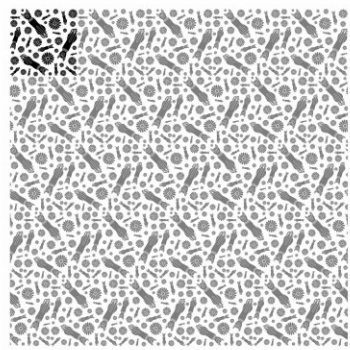
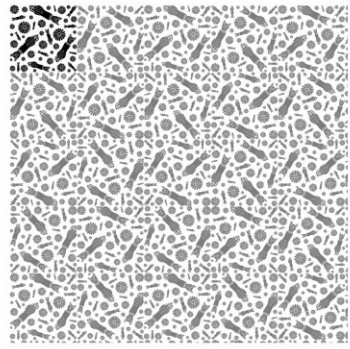
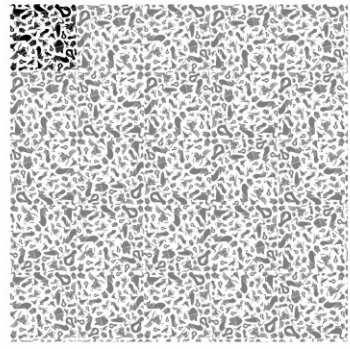

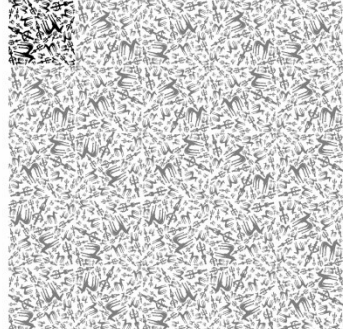
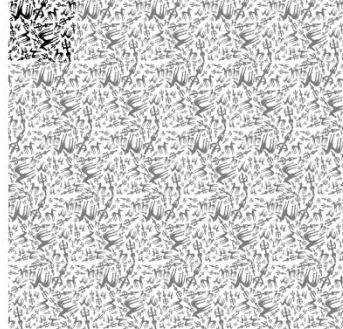
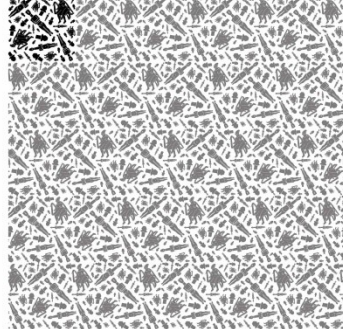
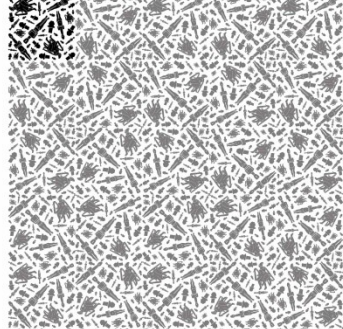
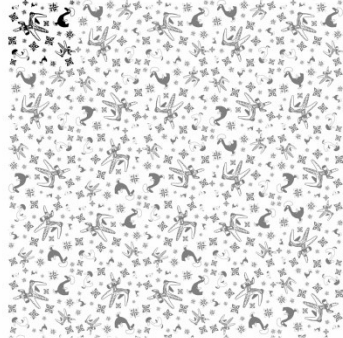
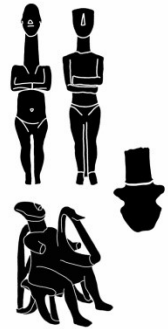
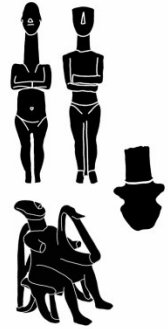

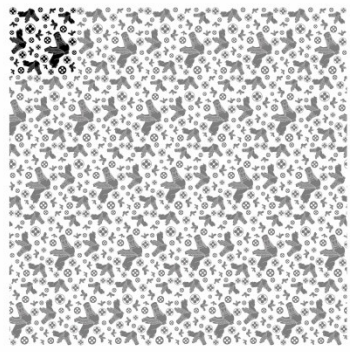
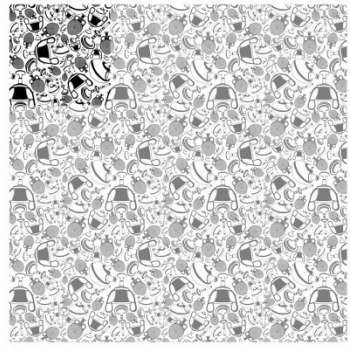
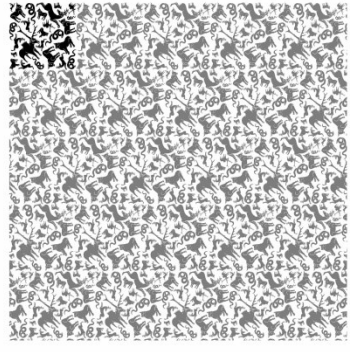
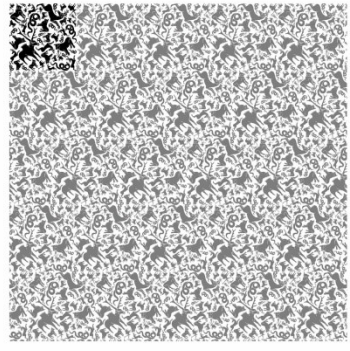
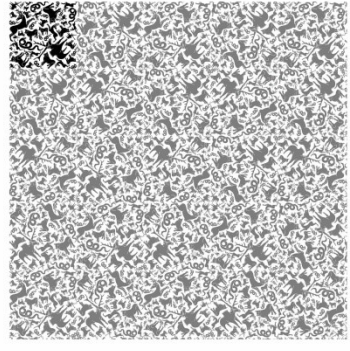
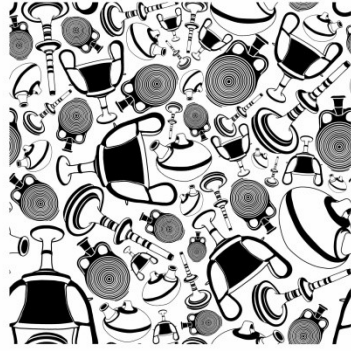
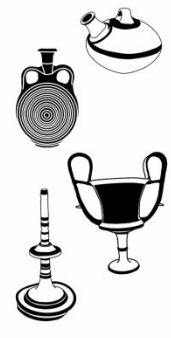

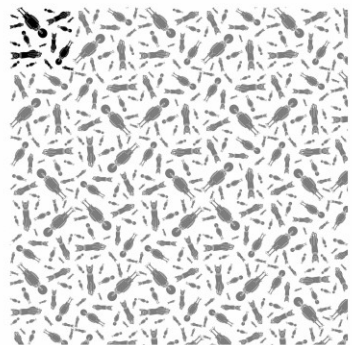
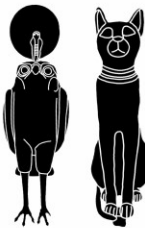
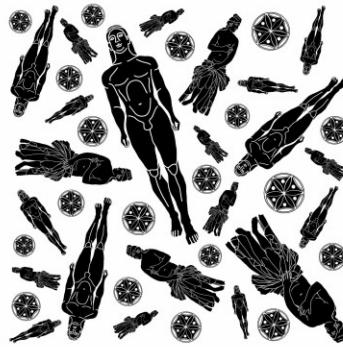
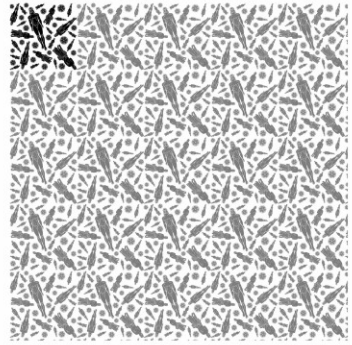
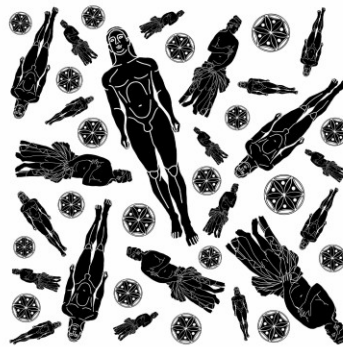
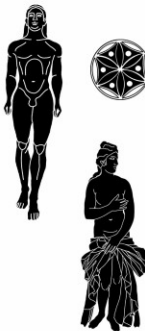
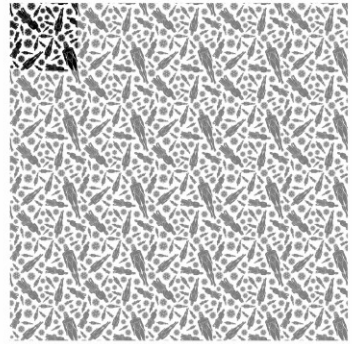
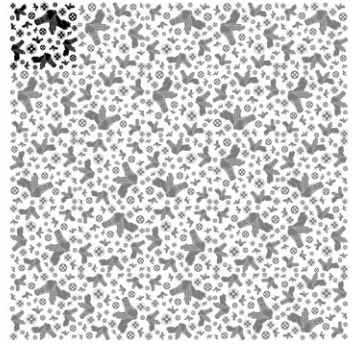

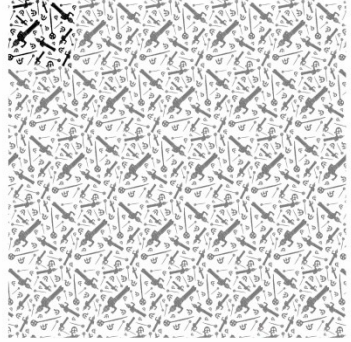
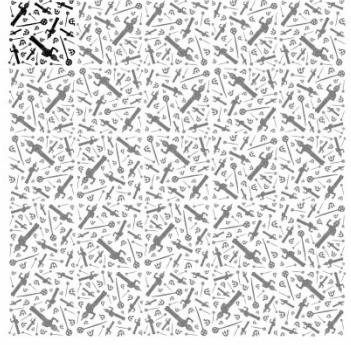
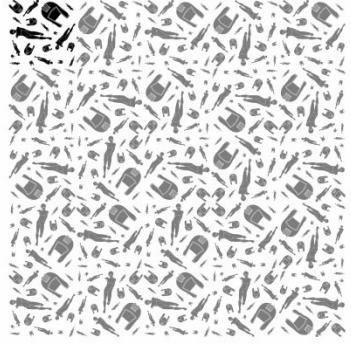
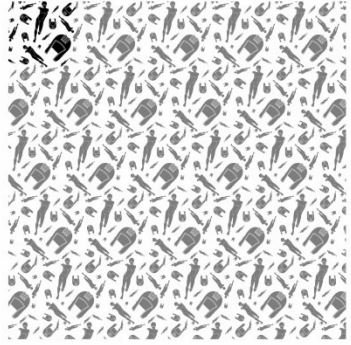
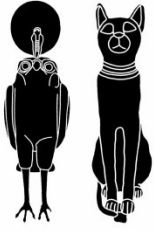

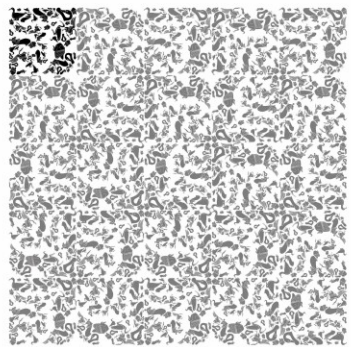
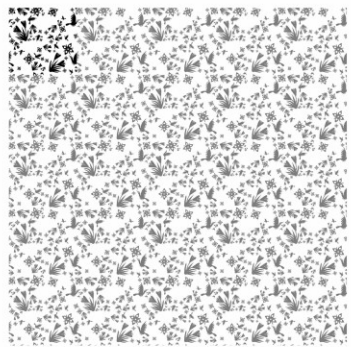
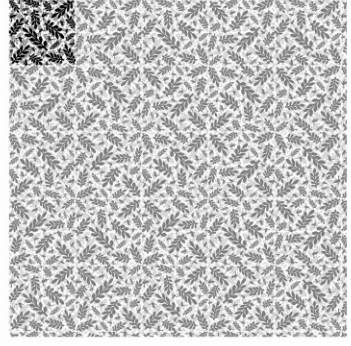
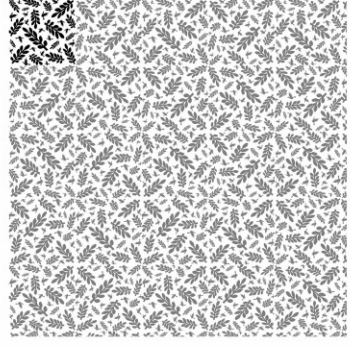
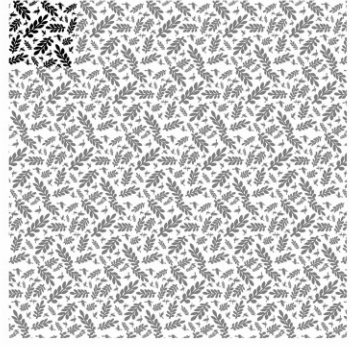
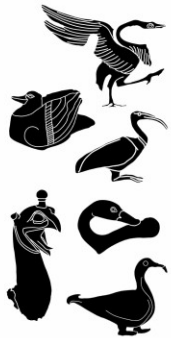

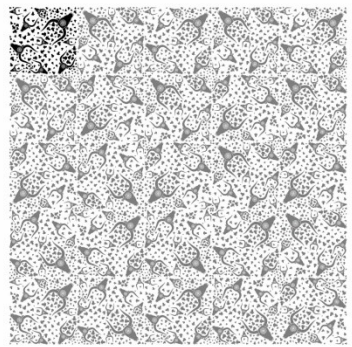
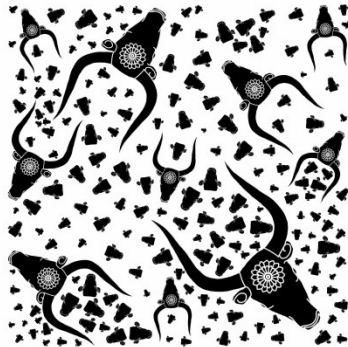
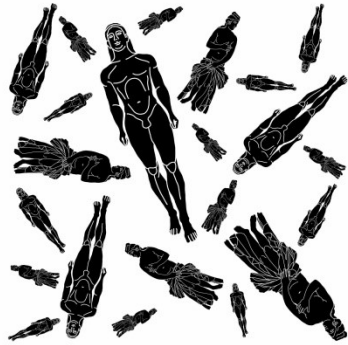
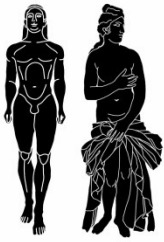
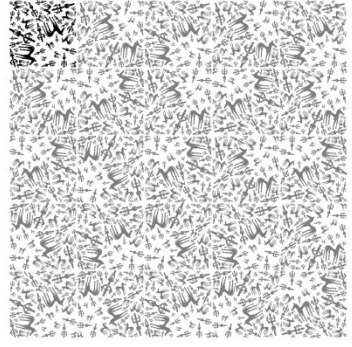
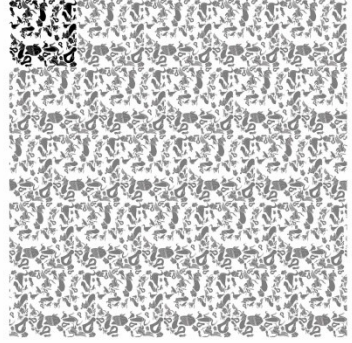

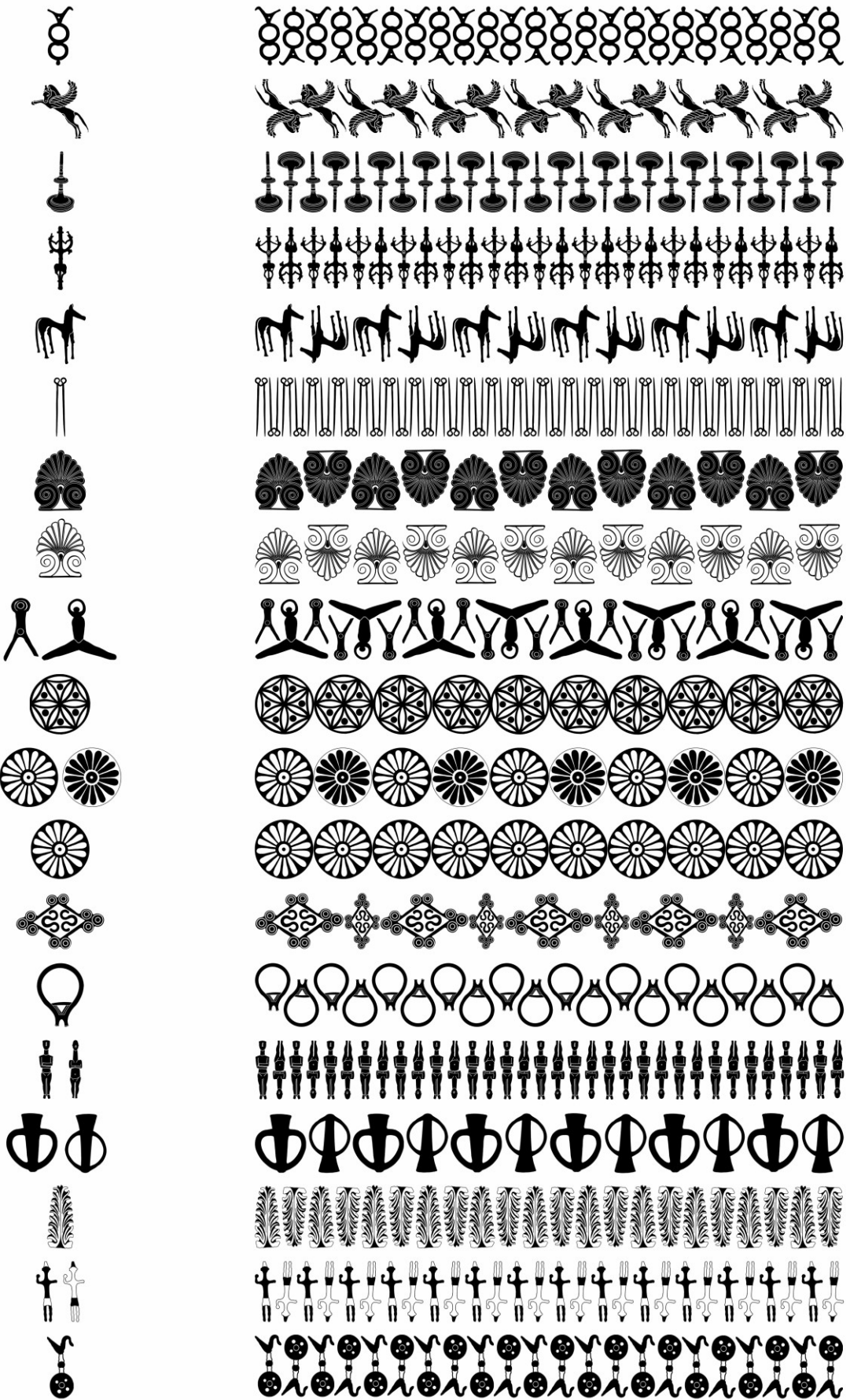

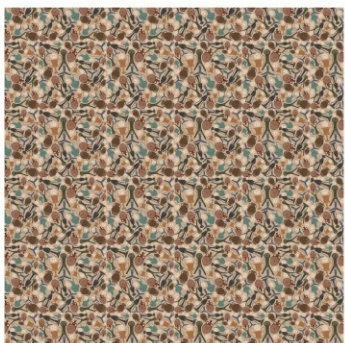
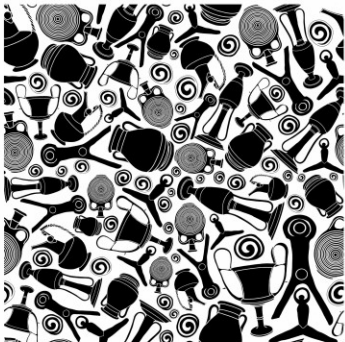
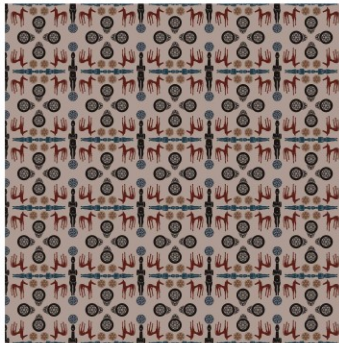
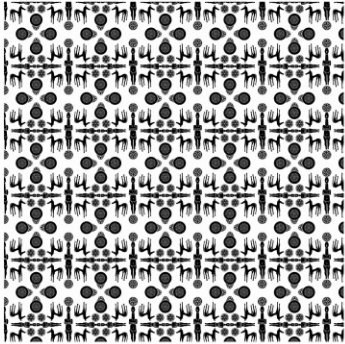
4.3. Χρωματικές Παλέτες

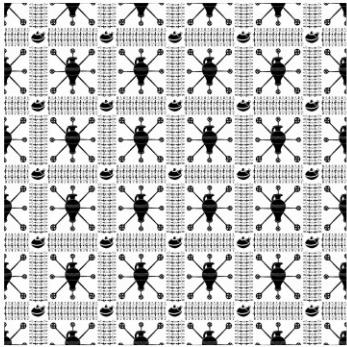
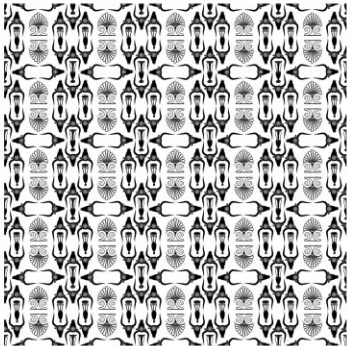
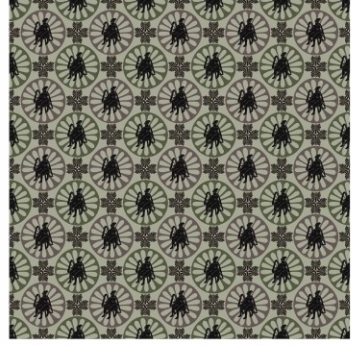
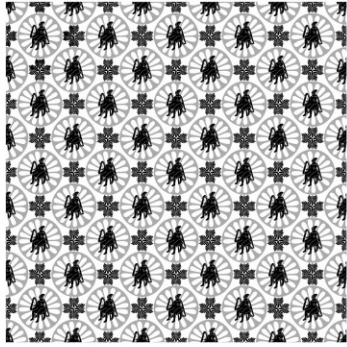
Η επιλογή των χρωμάτων πραγματοποιήθηκε από φωτογραφίες εκθεμάτων του μουσείου αλλά και από απεικονίσεις ανακατασκευασμένων αγαλμάτων που προσομοιάζουν τα χρώματα που είχαν στην αρχική τους μορφή. Με αυτόν τον τρόπο, δημιούργησα 17 χρωματικές παλέτες, που θα χρησιμοποιηθούν στα μοτίβα και κατ' επέκταση στα προϊόντα που θα σχεδιάσουμε για το πωλητήριο.

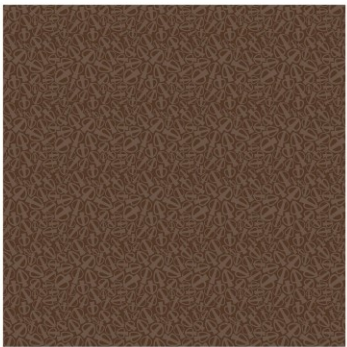
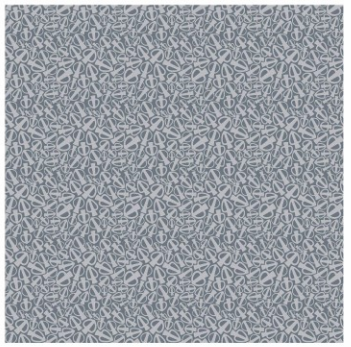
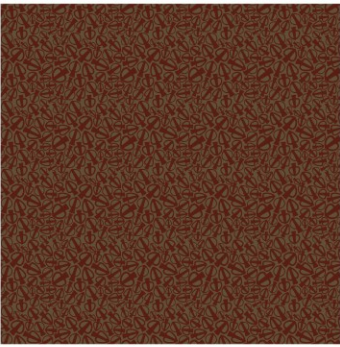
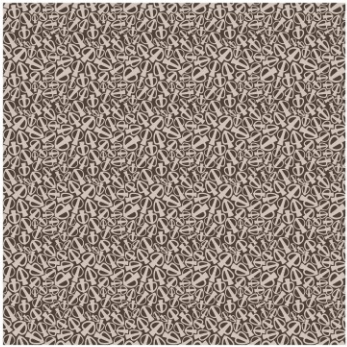
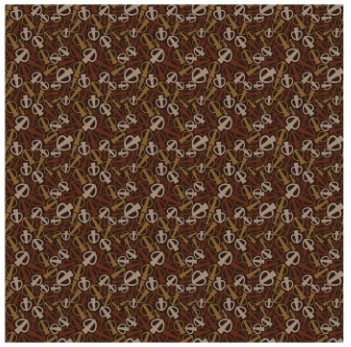
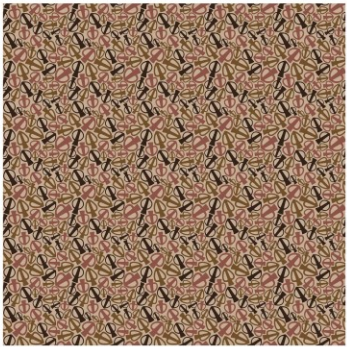
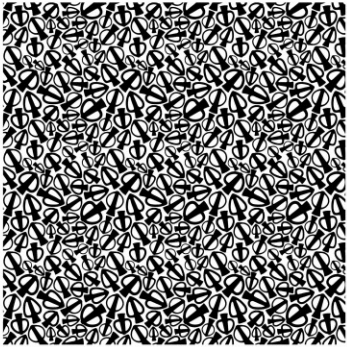
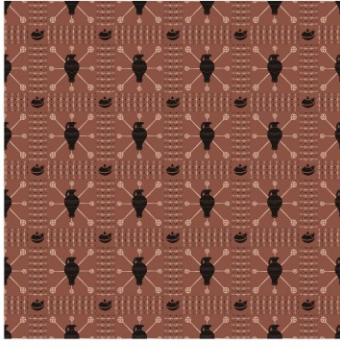

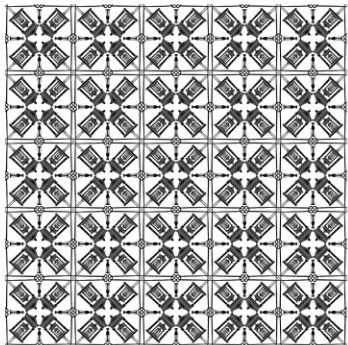
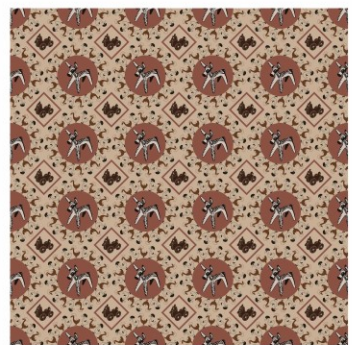
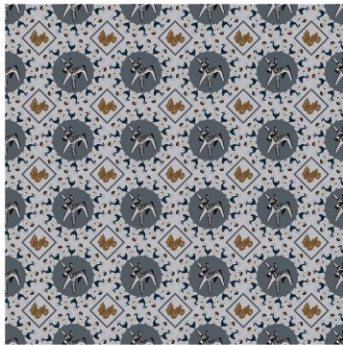
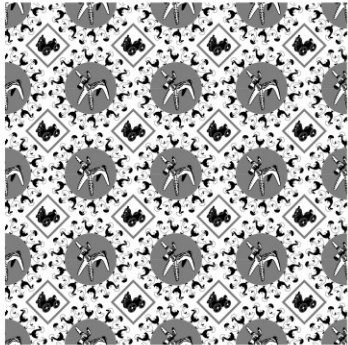
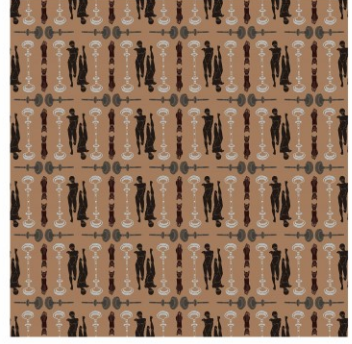
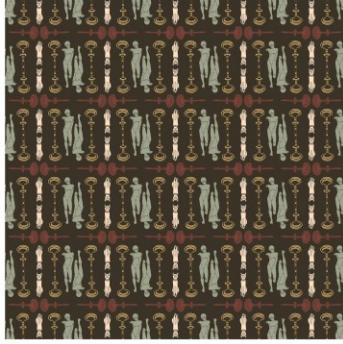
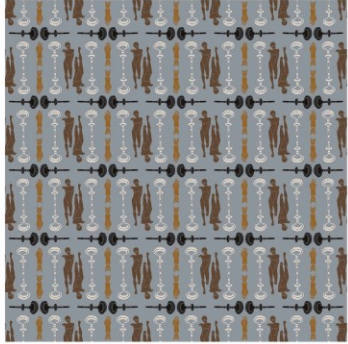
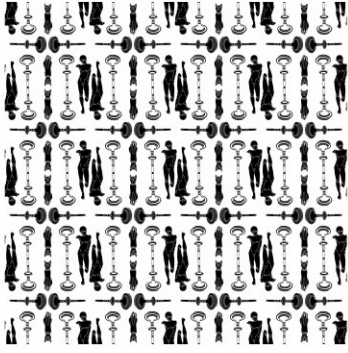
4.4. Χρωματισμένα Μοτίβα

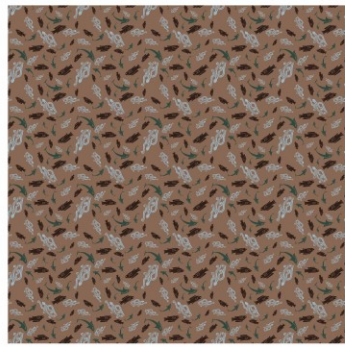
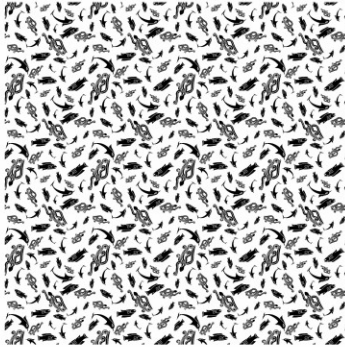
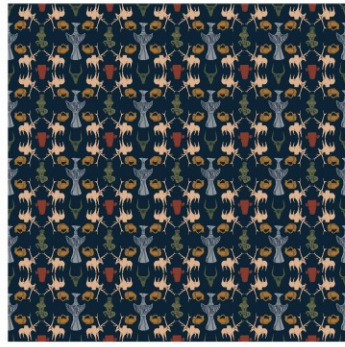
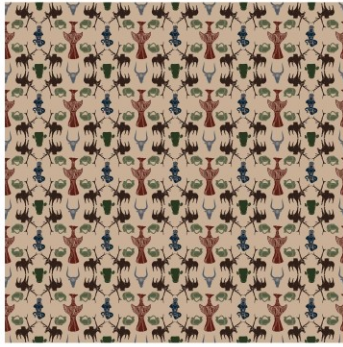
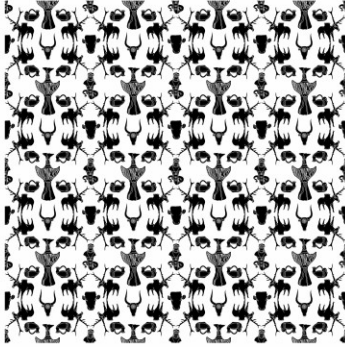
Ο χρωματισμός των μοτίβων, πραγματοποιήθηκε μέσα από τις έννοιες της αντίθεσης και της αρμονίας, με στόχο τα χρώματα και τα σχέδια να συνυπάρχουν για να δημιουργήσουν οπτικό ενδιαφέρον. Η αντίθεση προσδίδει ένταση, ξεχωρίζοντας διαφορετικά στοιχεία και εστιάζοντας την προσοχή του παρατηρητή, ενώ η αρμονία συνεισφέρει στη σύνδεση και την ισορροπία.

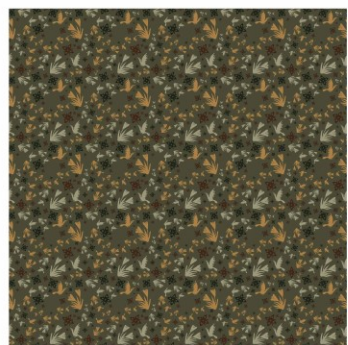
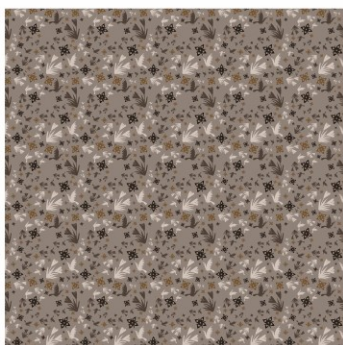
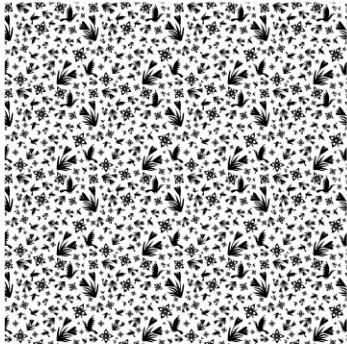
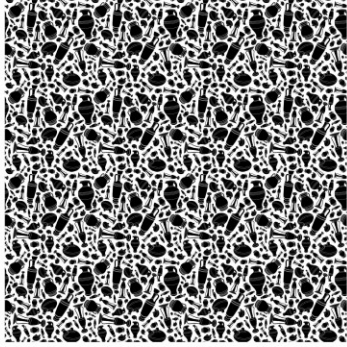
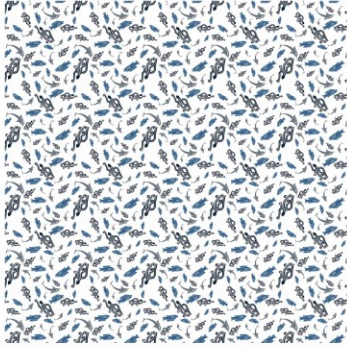

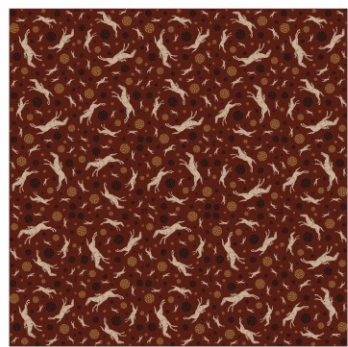
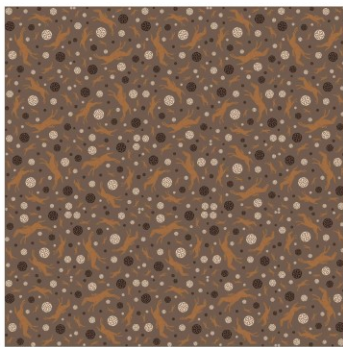
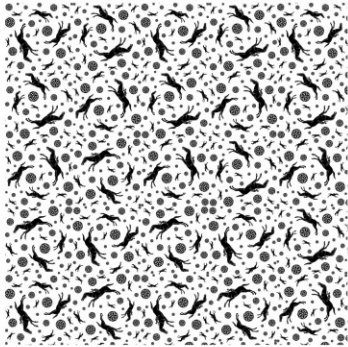
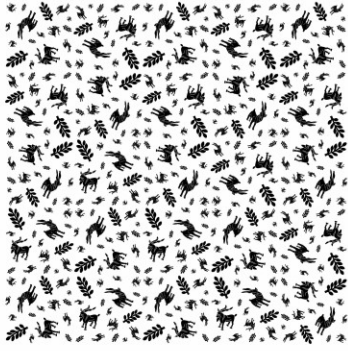

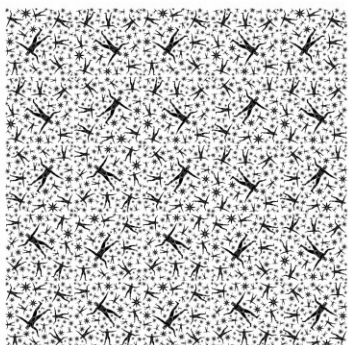
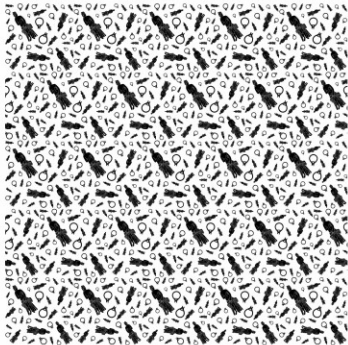
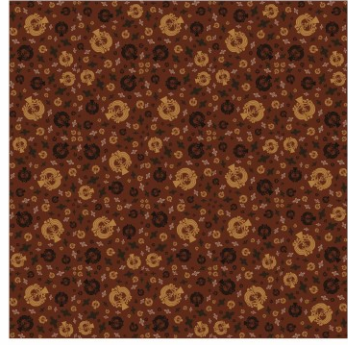
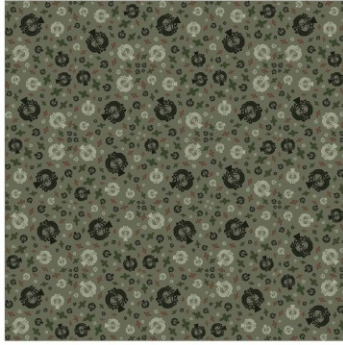
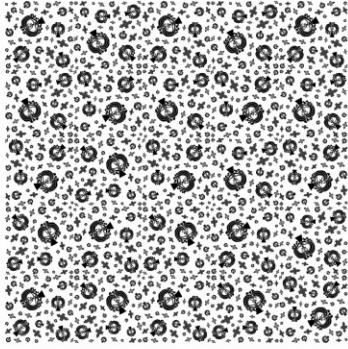

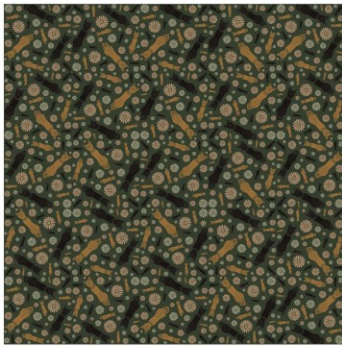
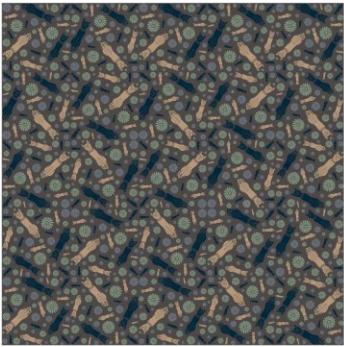
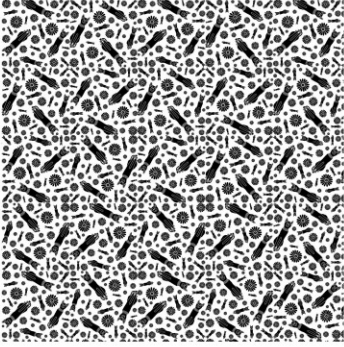
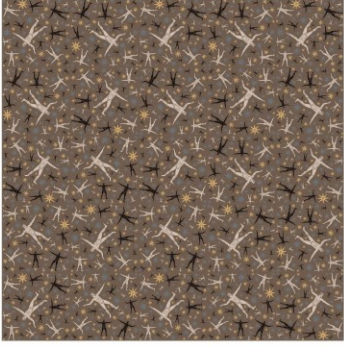
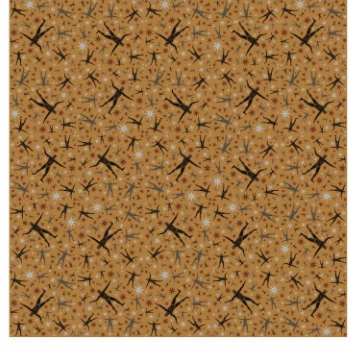
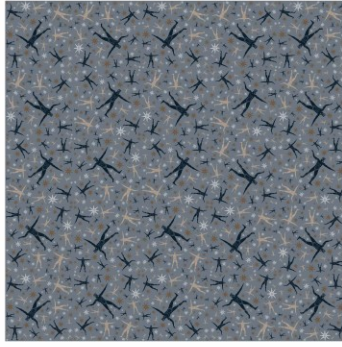
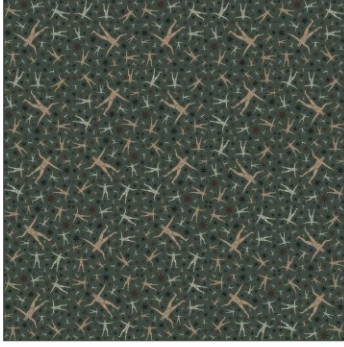

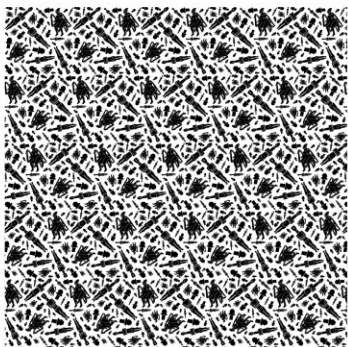
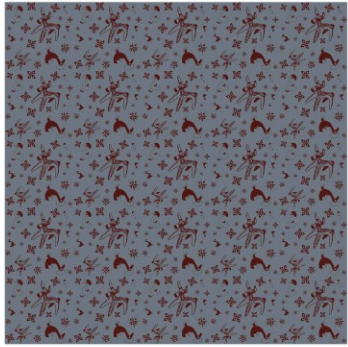
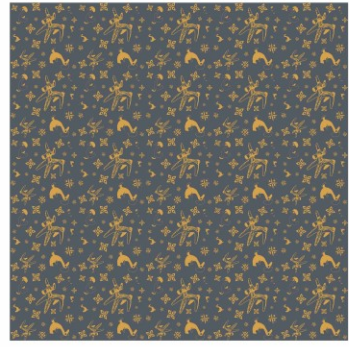
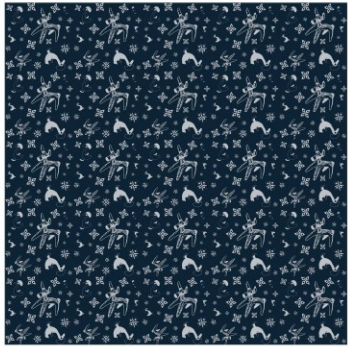
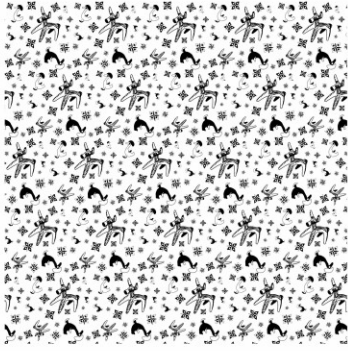

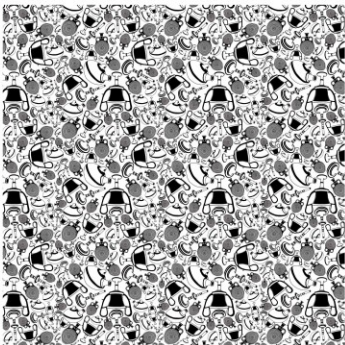
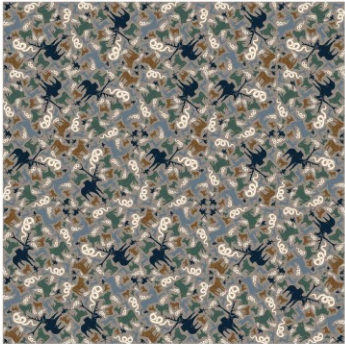
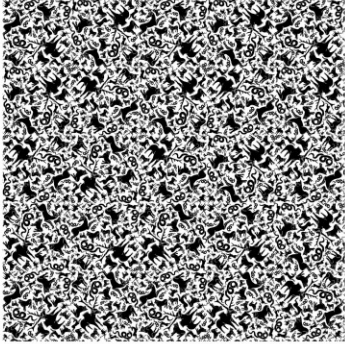
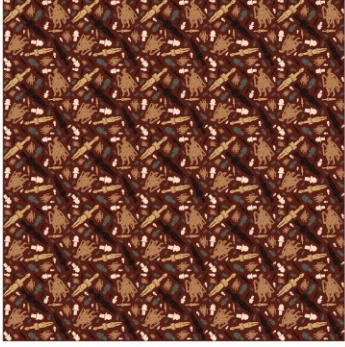

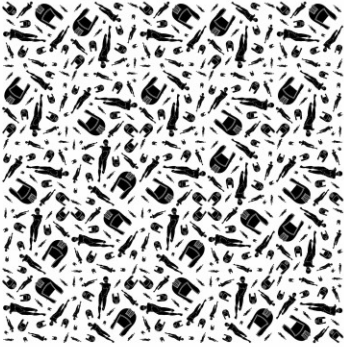
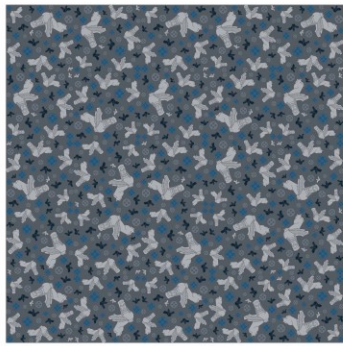
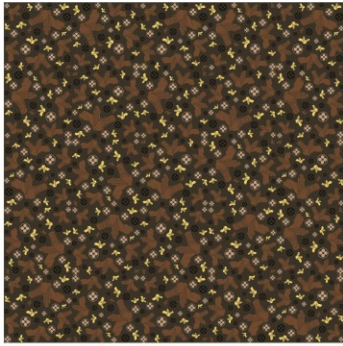
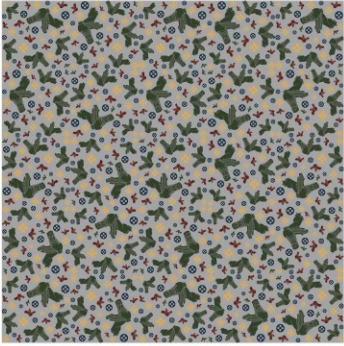
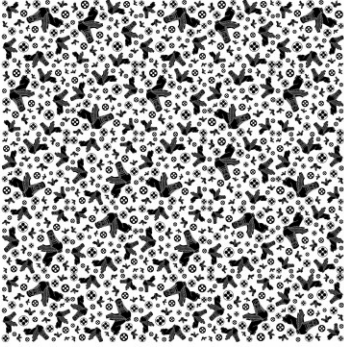

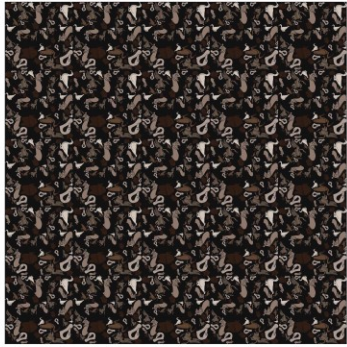
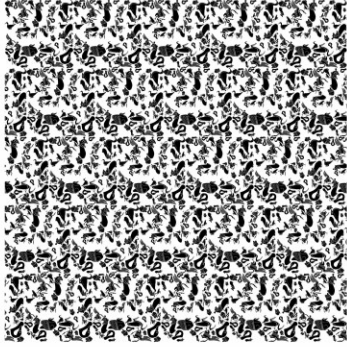
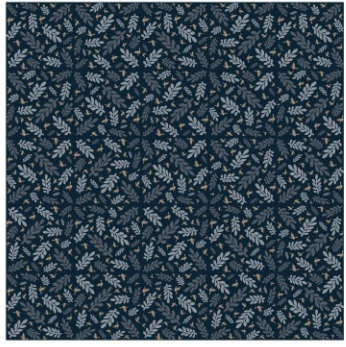
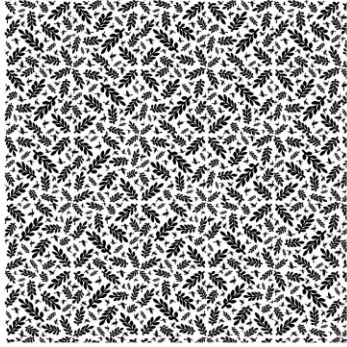

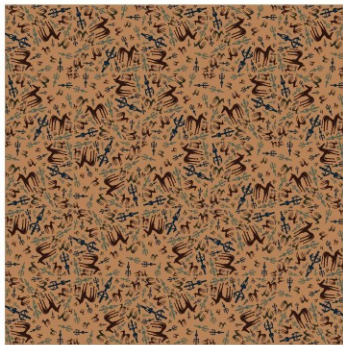
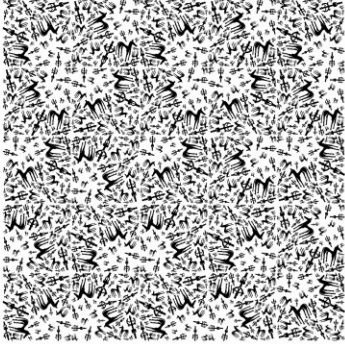

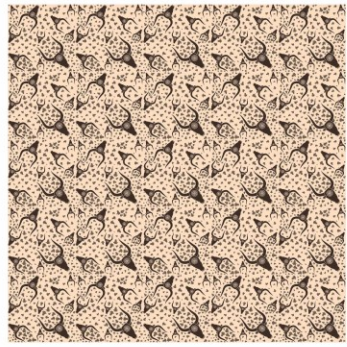
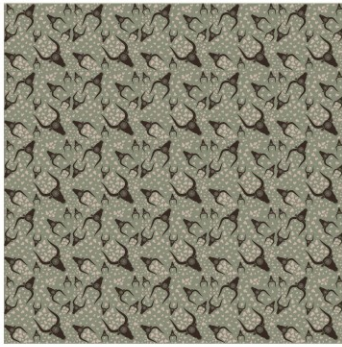
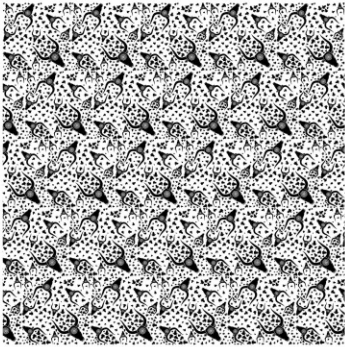
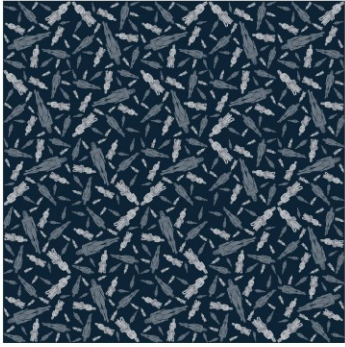

4.5. Νέα Σειρά Προϊόντων

Οι έξι επιλεγμένες κατηγορίες που θα επανασχεδιαστούν είναι τα Αναμνηστικά, Αξεσουάρ, τα Είδη Γραφείου, τα Διακοσμητικά, τα Είδη σπιτιού και τα Παιδικά είδη. Αυτή η νέα σειρά αντικειμένων, θα λειτουργήσει ως γέφυρα επικοινωνίας μεταξύ του μουσείου και της καθημερινότητας, εντός και εκτός αυτού.

4.5.α. Αναμνηστικά

4.5.β. Αξεσουάρ

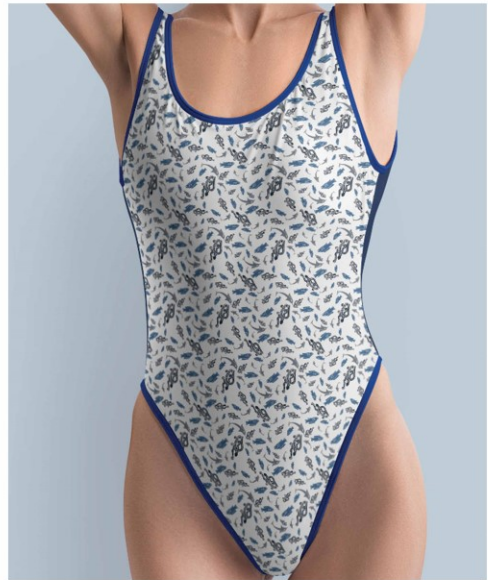
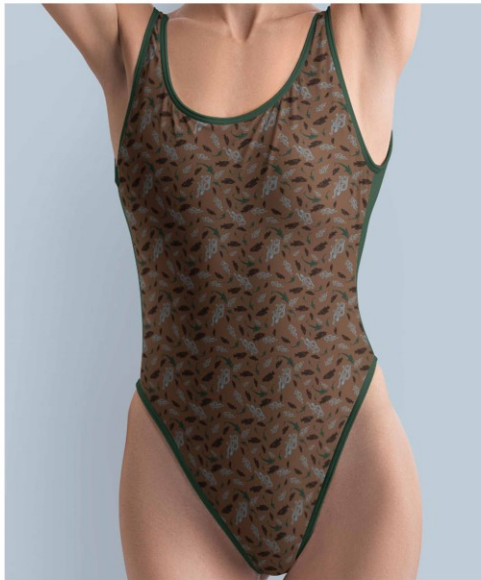

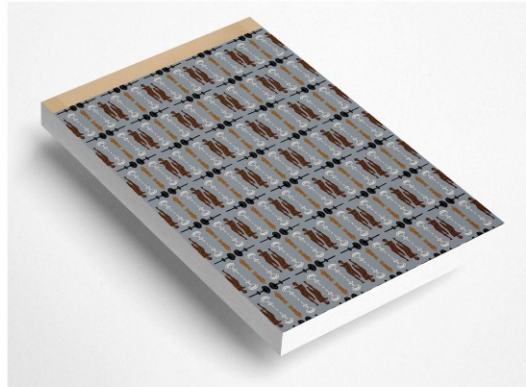
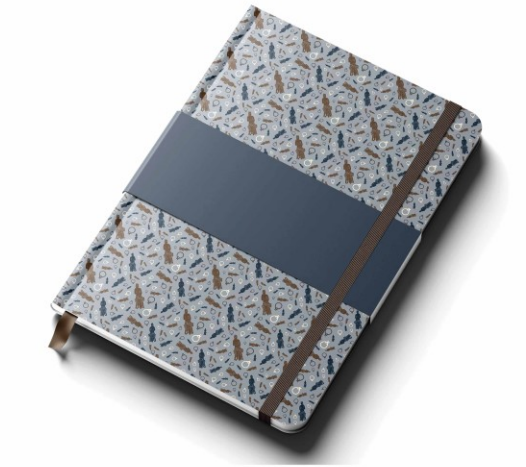
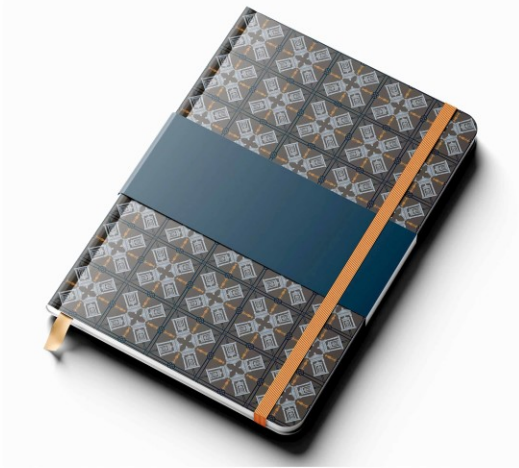
4.5.γ. Διακοσμητικά

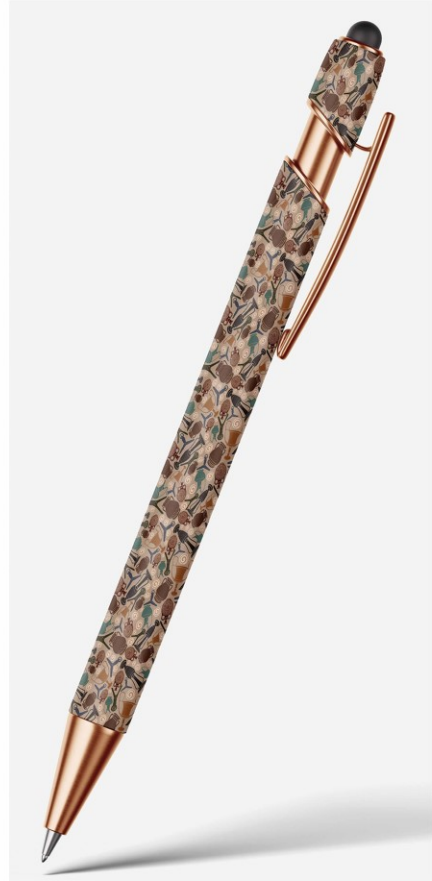

4.5.δ. Είδη Γραφείου

4.5.ε. Είδη Σπιτιού

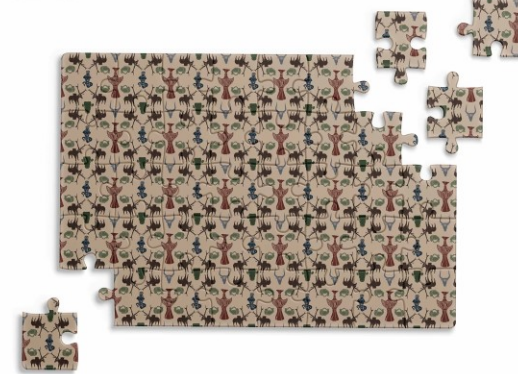
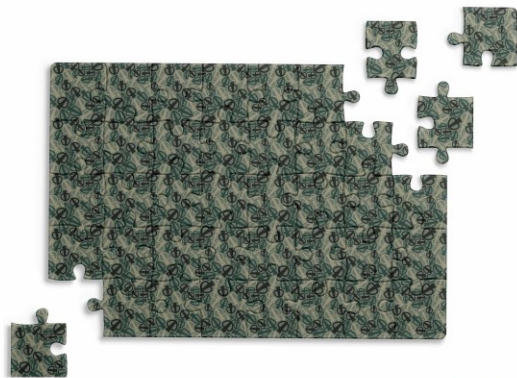

4.5.ζ. Παιδικά Είδη

Επίλογος

Η ολοκλήρωση αυτής της πτυχιακής εργασίας αποτέλεσε για μένα μια πολύτιμη εμπειρία, καθώς μέσα από τη μελέτη και την έρευνα έμαθα πώς μπορεί να οργανωθεί σωστά μια διαδικασία επανασχεδιασμού προϊόντων με σεβασμό στην εταιρική ταυτότητα ενός πολιτιστικού φορέα. Η βαθύτερη κατανόηση του τρόπου με τον οποίο τα μουσεία χρησιμοποιούν τα πωλητήρια για να προσελκύσουν το κοινό ήταν ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα και μου έδωσε σημαντικά εργαλεία για το μέλλον. Η διαδικασία παρατήρησης, ανάλυσης και δημιουργίας προσωποποιημένων προϊόντων που συνδέονται άμεσα με τις συλλογές και την ταυτότητα του μουσείου με βοήθησε να αντιληφθώ τις λεπτομέρειες που συμβάλλουν στη σωστή υλοποίηση μιας τέτοιας μελέτης.

Ακόμα ένα σημαντικό εφόδιο ήταν η διαδικασία του σχεδιασμού. Μέσα από πειραματισμό και πολλές ώρες τριβής με προγράμματα σχεδιασμού μπορώ πια να επεξεργαστώ αντίστοιχα δεδομένα γρηγορότερα και να αξιολογήσω καλύτερα τα αποτελέσματα. Η αποδοχή της υποκειμενικότητας του γούστου ήταν ακόμα ένα αναπόσπαστο κομμάτι του σχεδιασμού, αφού παρατηρούσα ότι κάποια χρώματα/μοτίβα/προϊόντα που άρεσαν σε κάποιον μπορεί κάποιος άλλος να μην τα επέλεγε. Έτσι προσπάθησα να προσεγγίζω τα σχέδια από πολλές διάφορες σκοπιές και να σκέφτομαι «σε ποιόν θα μπορούσε να απευθύνεται». Στο μέλλον σκοπεύω να χρησιμοποιήσω διάφορες τεχνικές ανάπτυξης των μοτίβων σε σχεδιασμούς μου για την κατασκευή προϊόντων.

Βιβλιογραφία

- Ορφανίδη Λ. (2003), «Εισαγωγή στη Μουσειολογία», Πανεπιστήμιο Αιγαίου | Τμήμα Μεσογειακών Σπουδών (Ρόδος), Ανακτήθηκε 22 Ιουλίου 2024 από <http://www.neolithic.gr/pdf/museology.pdf>
- Μήλιος Α. (2006), «Εταιρική ταυτότητα και εταιρική εικόνα, στρατηγικές μέσα και διαδικασίες σχεδιασμού προγραμμάτων», Αθ. Σταμούλης, Αθήνα, ISBN: 9603516570
- Birkigt, K., M.M. Stadler, H.J. Funck (1993), "CORPORATE IDENTITY. Grundlagen, Funktionen, Fallbeispiele", Verlag Moderne Industrie, Landsberg/Lech, ISBN 10: 3478234069 / ISBN 13: 9783478234061
- Δέσσου, Ν. (2019). Σχεδίαση σειράς αντικειμένων προς πώληση για το Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης στη Θεσσαλονίκη. Ανακτήθηκε 22 Μαρτίου 2023 από <https://hellanicus.lib.aegean.gr/handle/11610/19476>
- Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού. (2012). Αρχαιολογικό Μουσείο Δελφών. Ανακτήθηκε 22 Μαρτίου 2023, από http://odysseus.culture.gr/h/1/gh151.jsp?obj_id=3520
- Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης. (χ.χ.- α) . Αποστολή του Μουσείου Ανακτήθηκε 26 Μαρτίου 2023, από <https://cycladic.gr/apostoli-tou-mouseiou/>
- Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης. (χ.χ.- β) . Εκθέσεις και Δράσεις Ανακτήθηκε 26 Μαρτίου 2023, από <https://cycladic.gr/ektheseis/>
- Κτίριο. (χ.χ. - α). Βικέλας Αρχιτέκτονες. Ανακτήθηκε 22 Ιουνίου 2024, από <https://www.ktirio.gr/el/%CE%B1%CF%81%CF%87%CE%B9%CF%84%CE%B5%CE%BA%CF%84%CE%BF%CE%BD%CE%B5%CF%83/v/vikelas-architects>
- VIKELAS ARCHITECTS (χ.χ.). Museum of Cycladic Art in Athens. Ανακτήθηκε 22 Ιουνίου 2024 από <https://www.vikelas.gr/work/museum-of-cycladic-art>
- Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης. (χ.χ.- γ) . Μέγαρο Σταθάτου, Ανακτήθηκε 27 Μαρτίου 2023, από <https://cycladic.gr/episkeftheite-to-mouseio/megaro-stathatou/>
- Αρχαιολογία και Τέχνες. (2024). Αφιέρωμα στο έργο του αρχιτέκτονα Ερνέστου Τσίλλερ. Ανακτήθηκε 19 Μαΐου 2024 από <https://www.archaiologia.gr/blog/2024/04/03/%CE%B1%CF%86%CE%B9%CE%AD%CF%81%CF%89%CE%BC%CE%B1-%CF%83%CF%84%CE%BF-%CE%AD%CF%81%CE%B3%CE%BF-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CE%B1%CF%81%CF%87%CE%B9%CF%84%CE%AD%CE%BA%CF%84%CE%BF%CE%BD%CE%B1-%CE%B5%CF%81%CE%BD/>
- CNN Greece. (2021). Μέγαρο Σταθάτου: Το νεοκλασικό στη Βασιλίσσης Σοφίας με το περίτεχνο πρότυπο. Ανακτήθηκε 19 Μαΐου 2023 από <https://www.cnn.gr/ellada/story/394357/megaro-stathatou-to-neoklasiko-sti-vasilissis-sofias-me-to-peritexno-propylo>
- Κολιπέτσα, Χ. (2004). Νέες προοπτικές στη μουσειακή πολιτική: Τάσεις της πρόσφατης πολιτιστικής πολιτικής για την πολιτιστική κληρονομιά και οι επιπτώσεις τους σε πολιτιστικούς

θεσμούς όπως αυτούς των μουσείων (ιδιωτικών και δημόσιων). Ανακτήθηκε από https://www.ekdd.gr/ekdda/files/ergasies_esdd/15/2/774.pdf

- Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης. (χ.χ. - δ). Κυκλαδική Τέχνη. Ανακτήθηκε 23 Μαΐου 2023 από <https://cycladic.gr/ektheseis/kykladiki-techni/>
- Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης. (χ.χ. - ε). Αρχαία Ελληνική Τέχνη Μια ιστορία με εικόνες. Ανακτήθηκε 23 Μαΐου 2024 από <https://cycladic.gr/ektheseis/archaia-elliniki-techni/>
- Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης. (χ.χ. - στ). Αρχαία Κυπριακή Τέχνη. Ανακτήθηκε 23 Μαΐου 2023 από <https://cycladic.gr/ektheseis/kypriaki-techni/>
- Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης. (χ.χ. - ζ). Αρχαία Ελληνική Τέχνη Σκηνές από την καθημερινή ζωή στην αρχαιότητα. Ανακτήθηκε 23 Μαΐου 2023 από <https://cycladic.gr/ektheseis/archaia-elliniki-techni-skines-aro-tin-k/>
- Μπαλλιάν, Ν. (2017). Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης Κατάστημα. Ανακτήθηκε 27 Μαΐου 2023, από <https://ballian.gr/project/museum-of-cycladic-art-shop>
- Travel.gr. (2022). Χριστούγεννα στο Cycladic Shop. Ανακτήθηκε 27 Μαΐου 2023, από <https://www.travel.gr/experiences/lifestyle/shopping/christoygenna-sto-cycladic-shop-memonadikes-dimi/amp/>
- Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης. (χ.χ. - η). Αρχική σελίδα. Ανακτήθηκε 18 Ιουλίου 2024, από <https://cycladic.gr/>
- Χρυσικού, Ν. (2019). Σχεδιασμός σύγχρονων κεραμικών χρηστικών προϊόντων με αναφορές στην κυπριακή αρχαιότητα που προορίζονται για πωλητήριο μουσείου. Ανακτήθηκε από <https://hellanicus.lib.aegean.gr/handle/11610/18932>
- Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης. (χ.χ. - θ). Shop. Ανακτήθηκε 18 Ιουλίου 2024, από <https://cycladic.gr/shop/>
- Κόκκου, Α. (1977). Η μέριμνα για τις αρχαιότητες στην Ελλάδα και τα πρώτα μουσεία (σσ. 196-201). Αθήνα: Εκδοτική Ερμής. ISBN 978-960-6878-11-4.
- Athens Culture Net. (χ.χ.). Μουσείο Ακρόπολης. Ανακτήθηκε 3 Ιουνίου 2023 από <https://athensculturenet.com/el/permanent-collection/%CE%BC%CE%BF%CF%85%CF%83%CE%B5%CE%AF%CE%BF-%CE%B1%CE%BA%CF%81%CF%8C%CF%80%CE%BF%CE%BB%CE%B7%CF%82>
- Μουσείο Ακρόπολης. (χ.χ - α). Περιοδικές Εκθέσεις. Ανακτήθηκε στις 3 Ιουνίου 2023, από <https://www.theacropolismuseum.gr/periodikes-ektheseis#trehouses>.
- elculture. (2020). Μουσείο Ακρόπολης: Μια παλιά ιστορία. Ανακτήθηκε στις 10 Ιουνίου 2023, από <https://elculture.gr/mousio-akropolis-mia-palia/>
- Κτίριο. (χ.χ. - β). Νέο Μουσείο Ακρόπολης. Ανακτήθηκε στις 8 Ιουνίου 2023, από <https://www.ktirio.gr/el/%CE%BA%CF%84%CE%B9%CF%81%CE%B9%CE%B1/%CE%BA%CF%84%CE%B9%CF%81%CE%B9%CE%B1-%CE%B4%CE%B7%CE%BC%CE%BF%CF%83%CE%B9%CE%B1-%CE%B5%CE%BA%CF%80%CE%B1%CE%B9%CE%B4%CE%B5%CF%85%CF%83%CE%B7%CF%82-%CF%85%CE%B3%CE%B5%CE%B9%CE%B1%CF%82/%CE%BD%CE%AD%CE%BF->

%CE%BC%CE%BF%CF%85%CF%83%CE%B5%CE%AF%CE%BF-
%CE%B1%CE%BA%CF%81%CF%8C%CF%80%CE%BF%CE%BB%CE%B7%CF%82

- Tschumi Architects. (χ.χ.). Parc de la Villette. Ανακτήθηκε 12 Ιουνίου 2024, από <https://www.tschumi.com/projects/2>
- Greek Architects. (χ.χ.). Νέο μουσείο ακρόπολης. Ανακτήθηκε 12 Ιουνίου 2024, από <https://www.greekarchitects.gr/gr/%CE%BC%CE%BF%CF%85%CF%83%CE%B5%CE%B9%CE%B1/%CE%BD%CE%B5%CE%BF-%CE%BC%CE%BF%CF%85%CF%83%CE%B5%CE%B9%CE%BF-%CE%B1%CE%BA%CF%81%CE%BF%CF%80%CE%BF%CE%BB%CE%B7%CF%82-id1773>
- DOMA. (χ.χ.) Μουσείο Ακρόπολης. Ανακτήθηκε στις 8 Ιουνίου 2023, από <https://www.doma.archi/index/projects/moyseio-akropolhs>
- Μουσείο Ακρόπολης. (χ.χ. - β). Εκθεσιακοί Χώροι. Ανακτήθηκε στις 25 Ιουνίου 2024, από, από <https://www.theacropolismuseum.gr/ekthesiako-horoi>.
- Μουσείο Ακρόπολης. (χ.χ - γ). Πωλητήρια Μουσείου Ακρόπολης. Ανακτήθηκε 18 Ιουνίου 2023 από <https://www.theacropolismuseum.gr/politiria-moyseioy-akropolis>
- Μελικίδου, Β. (2020). Επικοινωνιακή πολιτική των μουσείων μέσω των πωλητηρίων τους, μελέτη περίπτωσης των πωλητηρίων του Μουσείου Ακρόπολης. Ανακτήθηκε από <https://eap.grarchiveitem156485>
- Κανελλοπούλου, Ι. (2015). Σχεδιασμός πωλητών αντικειμένων για το Λαογραφικό Μουσείο Καρδίτσας εμπνευσμένα από τα εκθέματα του μουσείου (σσ. 11-17). Ανακτήθηκε από <http://www.wfdt.teilar.gr/papers/ptychiakes/Kanellou.pdf>
- Designmag. (2011). Νέος λογότυπος για το Μουσείο Ακρόπολης. Ανακτήθηκε 15 Ιουλίου 2024 από <https://designmag.gr/acropolis-museum-logo/>
- Μουσείο Ακρόπολης. (χ.χ.- δ). Αρχική σελίδα. Ανακτήθηκε στις 15 Ιουλίου, από <https://www.theacropolismuseum.gr/>
- Μουσείο Μπενάκη. (χ.χ - α). Μουσείο Μπενάκη. Ανακτήθηκε 23 Οκτώβριου 2023 από https://www.benaki.org/index.php?option=com_buildings&view=landing&Itemid=168&lang=el
- Greece 2021. (2021). Μουσείο Μπενάκη: Το μουσείο που τοποθετεί τον ελληνικό πολιτισμό στην παγκόσμια διάστασή του. Ανακτήθηκε 23 Οκτώβριου 2023 από <https://greece2021.gr/4-aksones/4954-81mouseio-benaki-to-mouseio-pou-topothetei-ton-elliniko-politismo-stin-pagkosmia-diastasi-tou.html>
- Μουσείο Μπενάκη. (χ.χ. - β). Εκθέσεις. Ανακτήθηκε 11 Νοεμβρίου 2023 από https://www.benaki.org/index.php?option=com_events&view=events&type=1&Itemid=163&lang=el
- Μουσείο Μπενάκη. (χ.χ - γ). Κτήριο Οδού Πειραιώς. Ανακτήθηκε 19 Νοεμβρίου 2023 από https://www.benaki.org/index.php?option=com_buildings&view=building&id=2&Itemid=135&lang=el
- Τσιγκριμάνη, Σ (2017). Εκθεσιακός Σχεδιασμός στο Μουσείο Μπενάκη (κτήριο Πειραιώς). Ανακτήθηκε στις 19 Νοεμβρίου 2023, από <http://repository.library.teimes.gr/xmlui/bitstream/handle/123456789/5915/%CE%95%CE%9A%CE%98%CE%95%CE%A3%CE%99%CE%91%CE%9A%CE%9F%CE%A3%20->

%20%CE%A3%CE%A7%CE%95%CE%94%CE%99%CE%91%CE%A3%CE%9C%CE%9F%CE%A3%20%CE%A3%CE%A4%CE%9F%20%CE%9C%CE%9F%CE%A5%CE%A3%CE%95%CE%99%CE%9F%20%CE%9C%CE%A0%CE%95%CE%9D%CE%91%CE%9A%CE%97%20%28%CE%9A%CE%A4%CE%97%CE%A1%CE%99%CE%9F%20%CE%A0%CE%95%CE%99%CE%A1%CE%91%CE%99%CE%A9%CE%91%CE%A3%29%20.%20%CE%97%20%CE%A0%CE%95%CE%A1%CE%99%CE%A0%CE%A4%CE%A9%CE%A3%CE%97%20%20%CE%A4%CE%97%CE%A3%20%CE%95%CE%9A%CE%98%CE%95%CE%A3%CE%97%CE%A3%20%CE%9A%CE%9F%CE%A3%CE%9C%CE%91%20%CE%9E%CE%95%CE%9D%CE%91%CE%9A%CE%97..pdf?sequence=1&isAllowed=y

- DOMA Architects. (χ.χ.). Μουσείο Μπενάκη. Ανακτήθηκε στις 19 Νοεμβρίου 2023, από <https://www.doma.archi/index/projects/moyseio-mpenakh>
- Δέσσου, Ν. (2019). Σχεδίαση σειράς αντικειμένων προς πώληση για το Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης στη Θεσσαλονίκη (σελ. 168). Ανακτήθηκε από <https://hellenicus.lib.aegean.gr/handle/11610/19476>
- Κανελλοπούλου, Ι. (2015). Σχεδιασμός πωλητών αντικειμένων για το Λαογραφικό Μουσείο Καρδίτσας εμπνευσμένα από τα εκθέματα του μουσείου (σσ. 18-24). Ανακτήθηκε από <http://www.wfdt.teilar.gr/papers/ptyxiakes/Kanelloroulou.pdf>
- iefimerida. (2014). Φεύγοντας, παίρνεις κάτι από το Μουσείο Μπενάκη μαζί σου. Ανακτήθηκε στις 23 Δεκεμβρίου 2023, από <https://www.iefimerida.gr/news/183179/fevgontas-pairneis-kati-apo-moyseio-mpenaki-mazi-soy>
- Benaki Shop. (χ.χ. - α). Χαρτοκόπτης με λογότυπο του Μουσείου Μπενάκη. Ανακτήθηκε 4 Ιανουαρίου 2024 από <https://www.benakishop.gr/el/epaggelmatika-dora/hartokoptes/hartokoptis-me-logotypro-toy-moyseioy-mpenaki/aa0534a>
- Μουσείο Μπενάκη. (χ.χ - δ). Αρχική σελίδα. Ανακτήθηκε στις 4 Ιανουαρίου 2024, από <https://www.benaki.org/index.php?lang=el>
- Benaki Shop. (χ.χ. - β). Αρχική σελίδα. Ανακτήθηκε στις 4 Ιανουαρίου 2024, από <https://www.benakishop.gr>
- Λαΐου, Χ.Γ. (2021). Συλλέγειν: Οι ιδιωτικές συλλογές έργων τέχνης στην Αθήνα από το ιδιωτικό στο δημόσιο (σσ. 57-65). Ανακτήθηκε από <https://kypseli.ouc.ac.cy/bitstream/handle/11128/5013/%ce%a0%ce%a0%ce%91-2021-00164.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
- Ίδρυμα Βασίλη & Ελίζας Γουλανδρή. (χ.χ. - α). Ίδρυμα Βασίλη & Ελίζας Γουλανδρή. Ανακτήθηκε 5 Ιανουαρίου 2024 από <https://goulandris.gr/el/about/begoulandrisfoundation>
- Ίδρυμα Βασίλη & Ελίζας Γουλανδρή. (χ.χ. - β). Η Συλλογή του Ιδρύματος Βασίλη & Ελίζας Γουλανδρή. Ανακτήθηκε 5 Ιανουαρίου 2024 από <https://goulandris.gr/el/collection/highlights>
- Ίδρυμα Βασίλη & Ελίζας Γουλανδρή. (χ.χ. - γ). Προηγούμενες εκθέσεις. Ανακτήθηκε 5 Ιανουαρίου 2024 από <https://goulandris.gr/el/exhibition/past>
- Ίδρυμα Βασίλη & Ελίζας Γουλανδρή. (χ.χ. - δ). Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης - Άνδρος. Ανακτήθηκε 11 Ιανουαρίου 2024 από <https://goulandris.gr/el/about/begoulandris-andros>
- Triantafyllou, G. (2021). Mies van der Rohe 2022. Ανακτήθηκε στις 11 Ιανουαρίου 2024, από <http://triantafylloug.blogspot.com/2021/01/mies-van-der-rohe-2022-2-mies-van-der.html>

- Archisearch. (2019). New Goulandris Museum by Vikelas Architects. Ανακτήθηκε στις 12 Ιανουαρίου 2024, από <https://www.archisearch.gr/architecture/new-goulandris-museum-vikelas-architects/>
- ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΚΤΙΡΙΩΝ (2019) ο εντυπωσιακό μουσείο σύγχρονης τέχνης του Ιδρύματος Β. & Ε. Γουλανδρή στην Αθήνα Ανακτήθηκε στις 12 Ιανουαρίου 2024, από <https://kataskevesktirion.gr/%CF%84%CE%BF-%CE%B5%CE%BD%CF%84%CF%85%CF%80%CF%89%CF%83%CE%B9%CE%B1%CE%BA%CF%8C-%CE%BC%CE%BF%CF%85%CF%83%CE%B5%CE%AF%CE%BF-%CF%83%CF%8D%CE%B3%CF%87%CF%81%CE%BF%CE%BD%CE%B7%CF%82-%CF%84%CE%AD%CF%87/>
- Κτίριο. (χ.χ. - γ). Νέο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης Ίδρυμα Βασίλη και Ελίζας Γουλανδρή. Ανακτήθηκε στις 11 Ιανουαρίου 2024, από <https://www.ktirio.gr/el/%CE%BA%CF%84%CE%B9%CF%81%CE%B9%CE%B1/%CE%BA%CF%84%CE%B9%CF%81%CE%B9%CE%B1-%CE%B4%CE%B7%CE%BC%CE%BF%CF%83%CE%B9%CE%B1-%CE%B5%CE%BA%CF%80%CE%B1%CE%B9%CE%B4%CE%B5%CF%85%CF%83%CE%B7%CF%82-%CF%85%CE%B3%CE%B5%CE%B9%CE%B1%CF%82/%CE%BD%CE%AD%CE%BF-%CE%BC%CE%BF%CF%85%CF%83%CE%B5%CE%AF%CE%BF-%CF%83%CF%8D%CE%B3%CF%87%CF%81%CE%BF%CE%BD%CE%B7%CF%82-%CF%84%CE%AD%CF%87%CE%BD%CE%B7%CF%82-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CE%B9%CE%B4%CF%81%CF%8D%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%BF%CF%82-%CE%B2-%CE%B5-%CE%B3%CE%BF%CF%85%CE%BB%CE%B1%CE%BD%CE%B4%CF%81%CE%AE>
- ArchDaily. (2021). Museum of Contemporary Art / B&E Goulandris Foundation. Ανακτήθηκε στις 12 Ιανουαρίου 2024, από <https://www.archdaily.com/957310/museum-of-contemporary-art-b-and-e-goulandris-vikelas-architects>
- Εφημερίδα των Συντακτών. (2019). Συνύπαρξη παλιού και νέου. Ανακτήθηκε 20 Ιανουαρίου 2024 από https://www.efsyn.gr/arheio/mnimeia-tis-polis/213547_synyparxi-paliou-kai-neoy
- Athens Voice. (2020). Επίσκεψη σε 7 πωλητήρια μουσείων της Αθήνας. Ανακτήθηκε 20 Ιανουαρίου 2024 από <https://www.athensvoice.gr/life/life-in-athens/667266/episkepsi-se-7-politiria-moyseion-tis-athinas/>
- Andros Science. (2019). Νέο λογότυπο Ίδρυμα Β. Κ. & Ε. Γουλανδρή. Ανακτήθηκε 29 Ιανουαρίου 2024 από <https://androsscience.org/neo-logotypro-idryma-b-k-e-goylandri/>
- Ίδρυμα Βασίλη και Ελίζας Γουλανδρή. (χ.χ. - ε). *Αρχική σελίδα*. Ανακτήθηκε στις 29 Ιανουαρίου 2024, από <https://goulandris.gr/el/>
- Ίδρυμα Βασίλη & Ελίζας Γουλανδρή. (χ.χ. - στ). Shop. Ανακτήθηκε 29 Ιανουαρίου 2024 από <https://goulandris.gr/el/shop>
- Ίδρυμα Βασίλη & Ελίζας Γουλανδρή. (2016). g magazine, τεύχος 18. Ανακτήθηκε 29 Ιανουαρίου 2024 από <https://issuu.com/goulandrisdiaxeirisi/docs/18-2016-1>
- Μουσεία και προσβασιμότητα. Πολιτικές συμπερίληψης μεταναστών, ΑΜεΑ και μη προνομιούχων κοινωνικά ομάδων σε δράσεις Ευρωπαϊκών μουσείων σύγχρονης τέχνης: Οι περιπτώσεις του μουσείου μοντέρνας τέχνης στο Βερολίνο (Berlinische Galerie) και του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης (ΕΜΣΤ) στην Αθήνα. Ανακτήθηκε από <https://kypseli.ouc.ac.cy/handle/11128/4973>
- Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης. (χ.χ. - α). Ιστορία του ΕΜΣΤ. Ανακτήθηκε 3 Φεβρουαρίου 2024 από <https://www.emst.gr/to-emst/history>

- Μαρκέλλου, Μ. (2022). Το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης: Ιστορία, θεσμικό πλαίσιο, αφηγήσεις, προοπτικές. Ανακτήθηκε από <https://pasitheo.library.upatras.gr/CSCH/article/view/3622>
- Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης. (χ.χ. - β). Συλλογή. Ανακτήθηκε 12 Φεβρουαρίου 2024 από <https://collection.emst.gr/>
- Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης. (χ.χ. - γ). Προηγούμενες εκθέσεις. Ανακτήθηκε 12 Φεβρουαρίου 2024 από <https://www.emst.gr/category/exhibitions/past-exhibitions>
- MaxMag. (2020). Αφιέρωμα: Τάκης Ζενέτος - Εισαγωγή στον σύγχρονο αστικό σχεδιασμό. Ανακτήθηκε 4 Μαρτίου 2024 από <https://maxmag.gr/afieromata/takis-zenetos-eisagogi-ston-sygychno-astiko-schediasmo/>
- Κτίριο. (χ.χ. - δ). Φιξ εθνικό μουσείο σύγχρονης τέχνης. Ανακτήθηκε 4 Μαρτίου 2024 από <https://www.ktirio.gr/el/%CE%BA%CF%84%CE%B9%CF%81%CE%B9%CE%B1/%CE%BA%CF%84%CE%B9%CF%81%CE%B9%CE%B1-%CE%B4%CE%B7%CE%BC%CE%BF%CF%83%CE%B9%CE%B1-%CE%B5%CE%BA%CF%80%CE%B1%CE%B9%CE%B4%CE%B5%CF%85%CF%83%CE%B7%CF%82-%CF%85%CE%B3%CE%B5%CE%B9%CE%B1%CF%82/%CF%86%CE%B9%CE%BE-%CE%B5%CE%B8%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CF%8C-%CE%BC%CE%BF%CF%85%CF%83%CE%B5%CE%AF%CE%BF-%CF%83%CF%8D%CE%B3%CF%87%CF%81%CE%BF%CE%BD%CE%B7%CF%82-%CF%84%CE%AD%CF%87%CE%BD%CE%B7%CF%82>
- Archisearch.gr. (2020). Συνέντευξη με τον Βαγγέλη Στυλιανίδη. Ανακτήθηκε 5 Μαρτίου 2024 από <https://www.archisearch.gr/interviews/interview-vangelis-stylianidis-emst/>
- Archaiologia. (2017). *Νέα αποκτήματα από τις συλλογές του Εθνικού Μουσείου Αρχαιολογίας*. Ανακτήθηκε στις 4 Μαρτίου 2024, από <https://www.archaiologia.gr/blog/2017/11/29/%CE%BD%CE%AD%CE%B1-%CE%B1%CF%80%CE%BF%CE%BA%CF%84%CE%AE%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1-%CE%B1%CF%80%CF%8C-%CF%84%CE%B9%CF%82-%CF%83%CF%85%CE%BB%CE%BF%CE%B3%CE%AD%CF%82-%CF%84%CE%BF%CF%85-%CE%B5%CE%BC/>
- Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης. (χ.χ. - δ). Έργα και Εκθέσεις στο ΕΜΣΤ. Ανακτήθηκε στις 19 Μαρτίου 2024, από <https://www.emst.gr/erga-ekthesis-sillogis>
- MNP Design. (2019). Αρχική σελίδα. Ανακτήθηκε 20 Μαρτίου 2024 από <https://mnpdesign.gr/>
- Design Magazine. (2020). ΕΜΣΤ - ΜΝΡ. Ανακτήθηκε 20 Μαρτίου 2024 από <https://designmag.gr/emst-mnp/>
- Insta. (2014). Έργα στο ΕΜΣΤ. Ανακτήθηκε 20 Μαρτίου 2024 από: <https://www.insta.gr/erga/item/24-emst.html>
- Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (χ.χ. - ε). Αρχική σελίδα. Ανακτήθηκε 22 Μαρτίου 2024 από <https://www.emst.gr/>
- Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (χ.χ. - στ). eShop. Ανακτήθηκε 22 Μαρτίου 2024 από <https://www.eshop.emst.gr/?lang=el>
- Χριστοπούλου, Α. (2011). Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο και νεώτερη Ελλάδα: Παράλληλες ιστορίες. Ανακτήθηκε από <https://www.archaiologia.gr/wp-content/uploads/2011/07/113-11.pdf>
- Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο. (χ.χ. - α). Η Ιστορία του Μουσείου. Ανακτήθηκε 29 Απριλίου 2024, από <https://www.namuseum.gr/to-moyseio/istoria-toy-moyseioy/>

- Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο. (χ.χ. - β). Ταυτότητα του Μουσείου. Ανακτήθηκε 12 Μαΐου 2024, από <https://www.namuseum.gr/to-moyseio/taytotita/>
- Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο. (χ.χ. - γ). *Περιοδικές Εκθέσεις*. Ανακτήθηκε την 12 Μαΐου 2024, από https://www.namuseum.gr/periodic_exhibition/
- Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας. (2009). Τεχνογράφημα, τεύχος 379 (Επιμ. Ν. Καλτσάς). Ανακτήθηκε από https://portal.tee.gr/portal/page/portal/teetkm/GRAFEIO_TYPOY/TEXNOGRAFHMA_2009/TEXNOGR AFHMA_379/texno%20379%206%2012_13.pdf
- Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο. (χ.χ. - δ). *Η Διάσωση των Αγαλμάτων*. Ανακτήθηκε 13 Μαΐου 2024, από <https://www.namuseum.gr/to-moyseio/i-diasosi-ton-agalmaton/>
- Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού. (2023). Παρουσίαση της επιλεγείσας αρχιτεκτονικής πρότασης για την επέκταση και αναβάθμιση του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου. Ανακτήθηκε από <https://digitalculture.gov.gr/2023/02/parousiasi-tis-epilegiasas-architektonikis-protasis-gia-tin-eprektasi-ke-anavathmisi-tou-ethnikou-archeologikou-mousiou/>
- Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο. (2018). Κατόψεις και πληροφορίες. Ανακτήθηκε από https://www.namuseum.gr/wp-content/uploads/2018/10/EAM_KATOPSEIS.pdf
- Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο. (2022). Οι Συλλογές του Μουσείου. Ανακτήθηκε 17 Μαΐου 2024, από <https://www.namuseum.gr/wp-content/uploads/2022/03/nam-brochure-GR-low.pdf>
- Triantafyllou, G. (2019). Μνημείο 26. Ανακτήθηκε 20 Μαΐου 2024, από <http://triantafylloug.blogspot.com/2019/01/26-2016.html>
- Kathimerini. (2018). Ένα πολιτιστικό εκθετήριο στο Αρχαιολογικό Μουσείο. Ανακτήθηκε 20 Μαΐου 2024, από <https://www.kathimerini.gr/society/1003995/ena-politirio-ekthetirio-sto-archaiologiko-moyseio/>
- Κεχρινιώτη, Μ. (2020). Μελέτη της δυνατότητας ενσωμάτωσης εφαρμογών επαυξημένης πραγματικότητας στην δημιουργία σήματος/λογότυπου. Διερεύνηση του χαρακτήρα του επαυξημένου σήματος/λογότυπου ως αφηγηματικού μέσου και των σχεδιαστικών δυνατοτήτων της φόρμας. Η περίπτωση των χώρων-ιδρυμάτων τέχνης & πολιτισμού. ARLogo για το Αρχαιολογικό Μουσείο του Άργους. Ανακτήθηκε από <https://apothesis.eap.gr/archive/item/75861>
- Στυλιανού, Π. (2023). Επανασχεδιασμός της εταιρικής ταυτότητας και των προωθητικών μέσων του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου. Ανακτήθηκε από <https://polynoe.lib.uniwa.gr/xmlui/handle/11400/4710>
- Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο. (χ.χ. - ε). *Αρχική Σελίδα*. Ανακτήθηκε 20 Μαΐου 2024, από <https://www.namuseum.gr/>
- Κατσιγιάννη, Μ.Α. (2017), «Αιγυπτιακό μπλε: η αρχαιότερη τεχνητή χρωστική, παρασκευή, βιβλιογραφική αναφορά, ταυτοποίηση με μη καταστροφικές τεχνικές», Ανακτήθηκε 20 Ιουλίου 2024, από <https://polynoe.lib.uniwa.gr/xmlui/handle/11400/2521>
- Γκικάκη Μ. (2021), «Πολυχρωμία στην αρχαία ελληνική γλυπτική», Ανακτήθηκε 20 Ιουλίου 2024 από <https://www.archaiologia.gr/blog/2021/12/06/%CF%80%CE%BF%CE%BB%CF%85%CF%87%CF%81%CF%89%CE%BC%CE%AF%CE%B1-%CF%83%CF%84%CE%B7%CE%BD-%CE%B1%CF%81%CF%87%CE%B1%CE%AF%CE%B1-%CE%B5%CE%BB%CE%BB%CE%B7%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%AE-%CE%B3%CE%BB%CF%85%CF%80/>

- Iefimerida (2020) «Έτσι έμοιαζαν τα αρχαία αγάλματα -Ήταν πολύχρωμα, με έντονα χρώματα και εντυπωσιακές λεπτομέρειες» Ανακτήθηκε στις 20 Ιουλίου 2024, από <https://www.iefimerida.gr/politismos/etsi-emoiazan-ta-arhaia-agalmata-itan-polyhroma>
- Παγούνη Α. (2022) «Αρχαία Ελληνική Αγγειογραφία», Ανακτήθηκε στις 22 Ιουλίου 2024, από <https://www.ancientgreektechnology.gr/el/ta-nea/item/107-ancient-greek-pottery-painting>
- Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης (χ.χ.), «Αρχαία Ελληνική Κεραμική», Ανακτήθηκε στις 21 Ιουλίου από <https://repository-mca.ekt.gr/mca/bitstream/20.500.12040/50/1/%CE%91%CE%A1%CE%A7%CE%91%CE%99%CE%91%20%CE%95%CE%9B%CE%9B%CE%97%CE%9D%CE%99%CE%9A%CE%97%20%CE%9A%CE%95%CE%A1%CE%91%CE%9C%CE%99%CE%9A%CE%97%20%CE%9C%CE%9A%CE%A4.pdf>
- Τιβέριος Α.Μ. (2008), «Το χρώμα στην αρχαία ελληνική ζωγραφική», Ανακτήθηκε στις 21 Ιουλίου 2024 από <https://www.tovima.gr/2008/11/24/opinions/to-xrwma-stin-arxaia-elliniki-zwgrafiki/>
- Μπρεκουλάκη Χ. (2023) «Μια Ελληνίδα ειδήμων της αρχαίας ζωγραφικής μάς αποκαλύπτει έναν πολύχρωμο, συναρπαστικό κόσμο», Ανακτήθηκε στις 21 Ιουλίου, από <https://www.lifo.gr/culture/arxaiologia/mia-ellinida-eidimon-tis-arhaias-zografikis-mas-apokalyptei-enan-polyhromo>
- Κάλφας Β., Ζωγραφίδης Γ. (2012) «Αρχαίοι Έλληνες Φιλόσοφοι», Ανακτήθηκε στις 22 Ιουλίου 2024, από https://www.greek-language.gr/digitalResources/ancient_greek/history/filosofia/page_072.html